

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை.

வியாழக்கிழமை 1982, பிப்ரவரி 11.

தை 29, துன்மதி, திருவள்ளூர் 2013,

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டமன்றப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9-00 மணி அளவில், மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. க. இராசாராம் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :

“நாநலம் என்னும் நலன்உடைமை அந்நலம்
யாநலத்து உள்ளது உம் அன்று.

‘நாவின நன்மை’ என்று சொல்லப்படும் நலத்தினைப் பெறவேண்டியது எல்லாருடைய கடமையுமாகும். இந்த நன்மை வாழ்க்கையில் அடையும் எல்லா நன்மைகளையும் விட உயர்ந்தது; சிறந்தது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்

பிற மாநிலங்களிடமிருந்து மின்சாரம் பெற மேற்கொண்ட முயற்சிகள்.

*வினா எண் 141—திரு. என். பழனிவேல் : மாண்புமிகு மின் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடயளிப்பாரா—

(அ) பிற மாநிலங்களிடமிருந்து (கேரளா அல்லாமல்) நமது மாநிலத்திற்கு மின்சாரம் பெற முயற்சிகள் ஏதேனும் செய்யப்பட்டதா?

(ஆ) ஆம் எனில் அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : (அ) மற்றும் (ஆ) ஆந்திர மாநிலத்திலிருந்து உபரி மின்சாரத்தைப் பெறுவதற்காக ஆந்திர மின்துறை அமைச்சருடன் கடந்த ஆண்டு சென்னையில் பேச்சு வார்த்தை நடத்தப்பட்டது. ஆந்திரம் சிறிதளவே உபரி மின்சாரம் உள்ள மாநிலமாக உள்ளதால் அம்மாநிலம் மின்சாரம் வழங்குவதில் நிலையான வாக்குறுதி ஏதும் தர இயலவில்லை. கர்நாடகா ஒரு மின்சாரப் பற்றாக்குறை மாநிலம். அங்கிருந்து உபரி மின்சாரம் பெற வாய்ப்புகள் இல்லை.

[1982 பிப்ரவரி 11]

திரு. என். பழனிவேல் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, ஆந்திர மாநிலத்திடம் இருந்தும், கர்நாடக மாநிலத்திடம் இருந்தும் நம்முடைய தேவைக்கு மின்சாரம் பெற முயற்சி செய்தும் அது பலன் அளிக்காத நிலை இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இம்மாதிரியான சூழ்நிலையிலே தமிழகத்திலே நீர் மின்நிலையங்கள் அமைக்கும் சாத்தியக் கூறுகள் இருந்தும், அவைகளைச் செயல்படுத்துவதில் காலதாமதமும், தயக்கமும் காட்டுவதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, கர்நாடக மாநிலம் பற்றாக்குறை மாநிலம். ஆந்திர மாநிலம் இந்த ஆண்டு ஓரளவுக்கு நமக்கு உதவி செய்யலாம் என்ற கருத்து இருக்கிறது. ஆகவே ஆந்திர மாநில முதலமைச்சருடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்த கேட்டுக் கொண்டேன். என்னை பிப்ரவரித் திங்கள் 5 ஆம் நாள் வரச் சொன்னார். ஆனால் ஆந்திர முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பிப்ரவரித் திங்கள் 5 ஆம் நாள்ன்று அவசரமாக டெல்லிக்குப் போக வேண்டியதால், பிப்ரவரித் திங்கள் இரண்டாவது வாரத்தில் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று கடிதம் எழுதியுள்ளார். நம்முடைய மாநிலத்தில் நீர் மின் திட்டத்தை திறுவுவதைப் பற்றித் தனிக் கேள்வி போடும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். பழனிவேல் : தலைவர் அவர்களே, தனிக் கேள்வி போடுவது என்பது சாதாரண விஷயம் அல்ல. இந்தக் கேள்வியே சென்ற ஆண்டு போடப்பட்டதாகும். இப்போது தான் வந்திருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் திறமையாகப் பதில் சொல்லக் கூடியவர். சென்ற சட்டசபைக் கூட்டத் தொடரிலே என்னுடைய தொகுதியிலே இருக்கக் கூடிய சண்முகா நீர்மின் திட்டம் நிறைவேற்றப்படும் என்று விரிவான பதில் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்போது நான் கேள்விப் படுவது அந்தத் திட்டம் கைவிடப்படும் என்பதாகக் கேள்விப் படுகிறேன். அந்தத் திட்டம் என்ன ஆனது என்பதை அறிய ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மூலக் கேள்விக்கும் இதற்கும் தொடர்பில்லை.

திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மாநிலத்திற்குத் தேவையான மின்சாரத்தை வேறு மாநிலங்களில் இருந்து யூனிட் என்ன விலைக்கு நாம் வாங்குகிறோம். கேரளத்திலே இருந்து 1975 ஆம் ஆண்டு, குறைந்த விலையில் வாங்கிய மின்சாரம் இப்போது அதிகமாகி உள்ளது. அப்போதே அவர்கள் 10, 15 ஆண்டுகளுக்கு ஒப்பந்தம் போட்டுக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னது என்ன ஆயிற்று என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[1982 பிப்ரவரி 11]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, ஆந்திராவிலே இருந்து நாம் ஒப்பந்த அடிப்படையிலே இன்னும் மின்சாரம் வாங்கவில்லை. அதனால் என்ன விலை என்று சொல்வதற்கு இயலாது. ஆனால் கேரளாவிலே இருந்து நாம் மின்சாரத்தைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கு யூனிட், ஒன்றுக்கு 28 பைசா கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னதைப்போல அதனுடைய விலை மிகவும் வேகமாக உயர்ந்துக் கொண்டேதான் வருகிறது. 1974 ஆம் ஆண்டிலே, 7, 8 பைசா என்று இருந்தது இப்போது 28 பைசா என்று ஆகியிருக்கிறது.

நாம் வாங்க வேண்டிய நிலையில் இருப்பதால் என்ன விலை கேட்டாலும் கொடுத்து வாங்க வேண்டிய அவசியமும் இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். முதன்முதலில் இடுக்கி நீர் மின்நிலையத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுகிறபோது, அந்தத் திட்டத்தில் தமிழ்நாடு அரசும் மூலதனம் இடலாம் என்று ஒரு யோசனை வழங்கப்பட்டதாக அறிகிறேன். அதைப்போலவே, அங்கே உற்பத்தியாகும் மின்சாரத்தையும் நீண்ட கால ஒப்பந்த அடிப்படையில் தமிழகம் பெறலாம் என்றும் அப்போது ஒரு யோசனை தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் ஏனோ அந்த யோசனையை அப்போது கைவிட்டு விட்டார்கள்.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, நாம் வாங்குகிற விலையைப் பற்றி மாண்புமிகு மின்துறை அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நாம் அதை வினியோகிக்கும் போது எந்த அளவிற்கு அதற்கு விலை நிர்ணயிக்கப்படுகிறது என்பதை அறிவிக்க இயலுமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, மிகக் குறைந்த அளவிற்கு 12 பைசா ஒரு யூனிட் என்று கொடுக்கிறோம்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாநிலத்தின் ஒரு நாளைய மின்சாரத் தேவை மொத்தமாக எவ்வளவு? நாம் வெளி மாநிலத்தில் இருந்து குறிப்பாக, கேரள மாநிலத்தில் இருந்து எவ்வளவு யூனிட் மின்சாரம் வாங்குகிறோம்? அது போக பற்றாக்குறை எவ்வளவு? அந்தப் பற்றாக்குறை காரணமாக திடீர் திடீரென்று மின்சாரம் நிறுத்தப்படும் சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, விவசாய பம்பு செட்டுகளுக்கு காலையிலோ அல்லது மாலை யிலோ ஒரு முறை வைத்து தட்டுப்பாடு இல்லாமல் தருவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

[1982 பிப்ரவரி 11]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, சுமாராக ஒரு நாளைக்கு 3 அல்லது 3½ கோடி யூனிட்கள் நமக்குத் தேவைப்படுகின்றன. நம்முடைய பற்றாக்குறை ஆண்டு ஒன்றுக்கு 100 கோடி யூனிட்கள். இந்த நிலைமையின் காரணமாகத்தான் பிற மாநிலங்களில் இருந்து நாம் மின்சாரத்தை வாங்க வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. உ. சுப்பிரமணியன் : தலைவர் அவர்களே, பிற மாநிலங்களில் இருந்து மின்சாரம் பெற முயற்சி செய்யப்படுகின்ற அதே நேரத்தில், நம்முடைய மாநிலத்திலே உள்ள கல்பாக்கம் அணு மின் நிலையம் இன்னும் துவங்கப்படாமல் இருப்பதையும், ஏற்கனவே இயங்கி வந்த எண்ணூர், தூத்துக்குடி மின் நிலையங்கள் சரியாக இயங்கவில்லை என்பதையும் அரசு அறியுமா? அது உண்மையா? கல்பாக்கம் அணு மின் நிலையத்திற்குத் தேவையான ஹெவி வாட்டர் கிடைத்து விட்டதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, கல்பாக்கம் அணு மின் நிலையம் ஜூன் மாதத்தில் இருந்து இயங்கும் என்று தகவல் தரப்பட்டுள்ளது. அதற்கு வேண்டிய ஹெவி வாட்டர் கிடைத்து விட்டதா என்கிற விவரம் இல்லை. தூத்துக்குடி மின் நிலையமும், எண்ணூர் மின் நிலையமும் எந்த அளவிற்கு முழுமையாக உற்பத்தியைச் செய்ய முடியுமா அந்த அளவிற்கு மின் உற்பத்தி செய்வதற்கான முயற்சிகளை அரசாங்கம் எடுத்து வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. செ. செம்மலை : தலைவர் அவர்களே, கேரள மாநில அரசோடு நாம் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தம் கலாவதியாகிவிட்டதால் இனி இதே விலைக்கு அவர்கள் மின்சாரம் கொடுப்பது இல்லையென்றும், அதேபோல், 1984 ஆம் ஆண்டுக்குப்பின் நமக்கு மின்சாரம் வழங்கப்போவது இல்லை என்று கேரள அரசு சொல்லி இருக்கிறது என்றும் அறிகிறேன். ஆகவே, கேரள அரசோடு தொடர்பு கொண்ட பேச்சு வார்த்தை நடத்தி, போதிய அளவிற்கு மின்சாரம் பெற அரசு முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, கேரள அரசு அப்படிச் சொல்லியதாக எனக்கு ஒன்றும் தகவல் இல்லை. கேரள அரசோடு போட்ட ஒப்பந்தம் பிப்ரவரி திங்கள் 11 ஆம் தேதி அதாவது இன்றோடு அது முடிகிறது என்று ருதுகிறேன். ஆனால், அந்த மாநிலம் உபரி மாநிலமாக இருப்பதால், தொடர்ந்து தருவார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, மீண்டும் ஒப்பந்தத்தைப் புதுப்பிக்க பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தப்படும்.

1982 பிப்ரவரி 11]

AMBATTUR INDUSTRIAL ESTATE.

*1. — HIRU SALEM M. ARUNUGAM : Will the Hon. the Minister for Rural Industries be pleased to state :

(a) the total number of Industrial units located at the Ambattur Industrial Estate; and,

(b) the total capacity of the Ambattur Industrial complex to provide plots to open industrial units.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : (அ) 974 கூடங்கள்.

(ஆ) அம்பத்தூர் சீர்திருத்தப்பட்ட மனைகள் தொழிற் பேட்டையில் உள்ள நிலப்பரப்பு மொத்தம் 773 ஏக்கர். அது 372 மனைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இவற்றில் 712-967 ஏக்கர் அளவுள்ள 333 மனைகள் தொழில் முனைவர்களுக்கு ஏற்கனவே ஒதுக்கப்பட்டு விட்டன.

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அம்பத்தூர் தொழிற்பேட்டையை விரிவுபடுத்தும் திட்டம் ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா? அந்தத் தொழிற்பேட்டையில் எத்தனை இடங்கள் உடல் ஊனமுற்றோருக்கு தொழில் தொடங்குவதற்காக முன்னுரிமை அளித்து ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன அல்லது, அப்படி ஒதுக்குவதற்கான செயற் குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே நான் மூலக்கேள்விக்கு பதில் அளிக்கின்ற நேரத்திலேயே 773 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது என்று சொன்னேன். அதில் 712 ஏக்கர் அளவிற்கு இப்போது ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. மீதமுள்ள 61 ஏக்கர் நிலத்தை 39 மனைகளாகப் பிரித்து ஒதுக்கீடு செய்வதற்கு தயாராக இருக்கிறது. இவற்றிற்கு ஒதுக்கீடு கோரி விண்ணப்பங்கள் வந்து கொண்டு இருக்கின்றன. இதனை தொழில் நுட்ப அதிகாரிகள் குழு பரிசீலித்துக் கொண்டு இருக்கிறது. விரைவில் தொழில் முனைவர்களுக்கு வழங்கப்படும்.

(முற்பகல் 9-10)

திரு. ஜே. சி. டி. பிரபாகரன் : தலைவரவர்களே, மொத்தம் 974 தொழிற்கூடங்கள் என்று இருக்கிறபோது எத்தனை தற்போது இயங்கி வருகின்றன? புதிதாகக் கட்டப்படுகிற தொழிற்கூடங்கள் எத்தனை? கட்டப்பட இருக்கிற அந்தத் தொழிற்கூடங்களில் பணி எப்போது முடியும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1982 பிப்ரவரி 11]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : தலைவரவர்களே, 974 தொழிற்கூடங்களில் தற்போது 793 தொழிற்கூடங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. நான்கு வகைகளில் அவை செயல்பட்டு வருகின்றன. வாடகைத் தொழிற்கூடங்களில் இயங்கும் தொழில்கள் 245. சீர்திருத்தப்பட்ட முறைகளில் அமைந்துள்ள தொழில்கள் 239. சிட்கோ உதவித் திட்டத்தின்கீழ் அமைந்துள்ள தொழில்கள் 209. சின்னஞ்சிறு தொழில்கள் (டைனி செக்டார்) 100 ஆக 793 தொழிற்கூடங்கள் தற்போது இயங்குகின்றன. அடுத்து, 181 தொழிற்கூடங்கள் விரைவில் உருவாக இருக்கின்றன. சிட்கோ உதவித் திட்டத்தின் கீழ் அமைகின்ற தொழிற்கூடங்கள் 81. சின்னஞ்சிறு தொழில்கள் (டைனி செக்டார்) 100. ஆக இரண்டு இனங்களில் 181 தொழிற்கூடங்கள் வருகிற ஏப்ரல் மாதம் இறுதிக்குள் தொடங்கப்பட இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. சொக்கலிங்கம் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தொழிற்கூடங்கள் இயங்குவது பற்றிச் சொன்னார்கள். தொழிற்கூடங்களைத் தொடங்குவதற்கு அம்பத்தூரில் மட்டுமல்லாமல் சென்னையை சுற்றியுள்ள தொழில் நகர்களில் இருக்கிற அரசுக்குச் சொந்தமான காலினிலங்களை இப்படி தொழிற்கூடங்கள் அமைக்க குத்தகை முறையில் வழங்க அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களின் உணர்வுகள் பரிசீலிக்கப்படும்.

பொள்ளாச்சியிலுள்ள “Top Slip” பகுதியை அழகுபடுத்துவ திட்டம்.

*வினா எண். 143—திரு. எம். வி. இரத்தினம் : மாண்புமிகு செய்தி அறநிலைய அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :

பொள்ளாச்சிப் பகுதியில் உள்ள “Top Slip” பகுதியை வெளிநாட்டு, உள்நாட்டு சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கவரும் வகையில் அழகு படுத்தும் திட்டம் அரசிடம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : அதை மாவட்ட உலாத் தலமாக அபிவிருத்தி செய்யும் திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

1982 பிப்ரவரி 11]

திரு. எம். வி. இரத்தினம் : தலைவரவர்களே, இயற்கை எழில் மிக்க அந்தப் பகுதியில் சிறந்த வனவிலங்கு சரணாலயம் இருக்கிற காரணத்தாலும் அந்தப் பகுதிக்கு சுற்றுலாப் பயணிகள் அதிகமாக வருகிற காரணத்தாலும் தமிழக சுற்றுலா வாரியம் பரிந்துரை செய்திருக்கிற காரணத்தாலும் விரைவில் அழகுபடுத்தி, அந்தப் பகுதி மக்களுடைய நீண்டநாள் கோரிக்கையை நிறைவேற்ற அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவரவர்களே, அதற்குத்தான் முதலிலே விடை அளித்திருக்கிறேன். கோவை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை மாவட்ட உலாத்தலங்கள் என்ற அளவில் சில பகுதிகளை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று திட்டமிட்டு, பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. அதிலே டாப்ஸிலிப், ஆனமலை, திருமூர்த்தி ஆகிய மூன்று இடங்களும் பரிசீலனைக்கு உட்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே அந்தப் பகுதிகள் நிதிநிலைக்கு ஏற்றவாறு வரிசையாக முறைப்படுத்தி, சீர்திருத்தப்பட்டு, அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டு, மாவட்ட உலாத்தலங்களாக மாற்றப்படும் என்பதையும் அவை மக்களுக்கு கவர்ச்சிகரமாக அறிவிக்கப்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கு. ரமணி : தலைவரவர்களே, கோவை மாவட்டத்தில் டாப்ஸிலிப் என்ற இடம் தமிழகத்திற்கும் கேரளத்திற்கும் இடையில் எல்லையாக இருக்கிற மலைப்பகுதியில் இருக்கிற அருமையான இடம். அந்த இடத்தை சுற்றுலா ஸ்தலமாக அபிவிருத்தி செய்தால் அரசுக்கு நல்ல வருவாய் கிடைக்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதேநேரத்தில் பொள்ளாச்சி தாலுக்காவில் வால்பாறை மலையும் சோலையாறு மலைப்பகுதி முழுவதும், அங்கிருந்து செல்லக்கூடிய பாதையில் இருக்கக்கூடிய அட்டகட்டி வாட்டர் ஃபால்சும் அருமையான இடங்கள்; அந்தப் பகுதிகளையும் சுற்றுலா ஸ்தலங்களாக அபிவிருத்தி செய்ய அரசு ஆலோசிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் முன்னாலே குறிப்பிட்ட ஆனைமலைப் பகுதி என்பது வால்பாறையைத்தான் குறிப்பிட்டுச் சொல்லி இருக்கிறேன். டாப்ஸிலிப், வால்பாறை, திருமூர்த்தி மலைப்பகுதிகள் தான் இப்போது பரிசீலனையில் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன.

திரு. எம். வி. இரத்தினம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வால்பாறையிலே கிரேஸ் ஹில்ஸ் பகுதியையும் சுற்றுலாத் தலமாக அறிவிக்க அரசு முன்வருமா !

[1982 பிப்ரவரி 11]

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவரவர்களே, வால்பாறை என்று தெரிவிக்கின்றபோது அந்தப் பகுதியிலே என்னென்ன சிறப்பான பகுதிகள் எல்லாம் மக்களைக் கவருகின்ற வகையிலே இருக்கின்றனவோ அவைகள் எல்லாவற்றையும் இணைத்துத்தான் அந்தப் பகுதிகள் மேம்பாடு செய்யப்படும்.

திரு. மா. சின்னராசு : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் படித்த அந்த லிஸ்டிலே பல இடங்கள் பற்றி அறிவித்தார்கள். கோவை மாவட்டத்திற்கு மிக அருகாமையில் இருக்கின்ற சிறுவாணியின் அடிப்பகுதியிலே முண்டந்துறை என்று அழைக்கப்படுகின்ற பகுதி கோவை குற்றாலம் என்று கூட அழைக்கப்படுகின்ற நிலைமையில் இருக்கின்றது. அங்கே மிக அருமையான அருவி இருக்கின்றது. ஆகவே அதையும் சேர்த்துப் பரிசீலனை செய்வதற்கு அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய கருத்து மாவட்ட உலாத்தலக் குழுவின் பரிசீலனைக்கு அனுப்பப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ராஜ்குமார் விஜயரகுநாத தொண்டமான் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்கின்ற போது 3, 4 இடங்களை சுற்றுலாத்தலமாக ஆக்குவதற்கு நிதிநிலை சரியில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆகவே மத்திய அரசினிடத்திலே இருந்து இதற்கு ஏதாவது உதவி கிடைக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவரவர்களே, இதுபோன்று சுற்றுலாத்தலங்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக மத்திய அரசு நிதி ஒதுக்கீடு செய்வதில்லை. மேற்கு மலைத் தொடர்ச்சி மேம்பாடு திட்டம் என்ற பெயராலும், மலைப் பகுதி மேம்பாடு திட்டம் என்ற பெயராலும் தான் அவர்கள் நிதியுதவி செய்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தின் கீழே வருகின்ற பகுதிகளிலே அந்தப் பகுதிகள் அடங்குமானால் அதற்கான அடிப்படை வசதிகளைச் செய்வதற்கு அந்த நிதியுதவியினைப் பயன்படுத்த இயலும்.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவரவர்களே, சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நமது அரசு மாயூரம் பகுதியிலே உள்ள தரங்கம்பாடி பகுதியில்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது கோவை மாவட்டத்தைப் பற்றிய கேள்வி, எனவே மாயூரம் பற்றிக் கேவடால் பதில் இருக்காது.

1982 பிப்ரவரி 11]

அதங்கோட்டாசாஸுக்கு நினைவுச் சின்னம் அமைக்கும் திட்டம்.

*வினா எண் 144—திரு. பொ. விஜயராகவன், திரு. டி. மணி : மாண்புமிகு செய்தி அறநிலைய அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

சங்க காலத்தமிழறிஞர் அதங்கோட்டு ஆசான் அவர்களுக்கு அவர் பிறந்த ஊரான கன்னியாகுமரி மாவட்டம் அதங்கோட்டில் நினைவுச் சின்னம் அமைக்க தமிழக அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : அதங்கோட்டாசாஸுக்கு அவர் பிறந்த ஊரான கன்னியாகுமரி மாவட்டம் அதங்கோட்டில், சிலை ஒன்று நிறுவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

திரு. பொ. விஜயராகவன் : தலைவரவர்களே, அந்தச் சிலையினை நிறுவுவதற்கான இடம் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றதா? அந்தச் சிலையில் வேலைகள் தொடங்கப்பட்டு விட்டனவா?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவரவர்களே, அந்தச் சிலையினை உருவாக்குவதற்காகவும், அதை நிறுவுவதற்காகவுமான அடிப்பீடங்கள் அமைப்பதற்காகவும் அரசு 65 ஆயிரம் ரூபாய் செலவிடலாம் என்று ஆணை பிறப்பித்திருக்கின்றது. கன்னியாகுமரி மாவட்டம் விளவங்கோடு பகுதியில் கல்குளம் என்ற இடத்தைச் சேர்ந்த அதங்கோடு என்னும் இடத்தில் குழித்துறை-மாங்காட்டுச் சாலையின் சந்திப்பில் இருக்கின்ற சர்வே நம்பர் 475-ல் அமைக்கலாம் என்று அரசு தீர்மானித்திருக்கின்றது. ஆனால் அந்த அதங்கோட்டு ஆசான் அவர்களுடைய உருவத்தினை நிர்ணயிப்பதற்காக பரிசீலனை செய்யவேண்டிய அவசியம் இருந்ததால் தான் சிலை வைப்பதிலே தாமதம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அதங்கோட்டு ஆசான் அவர்களின் ஆதாரபூர்வமான உருவமோ வேறு படங்களோ கிடைக்காத நிலைமையில் திருவள்ளூர் கோட்டத்தில் வரையப்பட்டிருக்கின்ற அந்த உருவத்தின் அடிப்படையிலே அமைக்கலாமா என்று பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகின்றது. மேலும் தமிழ் அறிஞர்களிடத்திலே வேறு ஏதேனும் சான்று உருவங்கள் இருக்கின்றனவா என்று கேட்கப்பட்டு. அதற்கான பரிசீலனைகள் மேற்கொண்ட காரணத்தினாலேதான் அந்தச் சிலையினை நிறுவும் பணி தாமதமாகி இருக்கின்றது. இப்போது விரைவிலே அந்தப் பணி துவங்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பொ. விஜயராகவன் : தலைவரவர்களே, அதங்கோட்டு ஆசான் அவர்கள் பிறந்த இடமான அதங்கோட்டிலே இருக்கின்ற அந்த ஊர் மக்கள் அங்கே சிலை வைப்பதற்காக

[1982 பிப்ரவரி 11]

ஒத்துழைப்புத் தருவதோடு கொஞ்சம் நிலத்தையும் தருவதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த நிலத்திலே தமிழ் படிக்கின்ற வகையிலே ஒரு நூலகத்தையும் சேர்த்து வைத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று அங்குள்ள மக்கள் விரும்புகிறார்கள். அதற்கான நிலம் கூடத் தருவதற்கு அவர்கள் தயாராக இருப்பதால் அதையும் சேர்த்து பரிசீலனை செய்து ஒரு நல்ல நூலகத் தினை அமைக்க அரசு முன்வருமா?

(முற்பகல் 9-20).

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அந்தப் பகுதி மக்கள் வேறு சில இடங்களைச் சர்வே எண். 485/2, 638/2-ல் உள்ள பகுதிகளையெல்லாம் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சிலர், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்ததைப் போல, இடத்தை தருவதாகவும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கே நூல் நிலையம் போன்ற நிலையங்களை உருவாக்குவதைப் பற்றி இனிமேல்தான் அரசு பரிசீலனை செய்ய இருக்கிறது.

திரு. டி. மணி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சங்ககாலத் தமிழறிஞர் அதங்கோட்டாசானுக்கு, கன்னியாகுமரி மாவட்ட மக்களின் நீண்டகால கோரிக்கையின் அடிப்படையில் நினைவுச் சின்னம் அமைக்கப் போவதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடுகள் செய்வதைப் பற்றிச் சொன்னதற்கு நன்றி, ஆனால் கடந்த ஜனவரி மாதம் 18 சென்ட் நிலத்தை இலவசமாகக் கொடுத்ததாக தகவல்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே அந்த இடத்தில் நினைவுச் சின்னம் எழுப்புகிற காலத்திலே, ஒரு 100, 200 பேர்கள் வந்து தமிழ் இலக்கியத்தைப் பற்றி ஆய்வு நடத்துவதற்கோ, தமிழ் படிப்பதற்கோ வசதியாக இருக்கும் பொருட்டு, ஒரு மண்டபத்தையும் சேர்த்துக் கட்ட அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, அதங்கோட்டாசான் நினைவு மன்றத் தலைவர் திரு. கோவந்தராசன் அவர்கள் சர்வே எண். 485/2 என்ற இடத்தை சிலை நிறுவதற்காக அரசுக்கு இலவசமாக கொடுத்து அதற்கான இசைவும் தெரிவித்து ஒப்பந்தம் தந்திருக்கிறார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களும் அந்த இடத்திலேயே சிலையை வைக்கலாம் என்ற கருத்தை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அரசு முதலிலே சிலையை நிறுவுவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது. சிலை நிறுவப்பட்டதற்குப் பிறகு அடுத்த திட்டமாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்த ஆலோசனைகளை எல்லாம் பரிசீலித்து எவ்வப்போது அந்த வசதிகள் ஏற்படுமோ அதைப் பார்த்து நிறைவேற்ற அரசு முயற்சிக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் :

1982 பிப்ரவரி 11]

மாயூரத்தில் காவிரியாற்றின் குறுக்கே உள்ள பழைய பாலம்.

*வினா எண் 145—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

மாயூரத்தில் காவிரியாற்றின் குறுக்கே உள்ள பழைய பாலத்தை விரிவுப்படுத்திப் புதுப்பிக்கும் திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : இல்லை.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, நீண்ட நெடுங்காலமாகவே அந்தப் பகுதி மக்கள் அந்தப் பாலத்தை பாதுகாக்க வேண்டும் என்றும் அகலப்படுத்த வேண்டும் என்றும் கோரிக்கை விடுத்துள்ளார்கள். அன்றைய உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சராக இருந்த மாண்புமிகு காளிமுத்து அவர்கள் மாயூரத்திற்கு வருகை தந்த போது மாயூரத்திற்கு எந்த வரம் வேண்டுமானாலும் தருகிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு அந்த வரத்தைக்கூட தராமல் இருக்கும் நிலைமையை மாற்றுவதற்காகவாவது நமது மாண்புமிகு இன்றைய உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் முன் வருவாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தலைவர் அவர்களே வரம் கேட்டால் எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்பது பாலம். ஆகவே பாலத்தைக் கட்டுவது மிகவும் சிரமமாக இருக்கிறது.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே மாயூரம் நகராட்சியைப் பொறுத்தவரையில் டெஃபிசிட் முனிசிபாலிட்டியாக இருக்கிற காரணத்தாலும் பன்னெடுங்காலமாக அந்தப் பாலத்தை அகலப்படுத்த வேண்டும் என்ற கோரிக்கை இருக்கிற காரணத்தினாலும் நீண்ட நெடுங்காலத்திற்கு முன்னாலே குறுகிய அளவு உள்ள போக்குவரத்திற்காக அமைக்கப்பட்ட பாலம் என்ற முறையிலும் இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய அதிகப் போக்குவரத்து நெரிசலைத் தவிர்ப்பதற்காகவும் அரசே முன் நின்று அந்தப் பாலத்தைக் கட்டி முடிக்க முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னது போல மாயூரம் பகுதி பற்றாக்குறை முனிசிபாலிட்டியாகத்தான் இருக்கிறது. இந்தப் பாலத்தைக் கட்ட சுமார் 7 லட்சம் ரூபாய் தேவை என்ற வகையில் மதிப்பீடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அதில் 25 சதவீதம் நகராட்சியின் பங்குத் தொகையாகக் கொடுக்க வேண்டும்.

[1982 பிப்ரவரி 11]

நகராட்சியில் பணம் இல்லை என்ற காரணத்தினால் தான் அந்தப் பணி நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அங்கே நிதி நிலைமை போன்றவைகள் சீராக இருக்கிற நேரத்தில் சுண்டிப் பாக பாலம் வேலைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

திரு. இரே. இராசமாணிக்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாயூரத்தில் காவிரி ஆற்றின் குறுக்கே இருக்கிற அந்தப் பாலம் அகலக் குறைவாக இருக்கிற காரணத்தாலும் பழைய பாலமாக இருக்கிற காரணத்தாலும் அந்லே போக்குவரத்து இடைஞ்சல் ஏற்படுவதும், அடிக்கடி அந்த இடத்திலே விபத்துக்கள் அதிகமாக ஏற்படுவதும் சகஜமாக இருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. விபத்துக்களைத் தடுப்பதற்காகவும், பழைய பாலம் இடிந்து விழுந்து போக்குவரத்து பாதிக்கப்படாமல் இருப்பதற்கும், உடனடியாக அந்தப் பாலத்தை அகலப்படுத்திக் கொடுப்பதற்கு அரசு முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டில் அந்தப் பாலத்தை எடுத்துக் கொள்வதாக இல்லை. வருகிற ஆண்டுகளில் பரிசீலிக்கலாம்.

கிராமப்புற வேலைவாய்ப்புத் திட்டம்.

*வினா எண். 146—**திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற பி. சொரணம் :** மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ). கிராமப்புற வேலை வாய்ப்பு தேசிய திட்டத்தின் கீழ் தமிழகத்திற்கு மத்திய அரசு 1980-1981-ம் ஆண்டிற்கு எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கியுள்ளது?

(ஆ). எந்த அடிப்படையில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது?

(இ). இது பற்றிய முழு விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : (அ). 1980-1981-ம் ஆண்டிற்கு மத்திய அரசு கிராமப்புற வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் தமிழ்நாட்டிற்கு ரூ. 1,059.508 லட்சங்கள் ஒதுக்கீடு செய்தது.

(ஆ) மற்றும் (இ). 75 விழுக்காடு இம்மாநிலத்தில் உள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்கள், மற்றும் சொற்ப நில விவசாயிகள் ஆகியோர்களின் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையிலும் 25 சதவீதம் விழுக்காடு வறுமை நிலையில் உள்ளவர்களுக்கு என்ற அடிப்படையிலும் ஒதுக்கீடு செய்தது.

1982 பிப்ரவரி 11]

. வேலைக்கு உணவுத் திட்டம் அக்டோபர் திங்கள் 1980 முதல் திருத்தி அமைக்கப்பட்டு தேசிய கிராமப்புற வேலைவாய்ப்புத் திட்டம் என்ற பெயரில் மத்திய அரசு சார்புத் திட்டமாக மாற்றப்பட்டது. 33,000 டன்கள் அரிசியை தமிழ்நாட்டிற்கு வழங்கியிருக்கிறது.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : ஒதுக்கக்கூடிய இந்தப் பணத்தை கிராம சேவாக்கள் மூலம் மஸ்டர் ரோல் தயார் செய்து அந்த வேலைகளைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்பது விதி. ஆனால், நடைமுறையில் அப்படியில்லை. இது கான்ட்ராக்டர்களுக்கு பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டு ஆஃபர் மூலம் கொடுப்பதை அரசு அறியுமா? இதைக் கண்காணிக்க சர்வகட்சிகளைக் கொண்ட கண்காணிப்புக் குழு ஒன்று அமைக்க உடனடியாக ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : இந்த வேலைகள் கோட்ட வளர்ச்சி அலுவலகத்தில், வட்டார வளர்ச்சி அலுவலகத்தில் உள்ள தகவல் பணியாளர்கள் மூலம் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. கான்ட்ராக்ட் முறை இல்லை. ஆனால் ஒப்பந்தமுறை இருக்கும் என்று சொன்னால் தயவு செய்து அதை எங்களிடம் சொல்ல வேண்டும். ஒப்பந்தமுறை இருக்கக் கூடாது என்பதுதான் மத்திய அரசின் நோக்கமுமாகும். ஆகவே அங்கே கான்ட்ராக்ட் முறை கூடாது என்பதற்குக் கத்தான் கிராம நல அலுவலர்கள் மற்ற பணியாளர்களை வைத்து இத்திட்டத்தை அமுல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். அதே நேரத்தில் இந்தத் திட்டம் குறிப்பாக இந்தியாவிலே இருக்கிற அத்தனை மாநிலங்களிலும் தமிழ்நாட்டில்தான் வெற்றிகரமாகச் செயல்பட்டு வருகிறது என்பதை சமீபத்தில் இந்திய அரசுக் குறிப்புகள் கூறிக் கொண்டிருக்கின்றன. பைனான்ஷியல் எக்ஸ்ப்ரஸிலும் பாராட்டுகள் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. ஆர். ரங்கசாமி : கிராமப்புற வேலைவாய்ப்பு தேசியத் திட்டத்தின் கீழ் எந்தெந்தப் பணிகள் செய்யப்படுகின்றன? சென்ற ஆண்டு இத் தேசியத் திட்டத்தின் கீழ் இந்தப் பணிகள் பராமரிப்புக்கு எந்த நிதியும் ஒதுக்கப்படவில்லை. ஆகவே இத்திட்டத்தின்கீழ் அந்தப் பராமரிப்புப் பணிகளும் எடுத்துக் கொள்ளப்படுமா? என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : கூடுமானவரையில் கிராமப்புற வேலைவாய்ப்புத் தேசியத் திட்டத்தின் மூலமாக இன்று வளர்ச்சிப்பணிகள், குறிப்பாக பள்ளிக் கட்டடங்கள், சாலைகள் அமைத்தல் போன்ற திட்டங்களும் இந்தப் பணியில் சேர்த்து செய்யப்பட்டு வருகிறது.

[1982 பிப்ரவரி 11]

திரு. ரா. உமாநாத் : இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் வேலை செய்வதற்கு யாருக்கு அரிசி அல்லது தானியங்கள் வழங்குவதில் ஊதியம் கொடுக்கப்படுகிறது? அப்படி கொடுக்கப்படுகிறது என்றால் அது மாநில அரசின் கோட்டாவில் இருந்து கொடுக்கப்படுகிறது அல்லது அதற்கென மத்திய அரசு அனுப்புகிறதா? அந்த ஸ்டாப்புக்காக கூடுதலாக இத்திட்டத்தின்கீழ் ஏதாவது கொடுக்கிறார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : 1980-81 இல் 33,000 டன் வழங்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டு முதல் தவணையாக 12,500 டன் வழங்கப்பட்டது. இரண்டாவது தவணையாக கடந்த நான்கு நாட்களுக்கு முன்னால் மீண்டும் 12,500 டன் கிராமப்புற வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தின்கீழ் வழங்கி இருக்கிறது. அரிசியும் கொடுக்க வேண்டும், பணமும் கொடுக்க வேண்டும் என்ற திட்டத்தைத்தான் நாமும் அமுல் படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : மத்திய அரசு தமிழகத்திற்கு இவ்வளவு பணம் ஒதுக்கியதாக அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். நம் அரசு எந்தெந்த மாவட்டங்களில் எவ்வளவு எவ்வளவு ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறது என்பதை அறிவிப்பார்களா? தமிழகத்தில் இத்திட்டம் சிறப்பாக நடைபெற்று வருவதாக பத்திரிகையில் எழுதியிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். நம் மாநிலத்தில் சிறப்பாக நடப்பதை நாங்களும் வரவேற்கிறோம். ஆனால் அதில் ஏராளமான குறைபாடுகள் உள்ளன. நாங்களும் வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்தில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் சொல்லியிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட புகார்கள் அரசுக்கு வந்ததா? அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்?

[முற்பகல் 9-30]

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திட்டம் முழுவதும், நூற்றுக்கு நூறு, மத்திய அரசின் திட்டமாக 1980-81 இல் இருந்தது. ஆனால், இந்த ஆண்டிலே ஏதாவது கடந்த அக்டோபர் மாதம் 1980-க்குப் பின்னால், இந்தத் திட்டம் மாநில அரசு, மத்திய அரசு திட்டமாக மாற்றப்பட்டது. இந்த ஆண்டிலே மட்டும் மத்திய அரசு 7 கோடியே 90 இலட்சம் ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறது. மாநில அரசும் அதேபோல் 7 கோடியே 90 இலட்சம் ரூபாய் கொடுத்து, ஏறத்தாழ 15 கோடி ரூபாய் இந்த ஆண்டிலே மட்டும் தேசிய கிராமப்புற வளர்ச்சித் திட்டத்திற்காக கொடுக்கப்பட்டு, செயல்பட்டு வருகிறது. இந்த வேலை மிகவும் வெற்றிகரமாக நடைபெற்று வருகிறது என்று நாம் சொல்லவில்லை; மத்திய அரசே பாராட்டியிருக்கிறது. பல்வேறு பிரச்சனைகளை பரிசீலனை செய்து, ஆய்வுகள் நடத்தி

1982 பிப்ரவரி 11]

(திரு. ப. குழந்தைவேலு)

அவர்கள் அலுவலர்கள் பார்த்த பின்னால்தான், இங்கேதான், அதாவது “தி ஒன்லி ஸ்டேட்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். Tamil Nadu is the only State where NRDP work is being done என்று சொல்லி அவர்கள் இதைக் கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இதை நான் பெருமையாகச் சொல்லிக் கொள்ளவில்லை. ஆனால், இத்திட்டத்திற்காக 2.83 கோடி மனித நாட்கள் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்ற ஒரு அதிகமான புள்ளி விவரம் என்பதை அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் அந்த அளவிற்குப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால், எந்தத் திட்டத்திலும் ஒரு சில குறைபாடுகள் இருக்கலாம். திருவேங்கடம் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியதைப்போல், எந்தத்திட்டத்திலும் குறைபாடுகள் இருக்கலாம். அது இயற்கைதான். ஆக, அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் மட்டுமல்ல, எந்த ஆட்சி நடைபெற்றாலும், எந்தத் திட்டத்தையும் நடைமுறைப்படுத்துகிறபோது ஒரு சில தவறுகள் ஏற்படத்தான் செய்யும். அந்தத் தவறுகளைத் திருத்தி நல்ல முறையிலே, என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்பது ஒரு அரசின் கண்காணிப்பாக இருக்க வேண்டும். அதைத் தான் இந்த அரசு செய்து கொண்டிருக்கிறது.

வசிஷ்ட நதியின் குறுக்கே பாலம்.

*வினா எண். 147—திரு. ஆர். நவந்திரகுஷ்ணபாண்டியன் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) சேலம் மாவட்டம். ஆத்தூர் வட்டத்திலுள்ள பெரிய கல்வராயன்மலை போகும் வழியிலுள்ள செல்லியம்பாளையத்திற்கும் இராமநாயக்கன்பாளையத்திற்கும் இடையில் வசிஷ்ட நதி ஆற்றில் பாலம் அமைக்கும் செயற்குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா?

(ஆ) இல்லையெனில், அரசு அதுபற்றி பரிசீலிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : (அ) இல்லை.

(ஆ) தகுந்த தருணத்தில் பரிசீலனை செய்யப்படும்.

[1982 பிப்ரவரி 11]

பாம்பன் பாலம்.

*வினா எண் 148—திரு. செ. சிவசாமி : மாண்புமிகு உள்
 நாட்சித் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடை
 யளிப்பாரா—

(அ) பாம்பன் பால வேலை என்ன நிலையில் உள்ளது ?

(ஆ) எந்த ஆண்டு முடிவடையும் ?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : (அ) பாம்பன் பால
 வேலை இதுகாறும் 36 விழுக்காடுகள் அளவிற்கு வேலைகள் முடிவு
 பெற்ற நிலையில் உள்ளது. இப்பால வேலையை எடுத்திருந்த
 ஒப்பந்தக்காரர்கள் வேலையில் முன்னேற்றத்தை சரிவர காட்டத்
 தவறியதாலும், வேலை ய ஒரேயடியாக நிறுத்திவிட்டதாலும்,
 அவரது ஒப்பந்தம் 1980 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 29 ஆம்
 நாள் அன்று முழுமையாக ரத்து செய்யப்பட்டது. மீதமுள்ள
 வேலைகளை செய்து முடிக்கப்படுகின்ற ஒப்பந்தப்பள்ளிகள் போர
 வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதற்
 கிடையில் சில குறிப்பிட்ட வேலைகள் துறையின் மூலமாகவும்
 சிறு வேலைக்காரர்கள் மூலமாகவும் எடுத்துச் செயல்படுத்தப்
 பட்டு வருகிறது.

(ஆ) மீதமுள்ள வேலைகளை மறு ஒப்பந்தத்தின் மூலம்
 ஒப்படைக்கப்பட்ட தேதியிலிருந்து மூன்று ஆண்டுக் காலத்தில்
 பால வேலையை முடிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

திரு. செ. சிவசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1978-லே
 கடல் கொந்தளிப்பின் காரணமாக பாம்பன் பாலத் திட்ட
 வேலைகள் தடைப்பட்டன. 6 கோடி ரூபாய் என்று ஆரம்பிக்கப்
 பட்ட அந்த வேலை, இன்றைக்கு 11 கோடி ரூபாயைத் தாண்டிப்
 போகும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், அந்த வேலை
 நடைபெற்றுக் கொண்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. மாண்புமிகு
 அமைச்சர் அவர்கள் தொடர்ந்து 4 ஆண்டுகளாக வேலைகள்
 நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள்.
 ஆனால், இதுவரைக்கும் 76 கண்களில் 6 கண்களுக்குத்தான்
 வேலை நடந்திருக்கிறது. மீதமுள்ள 70 கண்களுக்கு வேலை
 நடைபெறவில்லை. அது எப்போது முடியும் என்று அறிய விரும்பு
 கிறேன் ?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தலைவர் அவர்களே,
 இந்த வேலையை ஏற்கெனவே மத்திய அரசு அமைச்சர் எல்லாம்
 கூட பார்த்துச் சென்றிருக்கிறார்கள். சமீபத்திலேகூட
 வீரேந்திர பாடேல் அவர்கள் இந்த பாம்பன் பாலத்து வேலையை
 பார்வையிட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள். இந்த விஷயத்தில் ஏற்
 கெனவே நீதி மன்றத்திற்குச் சென்று அங்கே ஸ்டே வாங்கி விட்
 டார்கள். அதற்குப் பின்னால், இப்போதும் கூட இந்த அரசின்

1982 பிப்ரவரி 11]

துறையின் மூலமாக சில பகுதிகளைச் செய்யலாம் என்று நீதித் துறை ஆணையிட்டு இருக்கின்ற காரணத்தினால், அதன்படி நடத்தப்பட்டு வருகிறது. நீங்கள் சொல்வதுபோல் 36 சதவிகித வேலை முடிவடைந்திருக்கிறது. கடந்த 1978 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 26 ஆம் நாளிலே அன்றே இந்த வேலை முடிந்திருக்க வேண்டும். 1974-லே ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இந்த 4 ஆண்டு களிலே முடிந்திருக்க வேண்டும். ஆனால், இப்போது 1982 ஆம் ஆண்டு வந்துவிட்டது. ஆக, அந்த அளவிற்கு இந்த வேலைகள் மிச்சம் தாமதமாக நடைபெற்று வந்திருக்கிறது. இதிலே நாவி கேஷன் அண்டு நான்-நாவி கேஷன் ஸ்டான் என்று சொல்லக்கூடிய பகுதிகளில், நாவி கேஷன் ஸ்டான் என்பது முக்கியமானது. அந்தப் பகுதியில் சரியாக வேலை நடைபெறவில்லை என்ற காரணத்திற்காகவும், பல்வேறு காரணங்களுக்காகவும், ஏற்கெனவே இருந்து வந்த ஒப்பந்தம் ரத்து செய்யப்பட்டது. இப்போது இந்த வேலைகள் துரிதமாக நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகின்றது. இன்னும் 3 ஆண்டுக் காலத்தில் முடிவடையும் என்று திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

திரு. செ. சிவசாமி : ஏற்கெனவே இருந்த ஒப்பந்தக்காரணர்கள் நிறுத்தப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஏற்கெனவே செய்த வேலைகள் எவ்வளவு? கடல் கொந்தளிப்பு காரணமாக அவர்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டதற்கு என்ன தொகை பட்டுவாடா செய்யப்பட்டிருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : அதுதான் பிரச்சினையாக இருக்கிறது. கடந்த 1978 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 26 ஆம் நாள் அன்று வீசிய புயலின் காரணமாக பல்வேறு சாதனங்கள் எல்லாம் அடித்துச் செல்லப்பட்டன, பழுதடைந்தன என்று கோரி நஷ்ட ஈடு கேட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கேட்கிற தொகையை நம்மால் கொடுக்க முடியாது என்று சொன்னோம். அதன் காரணமாக நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று ஸ்டே வாங்கினார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலை காரணமாகத்தான் பல வேலைகள் மெதுவாக நடக்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டு விட்டது.

திரு. உ. சுப்பிரமணியன் : இந்தக் குறை வேலையை ஒப்பந்தக்காரர்கள் மூலமும் அரசுத் துறையிலும் செய்வதாகச் சொன்னார்கள். அந்தப் பாலம் அமைக்கும் பணி கேந்திரமான இடத்தில் இருக்கும் காரணத்தால் மிக விரைவாகப் பால வேலை முடிந்தால் நாட்டுக்கு நல்லது என்ற காரணத்தால் முழுவதும் அரசுத் துறையிலேயே அந்த வேலையை எடுத்து நிறைவேற்ற முன்வருவார்களா?

[1982 பிப்ரவரி 11]

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : இது ஒரு முக்கியமான பாலமாக இருக்கிறது. கடலின் குறுக்கே வேறு எந்த இடத்திலும் பாலம் இல்லை. தமிழ்நாட்டில்தான் அத்தகைய பாலத்தை அமைக்க இருக்கிறோம். நாம் இப்போது பாரதியார் நூற் றாண்டு விழாவினைக் கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறோம். “சிங் களத் தீவினுக்கோர் பாலம் அமைப்போம்” என்று பாரதியார் பாடினார். இன்றைக்கு அந்த முறையில் இந்தப் பாலத்தைக் கட்டும் பணியில் நாங்கள் ஈடுபட்டுருக்கிறோம். எவ்வளவு சீக் கிரமாக நடைமுறைப்படுத்த முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரமாக நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்கிறது.

திரு. ஏ. கி. சண்முகம் : பாம்பன் பால வேலை முதல் ஒப் பந்தத்தில் எவ்வளவு மதிப்பீட்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது? 1982 ஆம் ஆண்டு எவ்வளவு திட்ட மதிப்பீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது? ஒப்பந்தக்காரர்கள் வாங்கிய ஸ்டீலை வெகேட் செய்ய அரசு தீவிர முயற்சி எடுக்குமா? ஒப்பந்தக்காரர் யார் என்பதை அறி விக்க முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : 1972 இல் போடப் பட்ட திட்டம் இது. அப்போது போட்ட மதிப்பீடு 538 இலட்சம் ரூபாய். இப்போது அது எட்டு கோடி, பத்து கோடியைத் தாண்டிவிடுகிறது. ஒப்பந்தக்காரர்கள் பெயர் நீலசுண்டன் பிர தர்ஸ்.

அங்கம்பாக்கம் கிராமத்திற்கும், திருமுக்குடலுக்கும் இடையே பாலம் அமைக்கும் திட்டம்.

*வினா எண். 149—திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

காஞ்சிபுரம் தாலுகா அங்கம்பாக்கம் கிராமத்திற்கும் திருமுக்குடலுக்கும் இடையே பாலம் அமைக்கக்கோரும் பொதுமக்கள் வேண்டுதல் பற்றி அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : வினாவில் குறிப்பிட்டுள்ள பணியை வருங்காலத்தில் இதர சாலைகள் திட்டத்தின் கீழ் எடுத்துச் செயலாக்க பரிசீலிக்கப்படும்.

1982 பிப்ரவரி 11]

தனியாக தொழில் நடத்தும் மருத்துவர்களுக்கு குடும்ப நல அறுவை சிகிச்சை செய்வதற்கான அனுமதி.

*வினா எண். 150—திரு. து. புருஷோத்தமன் : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தனியாகத் தொழில் நடத்தும் மருத்துவர்கள் குடும்ப நல அறுவை சிகிச்சை செய்ய அனுமதிக்கப்படுகிறார்களா?

(ஆ) ஆம் எனில், எந்த அடிப்படையில் அவர்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்படுகிறது?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : (அ) ஆம்.

(ஆ) தகுதி பெற்ற மருத்துவர் மற்றும் சார் நிலை பணியாளர்கள் பணியாற்றிவரும் துரித புகாததும், சுகாதார முறையோடு கூடிய துப்புரவான சூழ்நிலையில், அறுவை சிகிச்சைக்குத் தேவையான கருவிகளுடன் கூடிய, தகுதிகளை உடைய தனியார் மருத்துவ மனைகளுக்கு குடும்பநல அறுவை சிகிச்சை செய்ய அனுமதி வழங்கப்படுகின்றது.

திரு. து. புருஷோத்தமன் : சென்ற ஆண்டு நம் மாநிலத்தில் எவ்வளவு பேருக்கு குடும்பநல அறுவை சிகிச்சை செய்யப் பட்டது? தனியாகத் தொழில் நடத்தும் டாக்டர்கள் இப்படிப் பட்ட அறுவை சிகிச்சைகள் எத்தனை செய்தார்கள்?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : அப்போது சர்ஜரி விஸ்ட் டிஸ்ட்டிக்ட் வைஸாக இருக்கிறது. சென்னையில் 19 இடங்கள், கோவையில் 50 இடங்கள், மதுரை மாவட்டத்தில் 26 இடங்கள்—நீண்ட பட்டியல் ஒட்டுமொத்தமாக 218 இடங்களில் ஏறத்தாழ 4 சதவிகிதம் ஆப்பரேஷன் தனியார் துறையில் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. து. புருஷோத்தமன் : இந்தத் திட்டத்திற்காக அரசு உதவித் தொகையாக எவ்வளவு தொகை கொடுக்கிறதோ அதை இடைத் தரகர் மூலம் கொடுக்காமல் நேரடியாக தனிப்பட்ட டாக்டர்களுக்குத் கொடுத்தால் அவர்களுக்கு ஊக்கம் ஏற்பட்டு அதிகமான அறுவை சிகிச்சை செய்ய ஏதுவாக இருக்கும். தற்போது தனிப்பட்ட டாக்டர்கள் குடும்பநல அறுவை சிகிச்சை செய்வதற்குப் பதிலாக கருச் சிதைவை அதிகமாகச் செய்கிறார்கள். அதைத் தடுத்து இதற்கு அதிகமான ஊக்கம் கொடுக்க அரசிடம் திட்டம் உண்டா?

[1982 பிப்ரவரி 11]

[முற்பகல் 9-40]

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த கருத்தடைக்கு அகில இந்திய அளவிலே ஒரு சட்டம் மெடிக்கல் டெர்மினேஷன் ஆப் பர்பர்சனஸ் ஆக்ட் என்ற சட்டம் இருக்கிறது. அதை எம்.டி.பி. என்று சொல்வார்கள். அதன்படி அதை அரசு மருத்துவ மனைகளிலே செய்யலாம், அதே நேரத்திலே தனியார் மருத்துவ மனைகளிலேயும் செய்யலாம்; அதற்கென்று தொகை கொடுப்பதில்லை. டியூபெக்டமி, வாசக்டமிக்கு மட்டும் தொகை கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. தனியார் மருத்துவ மனையிலே ஒரு குறை இருக்கிறது. சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சரியாகத் தொகை கொடுப்பதில்லை, தாமதமாக வருகிறது என்ற குறைபாடு இருந்தது. இண்டியன் மெடிக்கல் அசோசியேஷன் ரெப்ரசன்டேடிவ் கலந்துகொண்டு தற்போது அப்படிப்பட்ட குறைபாடு இல்லாமல் அதே நேரத்திலே தவறுகளும் இல்லாமல் கண்காணிக்கவும் ஆப்பரேஷன் செய்கிறவர்களுக்கு தாமதம் இல்லாமல் உடனடியாகப் பணத்தைக் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்திருக்கிறோம்.

டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, அரசு மருத்துவ மனையிலே பணியாற்றுகின்ற மருத்துவர்கள் தனியாக தொழிலை நடத்துவதைத் தடை செய்வதற்கான குறிப்பு ஏதாவது அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : இது கொள்கைப் பிரச்சினை. கேள்வி நேரத்திலே கொள்கைப் பிரச்சினை பற்றி பேசக்கூடாது. இது மூலக் கேள்விக்குத் தொடர்பில்லாதது என்றாலும் இந்த மானியக் கோரிக்கை வருகிறபோது அதைப்பற்றிப் பேசலாம்.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : சைனாவிலே ஒரு குழந்தைக்கு மேல் பெறக்கூடாது என்று இருக்கிறது. அங்கே பிறப்பு விகிதம் 2.1 சதவீதத்திலிருந்து 1.2 சதவீதமாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சைனாவிலே நடந்த அந்தக் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டு மாநாட்டிலே நம்முடைய கொறடா கலந்து கொண்டார்கள். அவர்கள் இதைப்பற்றி ஏதாவது திட்டம் கொடுத்திருக்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். 2-க்குப் பிறகு எப்போதும் வேண்டாம் என்ற கோஷம் 1-க்குப் பிறகு எப்போதும் வேண்டாம் என்று மாற்றப்படுமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மூலக் கேள்விக்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை.

[1982 பிப்ரவரி 11]

திரு. கி.சட்டநாத கரையாள் : தலைவர் அவர்களே, வாசக்டமி செய்வதற்கும் மெடிக்கல் டெர்மினேஷன் ஆப் பர்க் னன்ஸி செய்வதற்கும் குறைந்த பட்சக் கல்வித் தகுதி என்ன வைத்திருக்கிறார்கள்?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : அதற்கு டிரெயினிங் இருக்கிறது. எம்.பி.பி.எஸ். படித்திருக்க வேண்டும், டி.ஜி.ஓ. படித்திருக்க வேண்டும் எம்.பி.பி.எஸ். படித்திருந்தாலும், டி.ஜி.ஓ. படித்திருந்தாலும் அதற்கென்று இன்சர்வீஸ் டிரெயினிங் கொடுத்து நான் அதைச் செய்வதற்கு அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள்.

கோவை நகரிலுள்ள ஆயுர்வேத மருத்துவக் கல்லூரி.

* வினா எண். 151—திரு. கு. ரமணி : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :—

(அ) கோவை நகரத்தில் உள்ள ஆரிய வைத்திய டார்பனி என்ற ஆயுர் வைத்திய நிறுவனம் ஆயுர்வேத மருத்துவக் கல்லூரி ஒன்று நடத்துகிறதா?

(ஆ) ஆம் எனில், எவ்வளவு மாணவர்கள் பயிற்சி பெறுகிறார்கள்?

(இ) அக்கல்லூரிக்கு அரசு கொடுக்கிற உதவிகள் என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : ஆம்.

(ஆ) 68 மாணவர்கள்.

(இ) இந்தக் கல்லூரிக்கு, இம்மாதில அரசு இதுவரை எவ்வித நிதி உதவியும் வழங்கவில்லை.

திரு. கு. ரமணி : : தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்திலே ஆயுர்வேத வைத்திய முறை வளர்ந்து வருவதற்கு பயிற்சி பெற்ற மருத்துவர்களை உருவாக்குவதற்கு இந்தக் கல்லூரி முதன் முதலாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். அந்தக், கல்லூரிக்கு அரசு நிதி உதவி ஏன் செய்யாமல் இருக்கிறது? அவர்களிடத்திலேயிருந்து அதைப்பற்றி அது சம்பந்தமாக வேண்டுமோ வரவில்லையா அல்லது அரசே ஆயுர்வேத வைத்திய முறைக்கு செய்யத் தேவையில்லை என்று முடிவுக்கு வந்துவிட்டதா?

[1982 பிப்ரவரி 11]

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் சித்த வைத்தியம், ஆயுர்வேத வைத்தியம், யுனானி வைத்தியம் ஆகியவற்றை ஊக்குவித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதே நேரத்திலே அவர்கள் நமக்கு ஒரு கருத்தை அனுப்பியிருக்கிறார்கள்.

The Ayurvedic Trust, Coimbatore has set a proposal to the Government of India, Ministry of Health and Family Welfare through the State Government for sanction of a capital grant of Rs. 2 lakhs for constructions of an Outpatient Wing. The remarks of the Director of Indian Medicine have been called for. They are considering the matter. Taking into consideration the Hon'ble Member's opinion it will be considered sympathetically.

திரு. கு. ரமணி : தலைவர் அவர்களே, அந்தக் கல்லூரி நமது அரசின் மூலமாகவே மத்திய அரசுக்கும் வேண்டுமோள் விடுத்து மத்திய அரசினுடைய உதவிகள் கிடைத்துள்ளது. அது மாத்திரமல்ல. இன்றைக்கு ஆயுர்வேத வைத்திய முறை வளர்ந்து வருகிற முறை. அதிலே சில விசேஷமான வைத்தியங்கள் செய்யப்படும் என்பதை அறிந்து உலக சுகாதார ஸ்தாபனம் அவர்களைக் கலந்து ஆராய்ச்சியை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசினுடைய அளவுக்கு அதற்கு உதவி செய்வதற்கு, அதை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு நிதி உதவியும் மற்ற இதர உதவிகளும் செய்ய அரசு முன்வருமா? ஹோமியோபதி சித்தா போன்ற வைத்திய முறைக்குக் கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு ஒரு நல்ல கண்ணோட்டத்தோடு நல்ல நோக்கத்தோடு ஆயுர்வேத முறைக்கு உதவி செய்யப்படுவதில்லை என்ற கருத்து நிலவுவதை இல்லாமல் செய்வதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க முன் வருவார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : அப்படிப்பட்ட கருத்து இல்லாமல் செய்வதற்கு இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளும், மேற்கொண்டு வருகிறது என்பதை நான் உறுப்பினருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்லாமல் இந்த நிறுவனம் என்னென்ன தேவை என்று நம்மிடத்திலே கேட்பார்களோ—பணத் தேவை மட்டும் கிடையாது, அதைக் கேட்கவில்லை—அவர்கள் கேட்டதெல்லாம் அங்கே வேலைகள் செய்ய எந்தவிதமான இடையூறுகளும் இருக்கக் கூடாது என்று ரெப்ரஸண்டேஷன் மூலம் தெரிவித்து, அவர்களுக்கு வேண்டிய எல்லாவிதமான சௌகரியங்களும் செய்ய ஆவன செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1982 பிப்ரவரி 11]

திரு. கோவைத்தம்பி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆரிய வைத்திய பார்மளி என்ற நிறுவனம் உலகத் திலேயே புகழ்பெற்ற நிறுவனம் என்பதையும், அதன் தலைமை கேரளாவிலிருந்து கோவைக்கு, அதாவது தமிழ்நாட்டிற்கு வந்திருக்கிறது என்பதையும் கருத்திற் கொண்டு, அந்தக் கல்லூரிக்கு உதவி கொடுப்பது என்பது தமிழக அரசாங்கத் தமிழ்நாட்டிலுள்ள அனைத்து மக்களுக்கும் செய்யக்கூடிய பாக்கியம் என்று கருதி அமைச்சரவர்கள் அதிக உதவியைச் செய்து அந்தக் கல்லூரியை ஊக்குவிப்பார்களா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, அந்த நிறுவனம் ஏதாவது திட்ட வட்டமாக இப்படிப்பட்ட உதவி தேவை என்று நம்மிடத்தில் அணுகுவார்களேயானால் அதைப்பற்றி நிச்சயமாக அரசாங்கம் பரிசீலிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கூகலூரில் ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் அமைக்கும் திட்டம்.

*வினா எண். 152— திரு. கு. அ. செங்கோட்டையன் : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கோபி ஊராட்சி ஒன்றியத்தைச் சேர்ந்த கூகலூரில் ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் அமைக்கும் திட்டம் அரசு பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : (அ) மற்றும் (ஆ) கூகலூரில் ஒரு ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் அமைக்க அரசு சமீபத்தில் ஆணை பிறப்பித்துள்ளது.

திரு. கு. அ. செங்கோட்டையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதற்காக ஆணை பிறப்பித்ததற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்தை அங்கே அமைப்பதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிதி எவ்வளவு என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, சென்ற ஆண்டு 20 ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களைப் புதிதாகத் துவக்க வேண்டுமென்று ஆணை பிறப்பித்து அதற்காக

The Government sanctioned a total expenditure of Rs. 17.28 lakhs under recurring and Rs. 96.49 lakhs under non-recurring. The total expenditure of the Scheme for 1981-82 has been restricted to 71.19 lakhs.

[1982 பிப்ரவரி 11]

ஒட்டுமொத்தமாக 20 ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களுக்கும் அந்தத் தொகை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி இந்த ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்திற்கு எவ்வளவு தொகை வேண்டுமோ அதைப் பரப்போர்ஷனேட்டாக செலவழிக்க அரசாங்கம் தயாராக இருக்கும்.

திரு. ராஜ்குமார் விஜய ரெகுநாத தொண்டமான் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஒரு சுகாதார நிலையத்திற்கும் மற்றொரு சுகாதார நிலையத்திற்கும் இவ்வளவு தூரம் இருக்க வேண்டுமென்று சட்டம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் சில யிடங்களிலே கொஞ்சம் கஷ்டமாக இருக்கின்ற சாரணத்தினால் அந்தச் சட்டத்தை மாற்ற அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். ஸ். ஹண்டே : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு மருத்துவ மனைக்கும் இன்னொரு மருத்துவ மனைக்கும் 8 கிலோ மீட்டர் அல்லது 5 மைல் இருக்க வேண்டுமென்று போட்டிருக்கிறார்கள். ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களைப் பொறுத்தவரையில் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்திற்கும் ஒரு ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் என்று வருகிறது. சென்ற ஆண்டு 20 ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களை ஜாஸ்தியாக அமைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். நம்முடைய இறுதி இலட்சியம் என்னவென்றால், ஒரு ஒன்றியத்தில் ஒரு இலட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்களுக்கு ஒரு ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் போதாது ; 50,000 பேர்களுக்கு ஒரு ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் என்று கொண்டு வர வேண்டுமென்பது இறுதி இலட்சியம். இருந்தாலும் படிப்படியாகத்தான் இதைச் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்யும் நேரத்தில் இந்த விதி விலக்கு தர வேண்டியிருக்கும். நிச்சயமாக அதை மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் சொன்னதைப்போல விதி விலக்கு தேவைப்படும் இடங்களில் அதுபற்றி நிச்சயமாகப் பரிசீலிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கு. அ. செங்கோட்டையன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, அந்த ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்திற்கான கட்டிடம் கட்டுவதற்கான நில ஆர்ஜிதம் முடிந்துவிட்டதா? எப்பொழுது கட்டிடம் கட்டப்படும் என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஒரு ஆண்டுக்குள்ளே கட்டி முடித்து விடப்படும்.

1982 பிப்ரவரி 11]

குடும்பக் கட்டுப்பாடு செய்துகொள்ளும் அரசு ஊழியர்களுக்கான ஊக்க ஊதிய உயர்வு.

*வினா எண். 153—திரு. இ. கணேசன் : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) குடும்பக் கட்டுப்பாடு செய்துகொள்ளும் அரசு ஊழியர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டு வந்த ஊக்க ஊதிய உயர்வு தற்போது நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது என்பது உண்மையா?

(ஆ) ஆம் எனில் அந்த ஊதிய உயர்வுத் தொகையை மீண்டும் வழங்க அரசு ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : (அ) ஆம்.

(ஆ) இது அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது.

சென்னையிலுள்ள அரசு விரைவுப்பேருந்து நிலையம்.

*வினா எண். 154—திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன், திரு. செ. செம்மலை : மாண்புமிகு போக்குவரத்துத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

சென்னையில் உள்ள அரசு விரைவுப் பேருந்து நிலையத்தில் பயணிகள் ஓய்வு அறை (waiting room) கட்ட அரசு பரிசீலிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : இது குறித்து திருவள்ளூர் போக்குவரத்துக் கழகம் பரிசீலித்து வருகிறது.

திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஓய்வு அறைகள் கட்டப்படும் அதே சமயத்தில் சேரன் போக்குவரத்துக் கழகத்தில் எல்லோரும் சாப்பிடும் அளவிற்கு மலிவான விலையில் உணவுப் பண்டங்களைக் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த வகையில் சிற்றுண்டிச்சாலை வைப்பதற்கும் பரிசீலிக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

1982 பிப்ரவரி 11

[முற்பகல் 9-50]

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, அதற்கான ஏற்பாடு நடந்தாகிவிட்டது. விரைவாக அதன்மீது நடவடிக்கை எடுத்து, அந்தக் காரியத்தை அங்கேயும் செய்வதற்கு அரசு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளும்.

திரு. செ. செம்மலை : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தற்போது சென்னையிலே இயங்கி வரும் திருவள்ளுவர் போக்குவரத்துக் கழகம் திருச்சிக்கு மாற்றப்படும் என்று சமீபத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்துள்ளார்கள். எனவே, அப்படிப் பரிசீலனையில் உள்ள இந்தப் பயணிகள் ஓய்வறை திருச்சியில் கட்டப்படுமா அல்லது சென்னையில் கட்டப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, திருச்சிக்கு மாற்றப்பட வேண்டுமென்ற கருத்து அரசிடம் இருக்கிறது. திருச்சியிலே தேவையான அத்தனை ஏற்பாடுகளையும் செய்தபின்பு இங்கே மற்ற ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும். ஆனால், திருச்சிக்கு மாற்றினாலும், இங்கே வரக்கூடிய பேருந்துகள் வந்து போய்க்கொண்டுதானிருக்கும். எனவே, இங்கே வரக்கூடிய பயணிகளுக்கு அது எப்போதும் தேவையாக இருக்கும். இங்கேயிருந்து தலைமையிடம் மாற்றப்பட்டாலும், ஓய்வு அறை தேவை என்பதைப்பற்றி கருத்து மாற்றம் இல்லை.

திரு. மி. வின்சென்ட் : தலைவர் அவர்களே, அரசு விரைவுப் போக்குவரத்துக் கழகத்தில் பணியாற்றும் நடத்துனர்கள், ஓட்டுநர்கள் மதுரை, திருச்சி, விழுப்புரம் போன்ற இடங்களில் தங்குகிறார்கள். அவர்கள் தங்கும் இடம் சுத்தமாகவும் வசதியுடனும் அமைய அவர்கள் தங்கும் கட்டிடங்கள் புதுப்பிக்கப்படுமா? புதிய தங்கும் விடுதிகளையும் கட்டிக் கொடுக்க அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் போக்குவரத்துக் கழகம் துவங்கி 1½ ஆண்டுகள்தான் ஆகியிருக்கின்றன. அதற்குள்ளே நாம் பல இடங்களில் கட்டியிருக்கிறோம். ஏற்கனவே நான் அறிவித்ததைப்போல், அவர்கள் தங்குவதற்கு அத்தனை வசதிகளோடு அங்கங்கே கட்டிடங்கள் கட்டப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மதுரையிலே உள்ள அரசு விரைவுப் பேருந்து நிலையத்திலுள்ள பயணிகள் ஓய்வறை இன்றைக்கு தனியாருக்குக் குத்தகைக்கு விடப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறதே, அது உண்மை

1982 பிப்ரவரி 11]

தானா? ஆம் எனில், அதைத் திரும்ப நம்முடைய அரசு தனது பொறுப்பிலே எடுத்துக்கொண்டு, பயணிகளுக்குத் தங்கும் வசதி செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே மூலக்கேள்வி சென்னையைப் பற்றியது. மதுரையைப்பற்றிய முழு விவரம் இல்லையென்றாலும், உறுப்பினர் சொன்னவாறு எதுவும் நடப்பதாக அரசின் கவனத்திற்கு வரவில்லை. நாம் தான் அதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். அதிலே தவறுகள் நடந்திருக்குமானால், அதைப் பார்த்து நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

குளச்சல் துறைமுகத்தை விரிவுபடுத்தும் திட்டம்.

*வினா எண். 155—திரு. மி. வின்சென்ட், திரு. டி. மணி, திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ் : மாண்புமிகு போக்குவரத்துக் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) குமரி மாவட்டத்தில் கல்குளம் தாலுகாவில் குளச்சல் துறைமுகம் விரிவுபடுத்த ஆய்வுப் பணிகள் முடிந்துள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், இந்த நிதி ஆண்டில் வேலை ஆரம்பிக்கப் படுமா?

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : (அ) ஆய்வு முடிந்துள்ளது.

(ஆ) அறிக்கை பரிசீலனையில் உள்ளது.

திரு. மி. வின்சென்ட் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மோனோசட், சுர்கான், இலுமினேட், ரொட்டைல் போன்ற விலை உயர்ந்த அணு தயாரிக்கும் தாதுக்கள் வெளிநாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. இன்று இது மைனர் போர்ட்டாக இருக்கிறது. அதை இன்டர்மீடியரி போர்ட்டாக விரிவுபடுத்த இந்த அரசு மைய அரசை வலியுறுத்துமா?

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே துறைமுகத்தை விரிவுபடுத்த ஆய்வுப் பணிகள் முடிந்ததா என்பதுதான் மூலக் கேள்வி. பொறியியல் பொறியாளர் ஆய்வு செய்து ஏறத்தாழ ரூ. 90,000 செலவழித்து, அதைச் சீரமைப்பதற்காக இப்பொழுது விளக்கங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எதை எதைச் செய்ய வேண்டுமென்று அரசு முடிவெடுத்து, பின்னாலே செய்வதாக இங்கே

[1982 பிப்ரவரி 11]

குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இப்பணி சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. அடுத்த ஆண்டு துவக்கி, 1984-85-ல் முடிக்க இருக்கும் இத்திட்டத்திற்கு ரூ. 50 இலட்சம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்லிய கருத்தை மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசு சொல்லத் தயங்காது.

திரு. டி. மணி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, குளச்சல் துறைமுகத்தை விரிவுபடுத்துவதற்கான ஆய்வு நடந்துள்ளதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்துள்ளார்கள். அதிலே குறிப்பாக, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலேயிருந்து 1980-81-லே சுமார் ரூ. 20 கோடி மதிப்புள்ள முந்திரிப் பருப்பு அடுத்த மாநிலத்திற்குச் சென்று அங்கிருந்து ஏற்றுமதியாகிறது. அடுத்த மாநிலத்திற்குச் சென்று அங்கிருந்து ஏற்றுமதி ஆவதால், அதன்மூலமாகப் பெறுகின்ற அயல்நாட்டுச் செலாவணியின் பங்கை மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து அடுத்த மாநிலத்தினர் பெற்றுக் கொள்கிறார்கள். எனவே, அந்த அயல்நாட்டுச் செலாவணி நமக்கே கிடைக்க, குளச்சல் துறைமுகம் வழியாக ஏற்றுமதி செய்ய அந்த துறைமுக வேலையைத் துரிதமாகச் செய்ய அரசு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லிய அந்தக் கருத்துக்களையெல்லாம் மனதிலே கொண்டுதான் இதை வேகமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி, நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறோம். அந்த அறிக்கை இப்பொழுது அரசிடத்திலே இருக்கிறது. அரசு இப்பொழுது அதன்மீது வேகமான நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறது.

திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ் : தலைவர் அவர்களே, குளச்சல் துறைமுகம் ஒரு இயற்கையான துறைமுகம். ஆழமான, இயற்கையான அந்தத் துறைமுகத்தை விரைவு படுத்தினால் மட்டுமே, தொழில் துறையில் மிகவும் பின்தங்கியிருக்கிற அந்த மாவட்டத்திலிருக்கிற முந்திரித் தொழிற்சாலைகளை விரிவுபடுத்தவும், தரமானதாகக் கிடைக்கிற ரப்பரை மூலப் பொருளாக வைத்து, ரப்பர் தொழிற்சாலைகள் அமைக்கவும் அங்கே கிடைக்கிற டிட்ரோனியம் மற்றும் அங்கே தயாரிக்கப்படுகிற கயிறுகளை வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யவும் அந்தத் தொழிற்சாலைகளை மத்திய அரசு உதவியோடு அங்கே நிறுவவும், இந்தத் துறைமுகத்தை அங்கே விரிவுபடுத்துவது மிக முக்கியமானது என்ற காரணத்தினால், வெகு விரைவில் அந்தத் துறைமுகத்தை வருகிற ஆண்டில் விரிவுபடுத்த மைய அரசு இந்த அரசு வலியுறுத்துமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1982 பிப்ரவரி 11]

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி ி: தலைவர் அவர்களே, நான் ஏற்கனவே சொல்லியதைப் போல இது 6-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டு, 50 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப் படுவதாக கருத்து சொல்லி இருக்கிறார்கள். 1982-83-லே 15 இலட்சம், 1983-84-லே 15 இலட்சம், 1984-85-லே 20 இலட்சம் செலவழிக்கப்படும் என்ற கருத்தைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதைப் படிப்படியாகத்தான் செலவழிக்க முடியும். உடனடியாக வேலை துவங்கப்படுகின்ற வாய்ப்பு இருக்கிறது.

உதகையிலிருந்து விரைவுப் பேருந்துகள் விடும் திட்டம்.

*வினா எண். 156—திரு. கே. உச்சி : மாண்புமிகு போக்கு வரத்துத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) உதகையிலிருந்து சென்னை, மதுரை, திருச்சி, சேலம் போன்ற ஊர்களுக்கு விரைவு வண்டி விடும் உத்தேசம் உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில் அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : (அ) ஆம்.

(ஆ) திருவள்ளூர் போக்குவரத்துக் கழகம் இத் தடங்களில் பேருந்துகளை இயக்க இருக்கிறது.

திரு. கே. உச்சி : தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே அந்தப் பகுதிகளில் பேருந்துகள் ஓடிக்கொண்டிருந்தன. இடையிலே அவற்றை நிறுத்தி விட்டார்கள். அதை உடனடியாக விடுவதற்கு அரசு முன் வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்த விரைவுப் பேருந்துகளைப் பொறுத்தவரையில், இப்போது நம்மிடத்திலே இருக்கின்ற சாதாரண பேருந்துகள் மலைப் பகுதியில் போக முடியாது. அப்படி மலைப் பகுதிகளிலே ஓடுவதற்குத் தேவையான அமைப்புகளை உடைய பேருந்துகளை வரங்க அரசு நடவடிக்கை எடுத்து, அவைகளை வாங்கி, கூண்டுகட்டுவதற்காக விட்டிருக்கிறது. அந்த வேலை முடிந்த பிறகு மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய உணர்வுகள் திருப்தியாகும் வகையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

[1982 பிப்ரவரி 11]

திரு. கே. உச்சி : தலைவர் அவர்களே, விரைவுப் பேருந்துகளை அரசு விடுவதற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் நீலகிரி போன்ற பகுதிகளில் எல்லா இடங்களிலும் விரைவுப் பேருந்துகள் இருந்தாலும், டெர்ரஸ் எஸ்டேட் என்று சொல்லப்படுகின்ற தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வாழ்கின்ற பகுதிகளுக்கு விரைவுப் பேருந்து விடுவதற்கு அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்யும் பகுதிகளுக்கு விரைவுப் பேருந்துகள் விடுவதால் அது அவர்களுக்கு எந்த வகையிலும் பயன்படாது. எனவே அங்கே நகரப் பேருந்து தேவை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கருதுவார்களானால், அதிகாரிகளை அனுப்பி தேவையான நடவடிக்கை எடுக்க நாம் இரண்டு பேரும் சேர்ந்து ஆவன செய்வோம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழக புறநகர் பிரிவில் உபயோகிக்கப்பட்ட போலிப் பயணச் சீட்டுகள்.

*வினா எண். 157—திரு செ. செம்மலை, திரு.பெ.சு. திருவேங்கடம் : மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழக புறநகர்ப் பிரிவில் போலிப் பயணச் சீட்டுகள் தயாரித்து உபயோகித்த நடத்துனர்கள் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை யாது?

(ஆ) அதனால் போக்குவரத்துக் கழகத்திற்கு ஏற்பட்ட நஷ்டம் எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : (அ) போலிப் பயணச்சீட்டு தயாரித்த நடத்துனர்கள் தற்காலிகமாக வேலையிலிருந்து நிறுத்தப்பட்டுள்ளனர்.

(ஆ) இதுபற்றி புலனாய்வு நடைபெறுகிறது. புலனாய்வுக்குப் பின்னர்தான் நட்டம் பற்றிக் கணக்கிட முடியும்.

1982 பிப்ரவரி 11]

திரு. செ. செம்மலை : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மீது ஏதாவது கிரிமினல் வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளதா? வருங்காலத்தில் இது போன்று போலிப் பயணச்சீட்டு அச்சடித்து உபயோகிப்பதைத் தடுப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ஈ. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, குற்றப் பிரிவு எண். 129/81-ன்படி இ.பி.கோ. 120 (பி), 409, 420, 466, 471, 477 என்ற பிரிவுகளின்படி வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலும் இது போன்ற நிகழ்ச்சிகள் இனிமேல் நடக்காமல் இருப்பதற்காக, ஒவ்வொரு போக்குவரத்துக் கழகமும் அவர்களாகவே அச்சகத்தை அமைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் அரசு முடிவெடுத்துள்ளது. அல்லது எல்லாப் போக்கு வரத்துக் கழகங்களுக்கும் சேர்ந்து ஒரே இடத்தில் அச்சகம் அமைப்பது என்ற அந்த முடிவை இப்போது அரசு எடுத்து அதை நடைமுறைப்படுத்தும் முயற்சியை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல் இதற்கு முன்னாலே டிக்கட் கொடுப்பதற்காகவும், இன்வாய்ஸ் கொடுப்பதற்காகவும் ஆங்காங்கே எழுத்தர்கள் பொறுப்பேற்றிருந்தார்கள். இப்போது அதை மாற்றி ஆங்காங்கே இருக்கின்ற கிளை மேலாளர்களே நேரடியாக அதைச் செய்வ வேண்டும். அவர்களுடைய கையொப்பம் அதிலே இருக்க வேண்டும் என்ற ஏற்பாட்டை நாங்கள் செய்திருக்கிறோம்.

அதே போன்று, இந்த டிக்கட் புத்தகம் அடிப்பதிலே கூட, இதற்கு முன்னாலே சாதாரண பேப்பரைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு இருந்தார்கள். இப்போது நாங்கள் அதை மாற்றி, வங்கிகளிலே இருக்கின்ற செக் புத்தகத்தை அடிக்கின்ற பேப்பரைப் பயன்படுத்தி வருகிறோம். அதே போன்று இன்வாய்ஸைப் பொறுத்த வரையில் இதற்கு முன்னாலே சிறிய இன்வாய்ஸைப் பயன்படுத்தினார்கள். தேவையானால் அதற்கு அடிஷனல் இன்வாய்ஸ் கூடுதலாக எடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் அதிலே தவறு ஏற்படுகின்ற காரணத்தால் அதை மாற்றி ஒரே இன்வாய்ஸாக பெரிய அளவில் மாற்றி இருக்கிறோம்.

அதே போன்று, பரிசோதகர்களைப் பொறுத்தவரையில் 3 பிரிவுகளாகப் பிரித்து, கிளை மேலாளர், நிர்வாக இயக்குநர் இவர்களுக்குக் கீழே பல பிரிவுகளாகப் பிரித்து அவர்கள் நினைத்த நேரத்தில் திடீரென்று போய் பரிசோதனை செய்யும் நடவடிக்கை எல்லாம் எடுக்கப்பட்டு, இது மேலும் நடக்காமல் இருப்பதற்கு அத்தனை நடவடிக்கைகளையும் மிக வேகமாக எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

[1982 பிப்ரவரி 11]

(முற்பகல் 10.00)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதி யோடு, வினாக்கள்-விடைகள் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நடத்துனர்களைத்தான் கைது செய்து இருப்பதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இவ்வளவு பெரிய தவறு நடந்துள்ளதற்கு வெறும் நடத்துனர்கள் மட்டும் காரணமாக இருந்திருப்பார்கள் என்பது நம்பக்கூடியதாக இல்லை. பின்னணியில் அதிகாரிகள் யாராவது ஈடுபட்டு இருப்பதாக அமைச்சருக்குத் தகவல் கிடைத்து இருக்கிறதா? அப்படிக்கிடைத்து இருந்தால், அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறதா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, இது பற்றி காவல் துறையால் புலன் ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகிறது. இதிலே நான்கு நடத்துனர்கள் ஈடுபட்டதாகத் தெரியவந்ததால் அவர்களைக் கைது செய்து இருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே, அச்சகத்தில் உள்ள நான்கு பேர் சம்பந்தப்பட்டு இருப்பதாகத் தெரிய வந்ததால், அந்த 4 பேரும் கைது செய்யப்பட்டு இருக்கிறார்கள். காவல் துறை யார் யார் மீது சந்தேகம் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்களோ, அவர்கள் யாராக இருந்தாலும், எவ்வளவு பெரிய அதிகாரியாக இருந்தாலும், அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் தயக்கம் காட்டாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகத்தில் மட்டும் இப்படிப்பட்ட நிகழ்வுகள் ஏற்பட்டுள்ளதா அல்லது மற்ற போக்குவரத்துக் கழகங்களிலும் இப்படிப்பட்ட தவறான நிகழ்வுகள் ஏற்பட்டுள்ளது குறித்து அரசுக்குத் தகவல் தெரிய வந்துள்ளதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே இப்படிப்பட்ட ஒரு புகார் எங்களுக்கு வந்தவுடனேயே நாங்கள் அத்தனைப் போக்குவரத்துக் கழகங்களிலும் அதற்காகத் தனியாக ஆட்களை அனுப்பி, அது போன்ற காரியங்கள் ஏதாவது நடைபெறுகின்றனவா என்று தீர பரிசீலித்துப் பார்த்து இருக்கிறோம். அது மட்டுமல்ல, இப்போது அரசாங்கம் எடுத்து இருக்கும் நடவடிக்கை ஆங்காங்கு பேருந்துகளில் பயணம் செய்து விட்டு கீழே இறங்கும்போது அந்தப் பயணிகளிடத்தில் இருந்து சீட்டுகளை வாங்கிக் கொண்டு வந்து, அதை உண்மையான டிக்கட்டுகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்து அதிலே தவறு இருக்கிறதா என்றும் பார்த்து வருகிறோம். இதற்காகவும் ஆட்

1982 பிப்ரவரி 11]

களை நாம் எல்லாப் போக்குவரத்துக் கழகங்களிலும் நியமித்து இருக்கிறோம். வேறு எந்தப் போக்குவரத்துக் கழகங்களிலும் இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இருந்தாலும், அதையே நம்பிக் கொண்டு இருக்காமல், அதைத் தீவிரமாகப் பார்த்து வருவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்து இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கதர் நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டம்.

* வினா எண். 158—திரு. இரா. தாமரைக்கனி : மாண்புமிகு கதர், பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

கதர் நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் செயற் குறிப்பு அரசு பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். என். இராசேந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, ஆம். கதர் நெசவாளர்கள் 500 பேருக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்திற்காக தமிழ்நாடு கதர் கிராமத் தொழில் வாரியத்திற்கு அரசு ரூ. 5 இலட்சம் மானியமாக வழங்கியுள்ளது.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாட்டில் எத்தனை கதர் நெசவாளர்கள் இருக்கின்றனர்? எத்தனை பேருக்கு எந்தெந்த இடங்களில் வீடுகள் கட்டப்படவுள்ளன? அதனுடைய மதிப்பீடு என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். என். இராசேந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வாரியத்தின் கீழ் ஏறக்குறைய 6,000 நெசவாளர்கள் உள்ளனர். அவர்களில் பெரும்பாலோருக்கு சொந்தத்தில் வீடு இல்லை என்கிற நிலைமையில் உள்ளனர். முதற் கட்டமாக அவர்களில் 500 கதர் நெசவாளர்களுக்கு வீட்டைக் கட்டிக் கொள்வதற்காக அரசு மானியமாக தலா ஆயிரம் ரூபாய் என்கிற அடிப்படையில் 1981-82 ஆம் ஆண்டில் நிதி ஒதுக்கப் பட்டது. நெசவாளர்கள் வீட்டில் தறி இயங்கவும், வசிக்கவும் போதுமானதாக இருக்கும் வகையில் குறைந்த பட்சம் 300 சதுர அடி இடம் தேவை என்கிற அடிப்படையில் வடிவமைப்பு தயாரிக் கப்பட்டு அத்தகைய வீடுகள் கட்டப்படுகின்றன. அப்படிப் பட்ட வீடுகள் கட்ட ரூ. 7,500 செலவாகும் என்று மதிப்பிடப் பட்டது. இதற்காக வங்கியிலிருந்து ரூ. 5,000 கடனாகவும், நெசவாளர்களின் பங்கு ரூ. 1,500 என்கிற அடிப்படையிலும், அரசு மானியமாக ரூ. 1,000 கொடுக்கப்படுகிறது. இந்தத்

[1982 பிப்ரவரி 11]

திட்டத்தின் மூலம் தஞ்சை மண்டலத்தில் கும்பகோணம், விழுப்புரம், புதுக்கோட்டை, கரூர் ஆகிய இடங்களிலும், திருப்பூர் மண்டலத்தில் ஈரோடு, திருப்பூர், நாமக்கல் போன்ற இடங்களிலும், மதுரை மண்டலத்தில் நாகர்கோவில், திண்டுக்கல், ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர், கோவில்பட்டி போன்ற இடங்களிலும் வீடுகளை கட்ட ஆயத்தங்கள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : தலைவர் அவர்களே, மசாத்மா காந்தி அவர்கள் சுதேசி இயக்கத்தை பரப்புவதற்காக அனைவரும் கதர் கட்ட வேண்டும், நூல் நூற்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அந்தக் கதர் தத்துவத்தை ஊக்குவிக்கும் வகையில் இந்தத் திட்டம் இருப்பதால், இந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த முழுச் செலவையும் மத்திய அரசு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்கிற கோரிக்கையை அரசு வற்புறுத்துமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். என். இராசேந்திரன் : தலைவரவர்களே, காந்திய வழியில் கதர் நெசவாளர்களுக்கு ஆதரவு காட்ட வேண்டுமென்ற எண்ணத்தினால்தான் தமிழக அரசு இந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த முன் வந்திருக்கிறது. மத்திய அரசு இதற்கு உதவ முன்வந்தால் நிச்சயமாக இந்த அரசு அதை ஆதரிக்கும்.

திரு. ஆ. வெள்ளைச்சாமி : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்லும்போது திண்டுக்கல் பகுதியில் நெசவாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். அந்த வீடுகளை சின்னாளம்பட்டியில் கட்டிக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். என். இராசேந்திரன் : தலைவரவர்களே, சின்னாளம்பட்டியில் கதர் நெசவாளர்கள் இருந்தால் பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. இ. எஸ். எம். பக்கீர் முகமது : தலைவரவர்களே, கும்பகோணத்தில் நெசவாளர்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டத்தை அறிவித்ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அங்கே இருக்கின்ற பட்டு நெசவாளர்களுக்கும் இந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த இருக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். என். இராசேந்திரன் : தலைவரவர்களே, கும்பகோணத்தில் இருக்கிற நெசவாளர்கள் அனைவரும் கதர் பட்டு நெசவாளர்களாக இருப்பதால் அங்கே 100 வீடுகள் கட்ட ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1982 பிப்ரவரி 1]

திரு. துரை ராமசாமி : தலைவரவர்களே, கதர் உற்பத்தியில் முதலாவதாக இருக்கிற வெள்ளக்கோவில் பகுதியிலும் வீடு கட்டும் திட்டத்தை செயல்படுத்த இருக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். என். இராசேந்திரன் : தலைவரவர்களே, 1981-82-ல் 500 வீடுகள் கட்ட திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. படிப்படியாக எங்கெங்கு கதர் நெசவாளர்கள் இருக்கிறார்களோ அங்கேயெல்லாம் விரிவுபடுத்தப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வயதான ஆதரவற்றவர்களுக்கு வாழ்வளித்துவரும் தனியார் நிறுவனம்.

*வினா எண். 159— திரு. செ. இராமலிங்கம்: மாண்புமிகு சமூகநலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) வயதான ஆதரவற்றவர்கட்கு சென்னையில் தனியார் நிறுவனம் ஒன்று வாழ்வளித்து வருகின்றதா?

(ஆ) ஆம் எனில், அது மாதிரியான அமைப்பு அரசுத் துறையில் ஏற்படுத்தும் எண்ணம் உண்டா?

மாண்புமிகு திருமதி. கோமதி சீனிவாசன் : (அ) ஆம். சென்னை மாநகரில், பெரியார் நெடுஞ்சாலை, சென்னை-3-ல் “நண்பர்கள் விரும்பும் சமூகம்” (Friend in Need Society) என்ற பெயரில் ஒரு தனியார் நிறுவனம் 60 வயதுக்கு மேற்பட்ட ஆங்கிலோ இந்திய ஆண், பெண் இரு பாலரையும் பேணி பாதுகாத்துவருகிறது.

(ஆ) இல்லை.

திரு. செ. இராமலிங்கம் : தலைவரவர்களே, இந்த நிறுவனத்திற்கு அரசு ஏதாவது உதவித் தொகை வழங்குகிறதா? எந்த ஆண்டு முதல் வழங்கப்படுகிறது? தற்போது இந்த நிறுவனத்தில் எத்தனை பேர்கள் தங்கியிருக்கிறார்கள்?

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : தலைவரவர்களே, இந்த நிறுவனத்திற்கு 1910 முதல் ஒவ்வொரு வருஷமும் வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் 15,000 ரூபாய் மானியம் வழங்கப்படுகிறது. இந்த நிறுவனத்தில் 24 ஆண்களும், 15 பெண்களும் இருந்து வருகிறார்கள்.

[1982 பிப்ரவரி 11]

திரு. செ. இராமலிங்கம் : தலைவரவர்களே, இந்த நிறுவனத்தில் இருக்கிற வயோதிகர்கள் ஓய்வு நேரத்தில் ஏதாவது சிறு தொழில் செய்கிறார்களா? அப்படி இல்லை என்றால் சிறு தொழில் செய்ய அவர்களுக்கு அரசு ஏதாவது வசதி செய்து கொடுக்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு திருமதி. கோமதி சீனிவாசன் : தலைவரவர்களே, அவர்கள் சிறுதொழில் செய்வதற்கான குறிப்பு என்னிடம் இல்லை; விசாரித்து கூறுகிறேன்.

திரு. பாபு ஜனார்த்தனன் : தலைவரவர்களே, இப்போது அந்த நிறுவனத்தில் 24 ஆண்களும் 15 பெண்களும் இருப்பதாகத் தெரிவித்தார்கள். திக்கற்ற நிலையிலே வயோதிகர்கள் நாட்டிலே நிறையபேர் இருக்கிற காரணத்தால் அந்த இடங்களை அதிகரிக்க அமைச்சரவர்கள் ஆவன செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி. கோமதி சீனிவாசன் : தலைவரவர்களே, 1982 ஆம் ஆண்டு முதியோர் ஆண்டாக அறிவிக்கப்பட்டிருப்பதால் ஆதரவற்ற முதியோருக்கு என்று ஒரு இல்லத்தை ஆரம்பிப்பது பற்றி அரசு பரிசீலனை செய்யும்.

திரு. ந. சிவஞானம் : தலைவரவர்களே, இந்த தனியார் நிறுவனத்திற்கு மத்திய சமூகநல போர்டிலிருந்து உதவி பெற இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திருமதி. கோமதி சீனிவாசன் : தலைவரவர்களே நாங்கள் எழுதி கேட்கிறோம். மத்திய அரசு அதற்கு நிதி வழங்குவதாக இருந்தால் அதைப்பெற்று, காரியங்கள் செய்ய நாங்கள் முன்வருவோம்.

செம்பியமாதேவியிலுள்ள கோழிப்பண்ணை.

*வினா எண். 160— திரு. எஸ். சிவராமன் : மாண்புமிகு சமூகநலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தென்னாற்காடு மாவட்டம் உளுந்தூர்பேட்டைத் தொகுதி செம்பியமாதேவி ஊரில் உள்ள கோழிப்பண்ணை முடப்பட்டுள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில் மீண்டும் செயல்பட எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

1982 பிப்ரவரி 11]

மாண்புமிகு திருமதி. கோமதி சீனிவாசன் : (அ) ஆம்.

(ஆ) தமிழ்நாடு கால்நடை பராமரிப்புத்துறையினரால், இப்பண்ணையின் கட்டிடங்களை மீண்டும் பயன்படுத்த எவ்வித சாத்தியக்கூறும் இல்லை. எனவே, இதர துறையினர் எவரேனும் கோரினால், இக்கட்டிடங்களை வாடகைக்கோ, அல்லது குத்தகைக்கோ விடப்படும்.

திரு. எஸ். சிவராமன் : தலைவரவர்களே, இந்தக் கோழிப் பண்ணைகள் தமிழ்நாட்டில் எத்தனை மூடப்பட்டுள்ளன? மூடப் படுவதற்கான காரணம் என்ன? மூடப்பட்டவைகளை மீண்டும் திறக்க அரசு முன்வருமா?

(முற்பகல் 10-10)

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசு ஆணை எண் 3213, வேளாண்மை நாள் 18—1—1969 என்பதன்படி செம்பியமா தேவியிலுள்ள கோழிப்பண்ணைதான் மூடப்பட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்தப் பண்ணை மட்டும்தான் மூடப்பட்டது.

திரு. எஸ். சிவராமன் : தலைவரவர்களே, தமிழ்நாட்டில் மொத்தம் 39 யூனிட்கள் அமைக்கப்பட்டதாகவும், 1969-ஆம் ஆண்டு அவை அத்தனையும் மூடப்பட்டதாகவும் தெரிகிறது. அவை லாபகரமான முறையிலே நடைபெறவில்லை என்பதால் மூடப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் கோழிப் பண்ணை என்பது விவசாயிகள் குடிசைத் தொழில் செய்கின்ற வகையிலே ஆரம்பிக்கப்பட்ட திட்டம். ஆகவே அந்தத் திட்டத்தை மீண்டும் ஏற்படுத்தி சிறிய குடிசைத் தொழில் செய்கின்ற வகையிலே கோழிப்பண்ணையை அரசு அமைக்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு திருமதி கோமதிசீனிவாசன் : தலைவரவர்களே, இப்போது உள்ள கட்டிடங்கள் நல்லமுறையில்தான் காணப்படுகின்றது. ஆனால் அங்குள்ள கதவுகள், ஜன்னல்கள் போன்றவை எல்லாம் கர்ணவில்லை என்றும் மின் இணைப்பு சாதனங்கள் இல்லை என்றும் சொல்லப்படுகின்ற நிலைமை இருப்பதால் மறுபடியும் அதைச் சீர்திருத்தவேண்டும் என்றால் 37,800 ரூபாய் செலவாகும். மேலும் அதனை டாப்கோ நிறுவனம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கூறினோம். ஆனால் அவர்கள் மறுத்துவிட்டார்கள். அடுத்து அங்கே கால்நடை டிஸ்பென்சரி வைக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டபோது அதற்கும் 37,800

[1982 பிப்ரவரி 11]

ரூபாய் செலவாகும் என்று சொல்லப்பட்டதால் அவ்வளவு செலவு செய்து அதை மீண்டும் செயல்படுத்துவது மிகவும் கடினமானதாக இருக்கும் என்பதால் தான் அது மூடப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[(குறிப்பு)—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) உடுக்குறியிடப் பெற்றிருந்தால் உறுப்பினரால் அவ்வுரை சரி பார்க்கப் பெற்றது என்பதைக் குறிக்கும்].

2. அறிவிப்புகள்.

(அ) மதுரை காமராஜ் பல்கலைக்கழக பேரவை உறுப்பினர்கள் தேர்தல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவையால் மதுரை காமராஜ் பல்கலைக்கழகப் பேரவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்ற நான்கு உறுப்பினர்களின் பதவிக் காலம் 30—10—1981-ல் முடிவடைந்து விட்டதால் ஏற்பட்டுள்ள நான்கு வெற்றிடங்களுக்கு கீழ்க்கண்ட சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர்களின் பெயர்கள் முறையாக நியமனம் செய்யப் பெற்றுள்ளது :—

- (1) திரு. சி. த. சிதம்பரம்
- (2) திரு. ஏ. சந்திரசேகரன்
- (3) திரு. வி. பாலகிருஷ்ணன்
- (4) திரு. ஆர். டி. கோபாலன்

முறைப்படி நியமனம் செய்யப்படவேண்டிய வேட்பாளர்களின் எண்ணிக்கையும், நிரப்பப்பட வேண்டிய வெற்றிடங்களின் எண்ணிக்கையும் ஒன்றாக இருப்பதால் மேற்கண்ட நால்வரும் மதுரை காமராஜ் பல்கலைக் கழகப் பேரவைக்கு முறைப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளார்கள் என்று நான் அறிவிக்கிறேன்.

1982 பிப்ரவரி 11]

3. கவன ஈர்ப்புகள்.

(அ) தஞ்சாவூர் மாவட்ட அரசு மருத்துவமனைகளில் எக்ஸ்ரே பிலிம் தட்டுப்பாடு.

திரு. செ. இராமலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, 'தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலுள்ள அரசு மருத்துவ மனைகளில் எக்ஸ்ரே பிலிம் மற்றும் கெமிக்கல்ஸ் தட்டுப்பாடு காரணமாக பொது மக்கள் படும் இன்னல் குறித்து' அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை இ.மச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : தலைவரவர்களே, பேரவை முன் கீழ்க்கண்ட விவர அறிக்கை ஒன்றை வைக்கிறேன்.

அறிக்கை.

எக்ஸ்ரே பிலிம்ஸ் மற்றும் கெமிக்கல்ஸ் தட்டுப்பாடு தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலுள்ள சில மருத்துவமனைகளிலிருந்தது உண்மையே நாகப்பட்டினத்திலுள்ள அரசு தலைமையிட மருத்துவ மனையில் 11—11—1981 முதல் 14—12—1981 வரை எக்ஸ்ரே பிலிம்கள் இல்லாமல் இருந்தன. அரசு மருத்துவமனைகளுக்கு வேண்டிய எக்ஸ்ரே பிலிம்ஸ் மற்றும் கெமிக்கல்ஸ் இந்துஸ்தான் போர்ட்டோ பிலிம்ஸ் மத்திய அரசு பொது நிறுவனத்திடமிருந்து பெறப்பட வேண்டியதால் மேற்படி நிறுவனத்தை பல முறை கேட்டுக் கொண்டும் கூட எக்ஸ்ரே பிலிம்கள் 14—12—1981 அன்றுதான் பெறப்பட்டன. அதுபோல ரசாயன பெருள்கள் 8—1—1982 அன்று பெறப்பட்டன. தற்போது நாகப்பட்டினம், கும்பகோணம், மன்னார்குடி, மாயவரம், பட்டுக்கோட்டை, திருவாரூர், திருத்துறைப்பூண்டி, சீர்காழி, நன்னிலம் ஆகிய இடங்களில் உள்ள அரசு மருத்துவ மனைகளில் எக்ஸ்ரே பிலிம்களும் ரசாயன பொருள்களும் இருப்பதாக மருத்துவப் பணிகள் மற்றும் குடும்ப நல இயக்குநர் அறிவித்து இருக்கிறார்.

தஞ்சாவூர் மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவ மனைக்கு வேண்டிய எக்ஸ்ரே பிலிம்களுக்கான தேவைப்பட்டியல் 21—1—1982 அன்று இந்துஸ்தான் போர்ட்டோ பிலிம் நிறுவனத்திடம் அனுப்பப் பட்டிருப்பதாகவும் இன்னும் பிலிம்கள் பெறப்படவில்லையென்றும் தெரிகிறது. ஆனால் தற்போது கீழ்க்கண்ட எக்ஸ்ரே பிலிம்கள் கைவசம் இருப்பதாக தெரிவிக்கப்பட்டது.

15''×12''—500

14''×11''—600

டி 2 A 274—6

[டாக்டர். எச். வி. ஹண்டே]

[1982 பிப்ரவரி 11]

இதுவரை இம்மருத்துவ மனையில் எக்ஸ்ரே பிலிம் எடுப்பது இல்லை என்ற புகார் பொதுமக்களிடமிருந்து பெறப்படவில்லை என்று மேற்படி மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனை முதல்வர் கூறுகிறார்.

அரசு இராஜா மிராசுதார் மருத்துவ மனையைப் பொறுத்த மட்டில் கீழ்க்கண்ட அளவுகள் கொண்ட எக்ஸ்ரே பிலிம்கள் பெறுவதற்கான தேவைப்பட்டியல் இந்துஸ்தான் போர்ட்டோ பிலிம் நிறுவனத்திற்கு டிசம்பர் 1981-ல் அனுப்பப்பட்டது.

15''×12''

14''×11''

12''×10''

12''×6''

10''×8''

8½''×6½''

6½''×4½''

இவைகளில் பெரிய அளவுகள் உள்ள பிலிம்கள் பெறப்பட்டுள்ளதாயும் ஆக இப்பொழுது பெரிய எக்ஸ்ரே பிலிம்கள் இருப்பு கீழ்க்கண்டவாறு உள்ளன.

15''×12''—1,400

14''×11''—1,500

சிறிய அளவு பிலிம்கள் இன்னமும் பெறப்படவில்லை என்று தெரிகிறது. இதைத் தவிர, தஞ்சாவூரில் சில நோங்களில் மின்சாரம் தடை காரணமாக காலை 8 மணி முதல் பகல் 12 மணி வரை மின்சார சப்ளை இல்லாமல் இருந்த சமயங்களில் மருத்துவ மனைகளில் எக்ஸ்ரே எடுப்பது தடைபடுகிறது என்றும் மேற்படி மருத்துவ மனை முதல்வர் கூறுகிறார். அதனால் அவசர சிகிச்சைக்கு மட்டும் எக்ஸ்ரேக்கள் எடுக்கப்படுவதாக மருத்துவக் கல்லூரி முதல்வர் கூறியுள்ளார்.

திரு. செ. இராமலிங்கம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தற்போது தஞ்சை மாவட்டத்திலே இருக்கின்ற தலைமையிட மருத்துவ மனைகளிலும் அரசு மருத்துவ மனைகளிலும் எக்ஸ்ரே பிலிம் இல்லை என்று சொல்லி விபத்துக்களால் பாதிக்கப்படுபவர்களுக்கு மட்டும்தான் எக்ஸ்ரே எடுக்கப்படும் என்றும் மற்றவர்கள் வெளியிலே தனியார்களிடம் சென்று எக்ஸ்ரே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தப்படுகிறார்கள். ஏழை எளியவர்களால் எப்படி தனியார்களிடம் சென்று எக்ஸ்ரே எடுக்க முடியும். ஆகவே உடனடியாக அரசு மருத்துவ மனைகளுக்கு தேவையான அளவுக்கு எக்ஸ்ரே பிலிம் வழங்கப்படுமா? அப்படிப்பட்ட தட்டுப்பாடு ஏற்படுவதற்கான காரணம் என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

1982 பிப்ரவரி 11]

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : தலைவரவர்களே தட்டுப்பாட்டிற்கான காரணங்கள் பற்றிய விவர அறிக்கையிலே விளக்கமாக எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இப்போதும் தொடர்ந்து அந்த நிலைமை நீடிக்கின்றதா என்றால் இப்போது அந்தப் பிரச்சினை இல்லை. முன்பு அந்த நெருக்கடி இருந்தபோது சில விபத்துக்களால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அவசரமான முறையிலே சிகிச்சை அளிக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் அவர்களுக்கு மட்டும் எக்ஸ்ரே எடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. மற்ற எலக்டிவ் சர்ஜரி என்பதைப் பொறுத்தவரையிலே 4, 5 நாட்களுக்கு பிறகு கூட எக்ஸ்ரே எடுத்து சிகிச்சை அளிக்க முடியும் என்பதால் தான் அந்த நெருக்கடி இருந்த காலத்தில் அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருந்தது. ஆனால் இப்போது அந்தப் பிரச்சினை இல்லை. ஒருவேளை எந்த மருத்துவ மனையிலேயாவது எக்ஸ்ரே பிலிம் கிடைக்கவில்லை என்றால் அவர்கள் தலைமையிடத்திலே சொல்லிவிட்டு வேறு ஏதாவது மருத்துவ மனைகளிலே உபரியாக எக்ஸ்ரே பிலிம் இருக்குமேயானால் அவர்கள் அந்த இடத்திலே இருந்து பெற்றுக் கொள்கின்ற வகையிலே ஏற்பாடுகள் செய்து இருக்கிறோம்.

திரு. செ. இராமலிங்கம் : தலைவரவர்களே, மின்சாரத் தட்டுப்பாடு என்பது நம்முடைய மாநிலத்திலே நிரந்தரமான ஒன்றாக இப்போது ஆகிவிட்டது. ஆகவே, ஜெனரேட்டர் மூலமாக எக்ஸ்ரே எடுக்கின்ற வகையிலே ஒவ்வொரு மருத்துவமனைக்கும் ஜெனரேட்டர் வழங்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : தலைவரவர்களே, படிப்படியாக எல்லா ஹெட்குவார்ட்டர்ஸ் ஆஸ்பிட்டல்களிலேயும் நாங்கள் ஜெனரேட்டர் வைப்பதற்குரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து இருக்கிறோம். தாலுக்கா ஹெட்குவார்ட்டர்ஸ் ஆஸ்பத்திரிக்குக் கூட கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறோம்.

(ஆ) சென்னை மாநகரில் தொத்து நோய்கள் தடுப்பு நடவடிக்கை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருவாளர்கள் சு. பாலன் எல். இளையபெருமாள், அ. செல்வராசன், இரா. தாமரைக் கனி ஆகியோர் ஒரே பொருள் குறித்து கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்கள் கொடுத்துள்ளனர். அவர்களுள் ஒருவர் இதை மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவார்.

[1982 பிப்ரவரி 11]

திரு. சு. பாலன் : தலைவரவர்களே, “சென்னை மாநகரில் அம்மை போன்ற தொத்து நோய்கள் பரவுவதைத் தடுக்க உடனடி தடுப்பு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய அவசியம் குறித்த” அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : தலைவரவர்களே, பேரவைமுன் கீழ்க்கண்ட விவர அறிக்கை ஒன்றை வைக்கிறேன்.

அறிக்கை.

சென்னை மாநகரில் 1979, 1980, 1981-ம் ஆண்டுகளில் சின்னம்மை நோயால் பாதிக்கப்பட்டு தண்டையார்பேட்டை தொற்று நோய் மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டவர்கள் எண்ணிக்கை மாதவாரியாக கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

மாதம்.			1979	1980	1981
ஜனவரி	..	..	148	256	272
பிப்ரவரி	..	..	169	567	470
மார்ச்	..	..	171	649	701
ஏப்ரல்	..	..	125	321	341
மே	..	..	35	58	90
ஜூன்	..	..	35	18	41
ஜூலை	..	..	29	33	48
ஆகஸ்டு	..	..	38	58	81
செப்டம்பர்	..	..	35	70	52
அக்டோபர்	..	..	32	33	46
நவம்பர்	..	..	33	61	55
டிசம்பர்	..	..	101	123	325
மொத்தம்			951	2,247	2,522

இதிலிருந்து இந்நோயினால் பாதிக்கப்படுவர்களின் எண்ணிக்கை ஒவ்வொரு ஆண்டும் டிசம்பர் மாதத்திலிருந்து ஏப்ரல் மாதம் வரை (அதாவது மழைக்காலம் முடிந்து கோடைக்காலம் ஆரம்பமாகும் வரை) அதிகமாயுள்ளது தெரியவரும். இந்நோய் நச்சுக்கிருமிகளால் மக்களிடையே காற்று மூலம் மேலும் விஷக்கிருமிகள் நோயாளியின் இருமல், மற்றும் சளி மூலமாகவும் பரவுகிறது. பெரியம்மை நோய் வராமல் தடுக்க அம்மைப்பால் வைப்பது போல் சின்னம்மை வராமல் தடுக்க எந்த தடுப்பு

982 பிப்ரவரி 11] [டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே]

மருந்தும் கிடையாது. தனிநபர் சுகாதாரத்தையும், சுற்றுப்புற சுகாதாரத்தையும் பேணிக்காத்தால் இந்நோய் அதிக அளவில் பரவாமல் தடுக்க உதவும். மேலும், பாதிக்கப்பட்டவர்களை தொற்று நோய் மருத்துவமனையில் சேர்ப்பதும், அவரவர் வீடுகளில் தனிமைப்படுத்துவதிலும், பொது சுகாதாரத்தை துறையினருக்கு நோய் கண்டுள்ளதைப்பற்றி தெரிவித்தலும் இந்நோய் பரவாமல் தடுக்க உதவும். பல்லாண்டு காலமாக நடைமுறையிலுள்ள பழக்க வழக்கங்களால் பொது மக்களிடமிருந்து இந்த வகையில் போதுமான ஒத்துழைப்பு கிடைக்க வாய்ப்பில்லை என்பது அனைவரும் அறிந்ததே. ஆயினும், இவ்வாண்டு 2,500க்கும் மேற்பட்டோர் தண்டையார்பேட்டை தொற்று நோய் மருத்துவ மனையில் அனுமதிக்கப்பட்டதிலிருந்து மாநகராட்சி இந்நோய் பரவாமல் தடுக்க தக்க நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது என கூறிக்கொள்கிறேன்.

திரு. சு. பாலன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களால் அவையில் வைக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய அறிக்கையில், ஜனவரி மாதம் 1981 ஆம் ஆண்டு 272 பேர்கள் இந்த நோயால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றும், பிப்ரவரி மாதம் 1981ல் 470 என்றும், மார்ச் மாதம் 701 என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த ஆண்டு ஜனவரி, பிப்ரவரியில் எவ்வளவு பேர்கள் இந்த நோயினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிடப்படவில்லை. நான் இந்த கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்ததற்குக் காரணமே திடீர் என்று சென்னையிலே இப்படிப்பட்ட அம்மை நோயினால் மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதுதான். அத்தோடு இந்த நோய் வருவதற்கான காரணம் சுற்றுப்புறம் சுகாதாரமாக இல்லாத காரணத்தால்தான் என்றும், அதனால்தான் நோய் பரவுவதாகவும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். சென்னை மாநகரம் அத்தகைய சுகாதார கேடு உள்ளதாக இருப்பதினால்தான் இப்படி திடீர் என்று மக்கள் அம்மை நோயினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, சென்னை மாநகரத்தில் எங்கெங்கே மக்கள் இந்த நோயினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை கண்டுபிடித்து அவர்களுக்கு உடனடியாக சிகிச்சை அளிப்பதற்காக ஒரு ஸ்பெஷல் ஸ்குவாடு போட்டு, மருத்துவம் செய்யவும், சுற்றுப்புற சுகாதாரத்தை பேணிக் காக்க என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்யவும் அரசு நடவடிக்கை எடுக்க முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இங்கே எழுப்பப்பட்ட கேள்வி சின்ன அம்மை எனப்படும் சிக்கன்-பாக்ஸ் பற்றியது. ஸ்மால் பாக்ஸ் எனப்படும் பெரிய அம்மை தற்போது அறவே இல்லை. ஒழிக்கப்பட்டு விட்டது. ஆனால் இந்த சிக்கன்-பாக்ஸ் அம்மை சாதாரணமாக ஜனவரி, பிப்ரவரி, மார்ச், ஏப்ரல் மாதங்களிலேதான்

[டாக்டர் எச்.வி. ஹண்டே]

[1982 பிப்ரவரி 11]

அதிகமாக வரும். இந்த நேரத்திலேதான் உலகத்திலே பல பகுதிகளிலும் இந்நோய் காணப்படும். இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அறிக்கையிலே கூட இம்மாதங்களில் ஜாஸ்தியாக காணப்படுவதை அறியலாம். ஸ்டேச்சுடரியாக சட்ட ரீதியாக, எங்கே சிக்கன்-பாக்ஸ் எனப்படும் இந்நோய் காணப்பட்டாலும் அந்நோயாளிகளை உடனடியாக, மருத்துவமனைகளுக்கு சென்று சேர்த்து மருத்துவ வசதிகளைப் பெறவேண்டும் என்று ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறோம். இப்போது அவ்வாறே மருத்துவ வசதிகளைப் பெறுவதால், ஓரளவிற்கு பரவாயில்லை. முன்பெல்லாம் என்ன செய்வார்கள் என்றால், வீட்டிலேயே வைத்துக் கொள்வார்கள். அப்படி வீட்டிலேயே வைத்துக் கொள்ளும் நோயாளிகளின் தொகையை குறைத்து, மருத்துவ மனைகளுக்கு எடுத்துச் செல்ல வேண்டிய அவசியத்தை மக்களுக்கு உணர்த்தியிருக்கிறோம்.

இன்னும் சில இடங்களில் அப்படிப்பட்ட பழைய பழக்கங்கள் இருக்கிறது. என்றாலும், உடனடியாக அந்நோயைக் கண்டறிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கிற மாதிரி ஒரு ஸ்குவாடு ஏற்படுத்தி, ஆங்காங்கே அனுப்பி சிகிச்சை அளிக்கலாம். இதனால் நல்ல பலன் ஏற்படும். இது மிகவும் நல்ல யோசனை என்று வரவேற்கிறேன். ஆகவே இதற்காக மாநகராட்சியும், டைரக்டர் ஆப் பப்ளிக் ஹெல்த் இலாகாவும் சேர்ந்து திட்டமிட்டு பணியாற்றும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. எஸ். இளையபெருமாள் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறபோது, மாநகராட்சியும், சுகாதார இலாகாவும் சேர்ந்து இந்தப் பணியைச் செய்யும் என்று சொன்னார்கள். மாநகராட்சியிலே இது சம்பந்தமாக போடப்பட வேண்டிய அதிகாரிகளின் பதவி கடந்த 3 ஆண்டுகளாக காலியாகவே இருப்பதாக சொல்கிறார்களே, அது அமைச்சருக்குத் தெரியுமா? அந்தப் பதவி நிரப்பப்பட வேண்டும் என்று கேட்டும் டைரக்டர் ஆப் ஹெல்த் சர்வீஸிலிருந்து இன்னும் அதற்கான உத்தரவை அனுப்பாமல் இருக்கிறார்களே அது ஏன்? இந்தச் சின்ன அம்மை எனப்படும் நோய் பரவுவதற்குக் காரணமே சுற்றுப்புற சுகாதார சீர்கேடு என்று சொல்கிறார்கள். அத்தோடு தண்ணீர் சப்ளையும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆகவே, தண்ணீர் கொடுப்பதிலும், துப்புரவு பணிகளிலும், கழிவு நீரகற்று பணிகளிலும் ஒரு கோர்-ஆர்டினைஷனும் கோவாப்பிரரேஷனும் தேவை. இவைகளைத் தனித் தனி இலாக்காக்களாக பிரித்து விடப் பட்டதினால்தான் அம்மை மட்டுமல்ல இன்னும் பல தொற்று நோய்கள் வரக் காரணமாக இருக்கிறது ஆகவே இவற்றை ஒழுங்குப்படுத்த ஒரு ஸ்குவாடு போட்டு தேவையான நடவடிக்கைகளை உடனடியாக அரசு எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்

1982 பிப்ரவரி 11]

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லக் கூடிய யோசனை 3 இலாக்காக்களுக்கும் இடையே கோவாப்பி ரேஷன் வேண்டும் என்கிறார். அந்த முறையை நாங்கள் கடைப் பிடிக்கிறோம். சென்ற 6 மாதங்களுக்குள்ளாக ஒரு 5, 6 முறை கள் செயலகத்திலே, மாநகராட்சியின் ஸ்பெஷல் ஆபீசர், செக்ரட்டரி—ஹெல்த் ; செக்ரட்டரி—ஆர்.டி.எல்.ஏ. போன்ற மூன்று துறை அதிகாரிகளும் அவ்வப்போது கலந்து பேசி கோ-ஆர்டிநேஷனின் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதே நேரத்தில் இப்போதிருக்கும் சென்னை பிரச்சனை என்ன வென்றால், சிக்கன் பாக்ஸ் எனப்படும் இந்த சின்ன அம்மை நோய்க்கு தடுப்பு முறைகள் கிடையாது என்பதே. ஸ்மால்-பாக்ஸுக்கு உண்டு. அந்த முறைகள் கடைபிடிக்கப்பட்டு, இப் பொழுது அந்நோய் முழுவதும் நீக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் சிக்கன்-பாக்ஸைப் பொருத்தவரையில் சுற்றுப்புற சுகாதாரத்தை முறையாக பேணிக் காப்பதே முக்கியம். அதற்காகத் தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு சு. பாலன் அவர்கள் சொன்ன மாதிரியாக ஒரு ஸ்குவாடு ஏற்படுத்தி சுகாதார நடைமுறை களையும், அந்நோயாளிகள் வீட்டிலேயே மருத்துவ வசதி களைப் பெறவும் நடவடிக்கைகளை எடுக்க முடியும். அதை எடுக்க இவ்வரசு தயாராக இருக்கிறது. மற்றபடி 3 இலாக்காக்களையும் ஒரே இலாக்காவாக மாற்றுவது என்பது கொள்கை பிரச்சனை, அதை கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்திலே சொல்ல முடியாது.

(முற்பகல் 10-20)

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : தலைவர் அவர்களே, மாண்பு மிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது இந்தச் சின்ன அம்மை நோய் வந்தால் அதைத் தடுப்பதற்கும், வந்தால் அதைப் போக்குவதற்கும் மருந்தே கிடையாது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் கிராமங்களில் அம்மை நோய் வந்தால் வேப்பிலை மிக முக்கிய மருந்தாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. வேப்பிலை, மாட்டுக் கோமியம் ஆன்டிசெப்டிக்காகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. எனவே, கிராமப்புறங்களில் பயன்படுத்தக்கூடிய மருந்துகளை நகரங்களில் உள்ள ஆஸ்பத்திரிகளிலும் வேப்பிலையை அரைத்து மாத்திரைகளாக விற்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : : சிக் ன்பாக்ஸைப் போக்குவதற்கு சிகிச்சை இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. அதைத் தடுப்பதற்கான முறையில் ஊசி கிடையாது என்றுதான் சொன்னேன். சிக்கன்-பாக்ஸ் வந்தவுடன் மருத்துவ மனைக்கு கொண்டு செல்லப்படுவார்களேயானால் அல்லது மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்படுவார்களேயானால் உடனடியாக செய்ய எல்லா சிகிச்சைகளும் இருக்கின்றன. அதனால் ஏற்படக்கூடிய காம்பிளிகேஷன்னைத் தடுத்துவிட முடியும். டிஸ்ட்ரிக்ட் ஹெட்

[டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே]

[1982 பிப்ரவரி 11]

க்வார்ட்டர்ஸ் ஆஸ்பத்திரிகளிலும் தாலுகா ஹெட்குவார்ட்டர்ஸ் ஆஸ்பத்திரிகளிலும் அதற்கான பிரிவுகள் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றன. அதைப் பயன்படுத்தினால் மார்ட்டா விட்டிஸீரோவாக, எந்த விதமான உயிர்ச் சேதமும் இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ள முடியும்.

4. அரகினர் சட்ட முன்வடிவுகள்.

(அ) நென்னை பல்கலைக் கழக, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக பேரறிஞர் அண்ணா தொழில் நுட்பப் பல்கலைக் கழக (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1982.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, 1982 ஆம் ஆண்டு சென்னைப் பல்கலைக் கழக, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக, பேரறிஞர் அண்ணா தொழில் நுட்பப் பல்கலைக் கழக (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை பேரவைமுன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட முன் வடிவிற்கு நான் டிஸ் அப்ரூவல் தந்திருக்கிறேன். இதில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள காரணங்கள் விநோதமானவையாக இருக்கின்றன.

“To give our unities for all persons

என்று தந்திருக்கிறார்கள். அதாவது ஸீலிங் வைத்திருக்கிற காரணத்தினால் அனைவருக்கும் வாய்ப்பு கிடைக்கிறது என்று இந்த அரசு சொல்லுகிறது. முதலில் மதுரையில் ஸீலிங் வைத்திருக்கிறோம். ஆறு ஆண்டுகள் என்பது ஸீலிங். மூன்றாண்டுகள் அதற்கு மேல் மூன்றாண்டுகள், அதற்குப் பிறகு செனட்டில் மெம்பராக இருக்க முடியாது. ஸீலிங் வைத்து எல்லோருக்கும் வாய்ப்பு கொடுக்கிறோம். என்று சொல்கிறார்கள். அதற்காக இந்தச் சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறேன் ஆனால் நான் ஒன்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மதுரை மாநகராட்சியில் மேயரது காலத்தை.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சட்ட முன்வடிவை விவாதிக்கும் போது அதைப்பற்றி விரிவாகப் பேசுங்கள்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : மேயரின் பதவிக் காலம் ஒரு ஆண்டு என்பது இரண்டு ஆண்டுகளாக ஆக்கப்பட்டது. அதைத் துக் கட்சிகளுக்கும் வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டும். இந்துவாக இருந்தாலும், முஸ்லீமாக இருந்தாலும், கிஸ்தவராக இருந்தாலும் அனைவருக்கும் வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்ற வகையில் ஒரு ஆண்டு என்று.....

1982 பிப்ரவரி 11]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மேயருக்கும் செனட்டுக் கும் என்ன சம்பந்தம்!

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : இதை அறிமுகம் செய்வதை எதிர்க்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—: “1982 ஆம் ஆண்டு சென்னைப் பல்கலைக் கழக அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக, பேரறிஞர் அண்ணா தொழில் நுட்பப் பல்கலைக் கழக (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று, அனுமதி வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இச் சட்ட முன் வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பெற்றிருக்கிறது.

(ஆ) தமிழ் பல்கலைக்கழக சட்ட முன்வடிவு, 1982.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, 1982 ஆம் ஆண்டு தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகச் சட்ட முன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, அனுமதி வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இச்சட்டமுன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச்சட்ட முன் வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பெற்றிருக்கிறது.

(இ) பேரறிஞர் அண்ணா தொழில்நுட்பவியல் பல்கலைக்கழக (திருத்தம் தனிவிதித்துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு, 1982.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : : தலைவர் அவர்களே 1982 ஆம் ஆண்டு பேரறிஞர் அண்ணா தொழில் நுட்பவியல் பல்கலைக் கழக (திருத்தம் தனி விதித் துறைகள்) சட்ட முன் வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

[1982 பிப்ரவரி 11]

தீர்மானம் பேரவை முன் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, அனுமதி வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. செ. அங்கநாயகம் : இச் சட்டமுன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் இச் சட்ட முன் வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பெற்றிருக்கிறது.

(ஈ) நிவாரண நிறுவனங்கள் (சிறப்பு விதிகள்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு, 1982.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : தலைவர் அவர்களே தமிழ்நாடு 1982 ஆம் ஆண்டு நிவாரண நிறுவனங்கள் (சிறப்பு விதிகள்) திருத்தச் சட்ட முன் வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, அனுமதி வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : இச்சட்டமுன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச் சட்ட முன் வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

5. ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானம் விவாதம்—தொடர்ச்சி.

*மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் பேச வாய்ப்புத் தந்து, போதுமான நேரமில்லாத காரணத்தால் இன்று தொடர்வதற்கு அனுமதி தந்த உங்களுக்கும், அதை ஏற்றுக் கொண்ட மாமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் முதலில் நான் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த அரசு ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பிறகு என்னென்ன செய்துள்ளோம் என்பதை ஆளுநர் உரையிலே விரிவாக எடுத்துக் கூற முடியாவிட்டாலும், இங்கே கருத்துக்களை வெளியிட்டவர்களுக்கு பதல் சொல்லுகின்ற முறையில் அதற்கு விளக்கம் தருவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பிருக்கின்ற காரணத்தால், அதை நான் பயன்படுத்தக் கொள்வ தவறில்லை. என்று கருதுகிறேன். நாங்கள் தேர்தலில் மக்களைச் சந்தித்தபோது சில கோட்பாடுகளை அடிப்படையாக வைத்து, எதை எதை நாங்கள்

1982 பிப்ரவரி 11] [திரு. எம். ஜி. ஆர்.] இராமச்சந்திரன்

செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னோமோ, அவைகளை எப்படி நடைமுறைப்படுத்துகிறோம் என்பதை எடுத்துக் கூற வேண்டிய மிகப் பெரிய கடமை எனக்கிருக்கிறது. என்பதை எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன். இங்கே நான் தொடர்ந்து பேசத் தொடங்குகிற போது, சில மாமன்ற உறுப்பினர்களுடைய சந்தேகங்களுக்கு பதில் சொல்லுகின்ற வாய்ப்பில் மேலும் சில தகவல்களை தருகின்ற நல்லதொரு சூழ்நிலையை உருவாக்கித் தந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் நன்றி கூறிய அந்த உணர்வோடு, இன்று நான் ஒன்றைத் தொடரலாம் என்று கருதுகிறேன்.

தன்னிறைவுத் திட்டம் என்பதைப் பற்றி நாங்கள் அதிகமாக விளம்பரம் செய்கிறோம் என்றோ அல்லது அதைச் சொல்லி மக்களை ஏமாற்ற முயற்சிக்கிறோம் என்றோ யாருக்காவது தவறான செய்தி வந்திருக்குமேயானால் அது உண்மைக்கு மாறானது என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையில் கிராமப் பொருளாதாரம், கிராம மேம்பாடு, கிராமத்திற்கென புதிய அவசர நிலைமைகளில் செய்ய வேண்டிய காரியம் என்ற வகையில் மூன்றாகப் பிரித்து, நாங்கள் தேர்தல் அறிக்கையிலே வெளியிட்டு, அதை நடைமுறைப்படுத்த முயற்சிக்கிறோம். நிதி நிலை எந்த அளவிற்கு ஒத்துழைக்கிறதோ, அந்த அளவிற்கு அவைகளை செயலாக்க நாங்கள் முனைகிறோம். அந்த வகையில் நாங்கள் 1980-81 ஆம் ஆண்டில் தன்னிறைவுத் திட்டத்தில் முதற் கட்டமாக 69 ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் கீழ்க்கண்ட பணிகள் எடுக்கப்பட்டு, முடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைக் குறிப்பிட நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த தன்னிறைவுத் திட்டத்தில் நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள் என்று கேட்கின்ற மாமன்ற உறுப்பினர்களானாலும் சரி, வெளியே உள்ள மக்களானாலும் சரி, அவர்களுக்கெல்லாம் நான் பதில் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அரசின் சார்பாக இந்தப் புள்ளி விவரங்களைப் படிக்கும்போது, மாமன்ற உறுப்பினர்கள் கொஞ்சம் பொறுமையாக கடைபிடிப்பார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-30)

குடிநீர் வசதித் திட்டங்கள் 2609 : செலவழிக்கப்பட்ட தொகை 18.03 லட்சம், நிறைவுப் படி சாலைகள் 6587.16 கிலோ மீட்டர் செலவழிக்கப்பட்ட தொகை 1236.32 லட்சம். சிறுபாலங்கள் எண்ணிக்கை 3043, செலவழிக்கப்பட்ட தொகை 350.80

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 பிப்ரவரி 11]

லட்சம். ஆதிதிராவிடர்களுக்கான இடுகாட்டுக்குச் செல்லும் காலை வசதி ஏற்படுத்தித் தர அமைக்கப்பட்ட சாலைகள் 927.21 கிலோ மீட்டர் செலவழிக்கப்பட்ட தொகை 79.87 லட்சம். சிறு பாலங்கள் என்ற வகையில் மேலும் பல இடங்களில் கட்ட வேண்டுமென்று சணக்கிட்டு 1,233 நிறைவேற்றப்பட்டன. 68.20 லட்சம் மேற்கொண்டு செலவழிக்கப்பட்டது. ஊரக மருந்தகங்கள் 82 செலவு தொகை 47.42 லட்சம் தாய் சேய் நல நிலையங்கள் 237 செலவழிக்கப்பட்ட தொகை 118.87 லட்சம் பள்ளிக் கட்டிடங்கள் 947 செலவழிக்கப்பட்ட தொகை 486.48 லட்சம்.

அதே போல் இரண்டாவது கட்டமாக எடுத்துக் கொள்ள பட்ட 150 வட்டாரங்களில் இதுவரை நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள பணிகளின் விவரம் வருமாறு—

குடிநீர் வசதிக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட குறியீடு 5,922 முடிக்கப்பட்ட எண்ணிக்கை 2,891. 31-12-1981 வரை செலவழிக்கப் பட்ட தொகைக்கு 1,342.96 லட்சம் இணைப்புச் சாலைகள் 11,534.95 கிலோ மீட்டர் குறியீடு : முடிக்கப்பட்டவை 4,994.99 செலவழிக்கப்பட்ட தொகை 1,672.41 லட்சம். சிறு பாலங் கள் குறியீடு 11,256 ; முடிக்கப்பட்டவை 5,916 ; செலவழிக்கப் பட்ட தொகை 1,053.98 லட்சம். ஆதித் திராவிடர் மயானத் திற்குச் செல்லும் சாலை 742'60 கிலோ மீட்டர் குறியீடு : முடிக் கப்பட்டவை 505.10 கிலோ மீட்டர் ; செலவழிக்கப்பட்ட தொகை 31.05 லட்சம். சிறு பாசன வசதி மேம்பாட்டுத் திட்டங் கள் 933 ; முடிக்கப்பட்டவை 386 ; செலவழிக்கப்பட்ட தொகை 32'68 லட்சம். ஊரக மருந்தகங்கள் எண்ணிக்கை 170 ; முடிக் கப்பட்டவை 6 ; செலவழிக்கப்பட்ட தொகை 113.48 லட்சம். தாய் சேய் நல விடுதிகள் எண்ணிக்கை 492 ; முடிக்கப்பட்டவை 33 ; செலவழிக்கப்பட்ட தொகை 75.94 லட்சம். பள்ளிக் கட்டிடங்கள் எண்ணிக்கை 1,774 ; முடிக்கப்பட்டவை 355 ; செலவழிக்கப்பட்ட தொகை 677.32 லட்சம்.

இதையெல்லாம் நான் இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் காரணம் இந்த அரசு எந்தெந்த வசதி வாய்ப்புகளைப் பெற்றிருக் கிறதோ அதைப் பயன்படுத்தி நாங்கள் தேர்தல் காலத்தில் சொன்னவைகளை நடத்தி முடிப்பதற்கு எப்படியும் எங்கள் கடமைகளைச் செய்கிறோம் என்பது மாமன்ற உறுப்பினர்களுக் குத் தெரிந்திருக்கும் என்றாலும் இங்கே அவற்றை வெளியிடுவதன் மூலம் மாமன்றத்தின் வெளியிலே உள்ளவர்களுக்கும் தெரிவிக்க வேண்டுமென்ற காரணத்தால்தான் குறிப்பிடுகிறேன்.

1982 பிப்ரவரி 11] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

நாங்கள் தேர்தல் அறிக்கையில் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டிருந்தோம். கிராமப் புறங்களில் பெண்களுக்குத் தனிக் கழிப்பிடங்கள் இல்லை; அதை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் அது பற்றி நாங்கள் குறிப்பிட்டிருந்தோம்.

1980-81-ஆம் ஆண்டு துவக்கப்பட்டு 69 முதல் சட்டத் தன்னிறைவுத் திட்ட ஒன்றியங்களிலே ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திற்கும் 2 வீதம் 138 கழிப்பிடங்கள், ஒவ்வொன்றிற்கும் 6,330 ரூபாய் வீதம் 8.74 லட்சம் செலவில் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன என்பதையும் இரண்டாவது சட்டத் தன்னிறைவுத் திட்ட ஒன்றியங்களில் நிறைவேற்றுவது குறித்து ஆராய்ச்சியில் தமிழகத்திலே உள்ள 16 ஆயிரம் கிராமங்களில் ஆடவர்—பெண்டிர் இருபாலர்க்கும் ஒவ்வொரு கழிப்பிடத்திற்கு 14,100 ரூபாய் வீதம் கழிப்பிடம் அமைக்கும் திட்டத்தை 22.56 கோடி ரூபாய் செலவில் 3.4 ஆண்டுகளிலே நிறைவேற்றத் திட்டமிடப்பட்டு உள்ளது.

இவைகளை நான் குறிப்பிடும்பொழுது இன்னொன்றை நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். திரு. சிவராமன், சின்னசேலம், சாங்கிரஸ்-ஐ கட்சி யச் சேர்ந்த நண்பர் அவர்கள் அந்தப் பகுதியில் இந்தத் திட்டத்தை எப்படி நடைமுறைப்படுத்துகிறார்கள் என்பதைப் பற்றி மாவட்ட ஆட்சித்தலைவருக்கு (தென் ஆற்காடு மாவட்டம்) நன்றியறிவிலைத் தெரிவிக்கும் வகையில் எழுதிய ஒரு கடிதத்தைப் படித்துக் காட்டுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.—

“அன்புடையீர், வணக்கம். கடந்த ஆண்டு ஏற்பட்ட வறட்சியில் மாநில அரசுமூலமாக வறட்சி நிவாரணப்பணிகளை மேற்கொண்டு எனது தொகுதியில் பெரும்பான்மை பகுதிகளில் ஏரி மராமத்து பணிகள் பொதுப்பணித் துறையினால் செய்யப்பட்டது. அவ்வாறு செய்யப்பட்டதால் கடந்த பருவ மழையின்போது செய்யப்பட்ட பணிகளால் ஏரியில் பின்னால் தண்ணீர் தேங்க செளரியமாக இருந்தது. அந்த அளவிற்குத் தங்கள் பெரு முயற்சியாலும் பொதுப் பணித் துறையின் செயற் பொறியாளர், நிர்வாகப் பொறியாளர்களால் பணிகள் உடனுக்குடன் பார்வையிடப்பட்டு எந்த ஊழல் புகார்களுமின்றி நடைபற்றமைக்கு தொகுதி மக்களின் சார்பாகவும் எனது சார்பாகவும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.”

இதை நான் சொல்வதற்குக் காரணம் தன்னிறைவுத் திட்டத்தில் நாங்கள் அக்கறைக் கொண்டு அங்கங்கே சில தவறுகள் நடந்திருந்தாலும்கூட டிசிபேதம் பாராமல் எந்தப் பகுதிக்கு முன்னுரிமை கொடுப்பது என்பதில் தேவையை முன்னிட்டு மட்டுமே நாங்கள் அக்கறை காட்டி அதிகாரிகள் அந்தப் பணிகளைச் செய்தார்கள் என்பதற்கு நான் எடுத்துக்காட்டாக இதை நான் பயன்படுத்திக் கொண்டேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1982 சிப்ரவரி 11]

வறட்சி நிவாரணம் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. ஜே. எஸ். இராசு, எம். எல். ஏ. அவர்களும், திரு. நெடுமாறன் அவர் னும் சில உறுப்பினர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நெடுமாறன் அவர்கள் பேசும் பொழுது வறட்சி நிவாரணப் பணிகளுக்கு நாம் 137 கோடி கேட்டும் மத்திய அரசு முன்மையில் ஒரு பங்கு குறைவாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் அது ஆளுநர் உரையிலே சுட்டிக்காட்டப்படவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 13 மாவட்டங்களில் ஏற்பட்ட வறட்சி நிலைமையைச் சமாளிக்க பல்வேறு நிவாரணப் பணிகளை எடுத்துக் கொள்ள 137 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு விரிவான குறிப்புகள் தயாரித்து அதை மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி மத்திய அரசிடம் நிதி உதவி கோரப்பட்டது உண்மை. மத்திய அரசு ஒரு ஆய்வுக் குழுவை 1981 ஏப்ரல் 1, 2, 3, 4 தேதிகளில் தமிழகத்திற்கு அனுப்பி வைத்தது. அந்தக் குழுவின் பரிந்துரை அடிப்படையில் 40 கோடியே 90 லட்சம் ரூபாய் என்று மத்திய அரசு நிர்ணயித்தது.

ஐதலை மாதத்திலே கீழ்க்கண்ட இனங்கள் மீது மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நிர்ணயித்த உச்சவரம்பை உயர்த்தும்படி கேட்டுக் கொண்டோம். அனுமதிக்கப்பட்ட உச்ச வரம்பு குழாய்க் கிணறு அமைப்பதற்கு 8 கோடி. கூடுதலாகக் கோரப்பட்ட தொகை 3.62. நகராட்சி பேரூராட்சி குடிநீர்த்திட்டங்களுக்கு 2 கோடி கூடுதலாகக் கோரப்பட்டது. 40 லட்சம், சென்னை மாநகராட்சிக் குடிநீர்த்திட்டங்கள், அதற்காகக் கொடுக்கப்பட்ட தொகை 87 லட்சம்.

(முற்பகல் 10-40)

நீர்பாசன வேலைக்கு கொடுக்கப்பட்ட அளவு 15 கோடி. கூடுதல் கோரப்பட்ட தொகை 1.50 கோடி.

இதுபோன்று சாலைப் பணிகள், ஊடணிகள், குட்டைகள் மேம்பாடு இவைகளுக்கெல்லாம் அவ்வப்பொழுது அபாய குறிப்பாகக் கொடுத்து, ஏறத்தாழ 8 கோடியே 92 இலட்சம் கூடுதல் கோரப்பட்டிருந்தது. அவர்கள் ஓரளவுக்குக் கொடுக்க முன் வந்தார்கள். அவர்கள் கொடுத்த தொகை போக தமிழக அரசு அதிகமாகச் செலவழித்திருக்கிறது என்றாலும் நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இதே வறட்சிப் பணிகள் நடைபெறச் செய்ய வேண்டிய அவசியத்தில் இன்றைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் முதலமைச்சராக இருந்த பாழுது மைய அரசிலிருந்து எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கப்பட்டது என்பதையும், இப்பொழுது எவ்வளவு ஒதுக்கித் தரப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் எண்ணிப் பார்ப்போமானால் அவர்கள் இப்பொழுது உண்டான நிலையை நன்கு உணர்ந்து, மேலும் அதிக அளவிற்கு உதவித் தொகையைக் கொடுக்க முன்வந்தார்கள் என்பதைக் குறிப்பிட்டாக வேண்டியிருக்கிறது.

1982 பிப்ரவரி 11] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

அவர்கள் திரும்பப் பெறுகின்ற பணமாக இருந்தால்கூட அவர்கள் அதைக் கொடுக்க முன் வந்தார்கள் என்பது, செலவழிக்க அனுமதிக்கப்பட்டோம் என்பது ஒருவகையில் உதவியாக இருந்தது என்பதை நாம் ஏற்றுக் கொண்டு பாராட்ட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

நான் ஒன்றைச் சேரல்ல விரும்புகிறேன். சென்னை நகரக் குடிநீர்ப் பணிகளைப் பொறுத்தவரையில் மட்டும் புதிதாக ரூபாய் 87 இலட்சத்தைக் குடிநீர்ப் பணிகள் என்ற தலைப்பில் அதிகமாகச் சேர்த்துக் கொடுக்க ஒப்புதல் தெரிவித்துள்ளது. இந்த நேரத்தில் வேறு பிரச்சினையை இணைத்து நான் பேசலாம் என்று கருதுகிறேன்.

சென்னை குடிநீர்ப் பற்றி இங்கே பல்வேறு கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வீராணம் திட்டத்தைத் திரும்ப எடுத்துக் கொள்வது ; தொடர்ந்து நடத்துவது என்பதைப் பற்றியும், அதை ஆராய்வதற்காக ஒரு குழு அமைக்கலாம் என்பதை இங்கே பேராசிரியர் அவர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். மற்ற மாமன்ற உறுப்பினர்களும் இங்கே வெவ்வேறு முறையில் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் இராமசாமி எல்பவரைக் கொண்டு அதைப்பற்றி விசாரித்தபொழுது அது இலாபம் தரக்கூடியதாக இல்லை என்பதை அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார் என்பதையும், அப்படி அதை ஏற்றுக்கொண்டால் கூட நம்முடைய தேவையூர்த்தி அடையுமா என்றால் அது அடையாது என்ற வகையில் அவைகள் இருக்கின்றன என்பதை இங்கே நான் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த அரசு பதவிக்கு வருவதற்கு முன் 1980 தேர்தலின் பொழுது கிருஷ்ணா நதி நீரைக் கொண்டு வருவதைப்பற்றி நாங்கள் அல்லே குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். கிருஷ்ணா நதி நீரைக் கொண்டு வரலாம் என்று நாங்கள் விரும்புவதை அதிலே குறிப்பிட்டபொழுது, அதற்கு அடிப்படைக் காரணம் நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்த நேரத்தில் ஆந்திராவின் முதலமைச்சராக இருந்த சென்னா ரெட்டி அவர்கள் மிக அக்கறை காட்டியது மட்டுமல்ல அதை எந்த அளவிற்கு விரைவாகச் செயல்படுத்த முடியுமோ அதைச் செயலாக்கலாம் என்ற எண்ணத்தையும் அவர்கள் சொல்லி, மற்ற மாநிலங்கள் தர வேண்டிய 10 டி.எம்.சி. தண்ணீரை அவர்கள் தரத் தயங்கினார்களாகூட, எங்களைப் பொறுத்தவரையில் தர வேண்டிய 5 டி.எம்.சி. தண்ணீரை நாங்கள் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று அவர்கள் (சான்றார்கள். அதையொட்டி அதிகாரிகள் மட்டத்தில் பேச்சு நடந்து

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 பிப்ரவரி 11]

கொண்டிருந்தது. ஆனால் தாமதம் ஆவதைப் பார்த்து இனி இது பயன்படாமல் போய்விடுமோ என்ற அச்சம் வேறு. மற்றவர்கள் குழாயில்தான் கொண்டு போக வேண்டும் என்றும் வேறு சிலர் ஓப்பன் சேனல் மூலம் கொண்டு போகலாம் என்றும் இப்படி அவர்களுக்குள்ளேயே கருத்து வேறுபாடு கொண்டு அதன் விளைவாகக் கிருஷ்ணா நதித் தண்ணீர் வருவது என்பது இயலாத காரியமாகிவிடுமோ என்று இருந்த நேரத்தில், சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இந்திராகாந்தி அம்மையார் அவர்கள் என்ன கருத்தைச் சொன்னார்களோ, அதே கருத்தை மீண்டும் இப்பொழுது சொல்லி அதை நடத்துவது உதவிசுரமாக இருக்கும் என்று குறிப்பிட்டதோடு அண்மையில் சில சாதகமான எண்ணங்களையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இந்தவொரு குறிப்பை நான் இங்கே எடுத்துக்காட்டுவது பொருத்தமுடையதாக இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

வீராணம் திட்டத்தில் 2.5 டி.எம்.சி. தண்ணீர் கிடைக்கும். கால்வாயின் நீளம் 192 கிலோ மீட்டர். ஆகக் கூடிய செலவு ரூ. 150 கோடி. கட்டளைக் கால்வாய்த் திட்டம் 15 டி.எம்.சி. 451 கிலோ மீட்டர் நீளம். ஆகக்கூடிய செலவு ரூ. 203 கோடி. கிருஷ்ணா நதி திட்டம் 15 டி.எம்.சி. 260 கிலோ மீட்டர் நீளம். ஆகக்கூடிய செலவு ரூ. 188 கோடி. இந்த ரூ. 188 கோடி, 260 கிலோ மீட்டருக்கு எப்படி வருகிறது என்ற கேள்வி இருக்கும். அதற்கு ஒன்றைத்தான் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அவர்கள் ஒரு யோசனையைச் சொல்லி இருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கும் பாசன வசதிக்காகத் தண்ணீர் கொண்டு வர வேண்டியிருக்கிறது. அதிலே நாங்கள் ஸ்ரீசலம் வரை கொண்டு வருகிறோம். அதாவது, ஆந்திரப் பிரதேசத்திலேயே இருக்கிறது. அதை குந்தேறு என்கிற நதியின் வழியாகக் கொண்டு வந்து, அதை சோமசீலம் அணைக்கட்டிலே சேர்த்து, அதுவரையிலே நாங்கள் கொண்டு வந்து விடுகிறோம்—அவர்களுக்குத் தேவை.—ஆகவே, அதை விடுத்து, மேற்கொண்டு அங்கேயிருந்து நீங்கள் செம்பரம்பாக்கம் ஏரிக்குக் கொண்டு வருவதற்கு, நீங்கள் பாதித் தொகையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பது. அதிலே, குறிப்பிட்ட இடத்திலிருந்து, 163.9 கிலோமீட்டர்தான் போட வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, மீதப் பகுதிக்கு, அந்த இடங்களுக்குப் பாதிபாதி, அல்லது, இன்னும் கொஞ்சம் அதிகம் அல்லது குறைவு என்ற விதத்திலே பேசி முடித்தோமானால் நாங்களும் செலவு செய்கிறோம், நீங்களும் செலவு செய்யுங்கள் என்கிற வகையில் தான் அந்த ரூ. 188 கோடி என்ற நிலை வந்திருக்கிறது. இதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு மத்திய அரசு உதவியாக இருக்கிறது. ஆகவே, அதை மீண்டும் எடுத்து பரிசீலிப்பது மட்டுமல்லாமல், அதை ஏற்றுக் கொண்டு, உடனடியாக அந்தப் பணியைத் தொடங்குவதற்கு

1982 பிப்ரவரி 11] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

என்ன, என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதை மைய அரசோடு தொடர்புகொண்டு, அந்திர அரசோடு பேசி ஒரு முடிவுக்கு வரலாம் என்று இந்த அரசு கருதுகிறது.

இங்கே இன்னொன்றையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த 5 டி.எம்.சி. தண்ணீர் கொண்டு வந்தால் மட்டும் போதாது. சென்னையிலே இதற்காகக் குழாய் அமைப்பது என்பது மிகப் பெரிய செலவு ஆகக்கூடிய ஒன்றாக இருக்கிறது என்பதை நாம் நினைவிலே கொள்ள வேண்டும். ஏறத்தாழ, 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், போட்ட குழாய்களை எல்லாம் இப்பொழுது திரும்பவும் மாற்ற வேண்டிய அவசியத்தில் நாம் இருக்கின்றோம். அதற்குத் தனியாகப் பணம் தேவைப்படும். அந்தப் பணியை எடுத்துச் செலவு செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஆகவே, அந்த வகையில் கட்டளைக் கால்வாயா, கிருஷ்ணா நதியா, எதை நாங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறோம் என்ற சந்தேகம் யாருக்காவது இருக்குமானால் கிருஷ்ணா நதி நீரை விரைவில் கொண்டு வருவோம். அதில் அதிகமாகப் பெறுவதற்கு வாய்ப்பு உள்ளதால், முதலில், 5 டி.எம்.சி. கிடைக்கிறது. அதற்குப் பிறகு, மகாராஷ்டிரா மாநிலம், கர்நாடகா மாநிலம், 5 டி.எம்.சி., 5 டி.எம்.சி. என்று 10 டி.எம்.சி. தர இருக்கிறது. அது முன்னால் ஏற்றுக்கொண்ட ஒரு ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில், நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் அது தொடர்கிறது என்ற காரணத்தால், உடனடியாக சென்னை மாநகராட்சிக்கு, மாநகரத்தினுடைய மக்களுக்குப் பயன்படத்தக்க வகையில் அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றலாம் என்று கருதுகின்றோம்.

திரு. ப. நெடுமான்: மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, கிருஷ்ணா நதி நீரை சென்னை நகரத்தின் குடிநீருக்காக இங்கே கொண்டு வருகிற திட்டத்தை இந்த அரசு விரைவிலே அமுலாக்கும் என்று முதலமைச்சர் அறிவித்ததற்கு நான் முதலிலே நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்திலே ஆந்திராவிலிருந்து தமிழக எல்லை வரை இந்தக் கால்வாய் விவசாயக் கால்வாயாக வருகிறது. அங்கே இருந்து தமிழகத்திற்கு வருகிறபொழுது குடிநீருக்கு மட்டும் கொண்டு வராமல் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திலே 5½ இலட்சம் ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி கிடைக்கக்கூடிய ஒரு கால்வாயாகவும் அது இருக்க வேண்டும். அதற்கு நாம் வற்புறுத்தவேண்டும். அதற்கு மேற்கொண்டு 55 டி.எம்.சி. தண்ணீர் தேவை. ஆகவே, அந்த 15 டி.எம்.சி.யை 70 டி.எம்.சி. யாகப் பெறுவதற்கு நம்முடைய முதலமைச்சர் முயற்சி செய்ய வேண்டும். அதன் மூலம் செங்கல்பட்டுவட்டத்திலே 5½ இலட்சம் ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி அளக்க முடியும் என்பதையும் முதலமைச்சருக்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[1982 பிப்ரவரி 11]

[முற்பகல் 10-50].

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நெடுமாதன் அவர்களுடைய நல்ல எண்ணத்திற்கு நன்றி. ஆனால் “ஆசைக்கோர் அளவில்லை, அகிலம் எல்லாம் கட்டி ஆளினும்” என்பது போல, ஒரு 5 டி.எம்.சி. கிடைக்குமா உடனே என்று காத்திருக்கும்போது 70 டி.எம்.சி.. வேண்டும் என்று கேட்கும்போது அது நம்மை எங்கோகொண்டு போய் உட்கார வைத்து, இந்தப் பலனையும் தாமதமாக்கி, திட்டமே இல்லாமல் போய்விடும் நிலை இருக்கக் கூடாது. முன்னே அவர்களிடம் தகராறு. நீங்கள் திறந்த கால்வாயில் கொண்டு போகிறீர்கள்; நீங்கள் பயன்படுத்திக் கொள்வீர்கள், தமிழகத்திற்கு அனுப்புவதாகச் சொல்லி; ஆகவே நாங்கள் அனுமதிக்க மாட்டோம். குழாயிலேதான் கொண்டு போகவேண்டும் என்று வற்புறுத்தியதனால்தான், இவ்வளவு நாட்கள் தாமதம் ஆயிற்று. அவர்கள் பாசனத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். அதுவும் நல்ல எண்ணத்தில் அவர்கள் சேமித்து வைக்கின்ற சோமசீலா என்னும் இடத்தில் இருந்து திருப்பி நமக்குத் தருகிறார்கள், என்றால் அது நல்ல எண்ணத்தின் அடிப்படை என்பதை நாம் தயவு செய்து மறந்து விடக் கூடாது. அதை விட, வேறு வகையில் ஏதாவது முறை கையாளப்பட வேண்டுமானால் அதைப் பற்றி நாம் அனைத்துக் கட்சியினரும் உட்கார்ந்து பேசி முடிவெடுத்துக் கொள்ளலாம் என்பதில் இதில் அரசுக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கட்டளைக் கால்வாய் என்று சொல்லும்போது காவிரி நீர்ப் பிரச்சினையைப் பற்றியும் இதோடு இணைத்துப் பேசுவது பிரச்சினையோடு பிரச்சினையாக முடியும் என்று நான் கருதுகிறேன். காவிரி நதி நீர்ப் பிரச்சினை பற்றி அண்மைக்காலத்தில், கர்நாடக அரசினுடைய முதலமைச்சர் என்னுடைய நெருங்கிய நண்பராக நானும் அவரும் கூறிக்கொள்ள கூடியவர்கள் — 2 முதலமைச்சர்களாக இருந்தாலும், அவர்களுடைய பசியைப் பற்றி அவரவர்கள்தான் பேச வேண்டும் : தங்களைப் பற்றிதான் பேசிக்கொள்வார்கள் என்று சொல்வது போல, அவர்கள் அவர்களைப் பற்றிப் பேசிக்கொள்ளுகிறார்கள், நாம் நம்மைப் பற்றிப் பேசிக்கொள்ளுகிறோம் என்பதைப் போல ஒரு நிலை ஏற்பட முக்கியம். அதுவும் இப்போது இருக்கின்ற தண்ணீர் எல்லாம் தங்களுக்கே போதவில்லை என்று கூட சொல்லி இருக்கிறார்கள் என்ற நிலையில்தான் பேசுவோம் என்கிற நிலை தொடர்ந்து இருந்தது. நாங்கள் கர்நாடகத்தில் சென்று பேசியபோது, அந்தக் கூட்டத்தை முடித்துவிட்டதாகச் சொல்லாமல் அது தொடருகிறது, என்கிற நிலையிலே இருக்கட்டும் என்ற எண்ணத்தோடு தான் விரும்பினோம் ஆனால் அதற்கு பிறகு அவருடைய பேச்சுக்கள் அவர்கள் மேகதாது திட்டத்திலே அக்கறைக் காட்டு

1982 பிப்ரவரி 11]

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

வதை எண்ணுகிறபோது, அது நிச்சயமாக தமிழகத்திற்கு மாபெரும் ஆபத்தை மட்டுமல்ல, அநியாயத்தை செய்வதாக இருக்கிறது என்பதை உணருகிற காரணத்தால், இனி மைய அரசு டன் தான் நாம் தொடர்பு கொண்டு இதற்கு ஒரு வழிகாண வேண்டும் என்ற நிலைமையிலே இருக்கிறோமே தவிர, எவ்வளவு தான் அண்டை மாநிலங்களோடு நல்ல உறவு வேண்டும் என்று எண்ணினாலும், இந்தப் பிரச்சினையில் கர்நாடகத்தோடு தனியாகப் பேசி எந்தப் பயனும் பெறமுடியாது. என்கிற அந்த அளவுக்கு எங்களுடைய உள்ளம் ஏமாற்றத்தை அடைந்து விட்டது என்று சொல்லுகிற அளவுக்கு, அந்தக் கர்நாடக மாநில முதல் அமைச்சர் மற்றும் அவருடைய அமைச்சர்கள் பேச்சுக்களும், செயலும் ஆளாக்கிவிட்டது என்று இந்த மன்றத்திலே வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆகவே இனி மைய அரசுதான் ஒரு முடிவைச் சொல்வது என்ற நிலைமையில் நாம் இருக்கிறோம். ஆகவே, நாம் பேச வேண்டியது மைய அரசோடுதானே தவிர, கர்நாடக அரசோடு பேசுவதில் பயன் இல்லை என்ற முடிவுக்கு இந்த அரசு வந்திருக்கிறது என்பதை வேதனையோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நமக்குத் தேவையெல்லாம், நாம் விரும்புவதெல்லாம், ஒன்றே ஒன்றைத்தான். இப்போது நாம் பயன்படுத்துகின்ற அளவு, எந்த அளவுக்கு உற்பத்தி செய்கின்றோமோ அந்த நிலங்களுக்கு உற்பத்திக்குப் பாதகம் இல்லாத நிலையில் நமக்குத் தண்ணீர் கிடைக்க உத்தரவாதம் வேண்டும். அதுதான் நாங்கள் பேசிய கொள்கை. அந்தக் கொள்கையில் இருந்து தமிழக அரசு பின் வாங்கவில்லை. அதைத்தான் இதுவரையில் வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறது என்பதை திட்டவாட்டமாக நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலையை நாம் கவனித்துப் பார்க்கும் போது, கட்டளைக் கால்வாயிலிருந்து வருகின்ற தண்ணீரை, அந்தப் பகுதியில் மழை பெய்து அந்த நதியிலே கலந்து கடலிலே போய்க் கலந்து வீணாகிப்போகும் அந்தத் தண்ணீரை புதுக் கோட்டை மாவட்டத்திற்கும், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கும் திருப்பி, அந்தப் பகுதிகளில் அதைப் பயன்படுத்தலாம் என்கிற திட்டம் ஆய்வில் இருக்கிறது. அதை ஆய்வு செய்யச் சொல்லியிருக்கிறோம். இதிலே யாரும் தவறு சொல்ல முடியாது. குற்றம் காண முடியாது. நாம் வேறு விதமாக காவிரி ஆற்று நீரை மேட்டூரில் இருந்தோ அல்லது வேறு வகையிலோ எடுத்தால், தவறாக எடுத்துக்கொண்டோம் என்றும் நம்மீது பழி சுமத்த முடியாது. ஆகவே, இயற்கை தமிழகத்திற்குத் தருகின்ற அந்த மழைத் தண்ணீரை நாம் அந்தப் பகுதிகளுக்குத் திருப்பி, அந்தப் பகுதிவாழ் மக்களுக்குப் பயன்படும் வகையில், அங்குள்ள ஏரி, குளம் ஆகியவற்றை நிரப்பக் கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்கி, இப்போது நாம் நிறைவேற்றுகின்ற தன்னிறைவுத் திட்டம்

[திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1982 பிப்ரவரி 11]

டத்தின் மூலம் ஆங்காங்கு 'ஏரி குளம் ஆழமாக்கப்பட்டு, சீரமைக்கப்பட்டுள்ளதால் அவற்றில் அதனைத் தேக்கி வைத்து, பயன்படுத்தலாம் என்பது எங்களுடைய எண்ணமாகும். இந்தத் திட்டமும் அதிகாரிகளால் ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகிறது.

இந்த நேரத்தில் மதிப்பிற்குரிய பேராசிரியர் அவர்களுக்கு நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதிகாரிகள் சொல்வதை நீங்கள் கேட்கமாட்டீர்கள் அல்லது அதிகாரிகள் சொல்வதைக் 'கேளுங்கள்' என்று இரண்டு விதத்திலும் வெவ்வேறு பிரச்சினைகளைப் பற்றிப் பேசுகின்றபோது சொல்லப்பட்டது. சில சமயங்களில் அதிகாரிகள் சொன்னார்கள். கட்டளை கால்வாய் திட்டம் நிறைவேற்றப்படக்கூடிய திட்டம் என்று சொல்லி, அதற்காக வரைபடம் எல்லாம் போட்டு, ஒழுங்காக அதற்காக கணக்கு எல்லாம்போட்டு, எல்லாவற்றையும் செய்த பிறகு, நான் எப்படி இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றுவதற்கு உத்தரவாதம் தர முடியும் என்று இவைகளையெல்லாம் பரிசீலித்துப் பார்த்த அதிகாரிகள் சொன்னால் என்ன செய்வது? என்கே எவ்வளவு ஆழம் இருக்கிறது, எவ்வளவு நீளம் இருக்கிறது, என்கே சரிசமமாகச் செய்யவேண்டும் என்று லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்து ஆய்வுப் பணிகளை நடத்தியவர்கள், இதற்கு நான் எப்படி உத்தரவாதம் தர முடியும் என்கேட்டு, இந்தத் திட்டத்தை செயல்படுத்தவேண்டும் என்று நீங்கள் சொன்னால் நான் உழைக்கிறேன் என்று இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் பேசினால் நான் என்ன செய்வது? இப்படிப்பட்ட முறையில் எல்லா அதிகாரிகளும் இருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்ல மாட்டேன். ஒரு சில அதிகாரிகள் உண்மையாக இருக்கிற காரணத்தால் தான் சில திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடிகிறது. அதற்கு எதிர்க்கட்சிகளின் பாராட்டுக்களையும் பெறமுடிகிறது, அந்த நிலையில் அவைகள் அமைகின்றன என்றும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இங்கே நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஆண்டித்தேவர் அவர்கள் காவிரி நீர் பற்றிக் கருத்தைச் சொன்னார்கள் ஒன்று கருதுகிறேன். அவருக்கு இப்போது நான் அளித்த பதில் திருப்திகரமாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். அதைப்போலவே, கூற்ற நண்பர்களும் பேசினார்கள், சிலர் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சிவசாமி என்று கருதுகிறேன்—அவர்கள் பேசும் போது இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தையும், தஞ்சை மாவட்டத்தையும் இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும் என்று சொல்லி, அப்படிப் பிரிக்கப்படுகின்றபோது அந்த மாவட்டத்தின் தலைநகரம் அந்த மாவட்டத்திலேயே இருக்கவேண்டும் என்கிற கருத்தையும் சொன்னார்கள். மதுரை இரண்டு மாவட்டத்திற்கு தலைநகராக இருப்பதால் தான் இதைச் சொன்னார்கள் என்று கருதுகிறேன். அந்த அச்சம் எழுந்தது

982 பிப்ரவரி 11]

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

என்று கருதுகிறேன். நான் ஒன்றைத் தெரிவிக்கவிரும்புகிறேன். அப்படி அந்த மாவட்டங்கள் பிரிக்கப்படும்போது, அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்கள் கொண்ட குழு அமைத்து, அவர்கள் ஆங்காங்கு மக்களைச் சந்தித்து, மக்கள் கருத்தை அறிந்து, அவர்களின் நல்ல யோசனையை ஏற்று, அவர்கள் கொடுக்கின்ற அந்த நல்ல கருத்துக்களின் அடிப்படையில் இவைகள் பிரிக்கப்படும் என்பதையும், அப்படிப் பிரிக்கப்பட்ட பிறகு அந்த மாவட்டங்களுக்குப் பெயர் வைக்கின்றபோது, முன்பு நாங்கள் என்ன சொன்னோமோ அந்த உறுதி மொழியை நாங்கள் நிறைவேற்றுவோம் என்பதையும் இந்த மாமன்றத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளும்போது, பல பேருக்கு கொஞ்சம் நிம்மதியாக இருக்கும், திருப்தியாக இருக்கும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஆண்டித் தேவர் போன்றவர்களுக்கு சிரிப்பும் மகிழ்ச்சியும் ஏற்படும். அதைப்போல் இன்னொரு பெரிய தலைவரின் பெயர் வைக்கலாம் என்கிறபோது மற்றவர்களுக்கும் மகிழ்ச்சியும் சந்தோஷமும் ஏற்படும். இராமநாதபுரம் மாவட்டம் என்று அதையும் வைத்தால் அதுவும் சிலருக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரலாம். இதையெல்லாம் நாம் உணர்ந்து அந்த பொறுப்புகளை எல்லோரும் பகிர்ந்துகொண்டு நிறைவேற்றுவோம் என்ற எண்ணத்தில் இவைகளை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அந்த வேலையை நிறைவேற்ற, அந்தப் பொறுப்பை நிறைவேற்ற இங்கே தலைவர்களாக இருக்கும் அந்தந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டும் என்றுதான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-00)

நாட்டில் அமைதி இல்லை என்றும், நாட்டிலே அவ்வப் போது அவசரச் சட்டங்கள் போடப்படுகின்றன என்றும் அவசரச் சட்டத்தை நம்பியே ஒரு ஆட்சி இருந்து விடக்கூடாது என்றும் இங்கே மாமன்ற உறுப்பினவர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். நான் அவர்கள் சொன்னதை மறந்துவிட வில்லை; மதிக்கிறேன். அதைப்பற்றி சிந்திக்கவும் வேண்டும் என்ற அக்கறை இருக்கிறது. அலட்சியப்படுத்தவில்லை. ஆனால் அந்தத் தேவை அவ்வப்போது ஏன் ஏற்படுகிறது என்று தயவுசெய்து சிந்திக்கவும் அப்படிப்பட்ட அவசரச் சட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட்டால் கூட அவை அமுல் நடத்தப்படுகின்றனவா என்பதை கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

ஒரு அவசரச் சட்டம் இப்போது கையில் இருக்கிறது அல்லது நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டம் இருக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அதைப் பயன்படுத்துகிறோமா, எப்படி பயன்படுத்துகிறோம் என்று எண்ணிப் பார்க்கும்போதுதான் ஒரு அரசு ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு, வந்தது அந்த நோக்கத்தில்? யாருக்காகக் கொண்டுவரப்பட்டது? எப்படிப்பட்டவர்களுக்காகக் கொண்டு வரப்பட்டது? எத்தகைய செயல்களைத் தடை செய்வதற்காகக்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 பிப்ரவரி 11]

கொண்டுவரப்பட்டது? எத்தகைய வன்முறை எண்ணங்கள் தோன்றக்கூடாது? அதற்கு இடம் தரக்கூடாது என்பதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டது என்பதை எல்லாம் நாம் ஒவ்வொருவரும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்பது என்னுடைய பணிவான வேண்டுகோள். சிந்தித்துப் பார்க்காமல் நீங்கள் கருத்து சொல்லியிருக்கமாட்டீர்கள். ஆனால் சிந்தித்துப் பார்க்கும் போது பொதுத் தன்மையில் இருந்து சிந்தித்தோமேயானால் சிலவற்றை நியாயம் என்று சொல்வதற்கு நமது உள்ளம் இடம் கொடுக்கும்.

இந்த 'பந்த்' 19-ந் தேதி நடைபெற்றது. அதைப்பற்றி எல்லோருக்கும் கோபம் இருக்கும். சில சமயங்களில் ஆத்திரம் கூட வரும். துப்பாக்கிச் சூடு, துப்பாக்கித்தானா, இது துப்பாக்கித் துரைத்தனம்தானா என்று கேட்பதுபோல பல கேள்விகள் கேட்கக்கூடும். ஆனால் துப்பாக்கியை வைத்துக்கொண்டு சுடுவதற்காகத்தான் இருக்கிறோம் என்ற நிலைமை இருக்குமானால், அப்படி காவல் துறையினர் செயல்பட்டால், காவல் துறையினருக்கு ஆபத்து வரவேண்டிய அவசியமே இருக்காது.

இந்த மாமன்றத்திலே ஒரு உறுப்பினர் குறிப்பிடும்போது சொன்னதாக எனக்கு நினைவு இருக்கிறது. எதற்கெடுத்தாலும் கட்டுத்தள்ளுகிறார்கள். கேட்டால் நக்சலைட் என்று சொல்கிறார்கள் என்றார். அதிலும் அடிக்கடி இந்த மாமன்றத்திலே பேசியவர்களில் பலர் தர்மபுரி பற்றி அதிகமாகப் பேசினார்கள். அதற்குப் பெயர் தர்மபுரிதான். ஆனால் எதிர் பாராத விதமாக அங்கே அதர்மம் அதிகமாக நடைபெறுகிற நிலைமை ஏற்பட்டதால்தான் அதைத் தடுப்பதற்கு என்ன செய்வது என்கிற நிலைமை அரசுக்கு கேள்விக்குறியாக வந்து, இதைத்தவிர வேறு வழியில்லையோ என்ற நிலைமை உருவாக் கப்படுகிறது என்பதை நான் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். நான் விவாதத்திற்காக அல்ல, அனுபவப் பூர்வமாகச் சொல்கிறேன்,

இப்போது சில இடங்களில் சில காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. எங்கே துன்பப்படுகின்றவர்கள், வேலையில்லாமல் கஷ்டப்படுகின்றவர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், மலைவாழ் மக்கள் இப்படிப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்களோ அங்கே சென்று தங்களுடைய கட்சியின் கொள்கையை புகுத்தி, அவர்களை ஊக்குவித்து சில வன்முறைகளில் சென்றும் கூட முயற்சி செய்தால்தான் உரிமை கிடைக்கும் என்ற வகையில் சில எண்ணங்களை வைத்து, அவர்களை ஊக்குவிக்கின்றவர்கள் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள் என்ற செய்தியை நான் சொன்னால் அத்தனைக் கட்சிகளும் அதைத்தான் செய்கிறார்கள் என்று நான் சொல்ல மாட்டேன். ஒருவேளை அந்தக் கட்சிக்கு அந்தக் கொள்கை இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் அந்தக் கட்சியில் இருக்கிற

1982 பிப்ரவரி 11] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

யாராவது ஒருவர் அந்தப் பணியைச் செய்வதாக இருந்தால் அதனால் கட்சிக்கும் கெட்ட பெயர், நாட்டுக்கும் தொல்லை, உயிருக்கும் ஆபத்து வருகிறது.

நான் எதிர்பாராத முறையில், ஒரு பொது நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொள்ள வேலூருக்குச் சென்றுவிட்டு திரும்பி வண்டியிலே வந்தபோது, அங்கே இருந்த மக்கள் சொன்ன சொற்கள், அவர்கள் உரத்த குரலில் கூறிய வார்த்தைகள் வாழ்த்துவதாக இல்லை. வெளியே திருவண்ணாமலையிலும் மற்றப் பகுதிகளிலும் எங்கெங்கே நக்சலைட்டுகள் இருந்தார்கள் என்று நாம் படித்திருக்கிறோமோ, நமக்கு செய்தி கிடைத்ததோ அந்த இடங்களில் எல்லாம் பொது மக்கள் நடமாட முடியவில்லை; அந்த மக்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுங்கள் என்றுகூறியதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை.

நக்சலைட்டுகள் என்றால் அவர்கள் சுடப்படத்தான் வேண்டும் என்பது இந்த அரசினுடைய கொள்கை அல்ல. பல நக்சலைட்டுகள் கைது செய்யப்பட்டு இருக்கிறார்கள். பலர் விடுதலை கூட செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நக்சலைட்டுக்களாக இருந்தாலும் இப்போது எங்கள் கட்சிக்கு வந்துவிட்டார்கள், இப்போது அவர்கள் அந்த நிலைமையிலே இல்லை என்று சொன்னதற்குப் பிறகு அதுபற்றி விசாரித்து அறிந்து அவர்களை விடுதலை செய்யவும் நாங்கள் முன்வந்து இருக்கிறோம் என்பதை நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்கின்றபோது நக்சலைட்டுகள் என்றால் சுடப்படத்தான் வேண்டும் என்ற எண்ணம் இந்த அரசுக்கு இல்லை என்பதைக் கண்டிப்பாக நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன், இது உண்மை.

திரு. ரா. உமாநாத் : நக்சலைட்டுகள் சுடப்படத்தான் வேண்டும் என்ற எண்ணம் எங்களுக்கு இல்லை என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆனால் நக்சலைட்டுகளும், நக்சலைட் அல்லாதவர்களும் என்ற ஒரு பெயர்ப்பட்டியலுடன் இண்டியன் எக்ஸ்ப்ரஸ் பத்திரிகையிலே இரண்டு பக்கத்திற்கு ஒரு கட்டுரை எழுதப்பட்டிருந்தது. அதிலே ஒவ்வொருவரும் எப்படி சட்ட விரோதமாகக் கொல்லப்பட்டார்கள் என்று விளக்கமாகக் குறிப்பிட்டிருக்கின்ற போது அதைப்பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு பெர்சனல் நாலெஜ் இல்லை என்று சொல்கின்றபோது அதைப்பற்றி ஒரு ஜூடிஷியல் என் கொயரி என்ற வகையிலே விசாரணை செய்ய வேண்டாமா? ஆகவே அதைப்பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் என்ன கூறுகிறார்கள் என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நக்சலைட்டுகள் என்று சொல்லப்படுகின்றவர்களின் பேச்சுக்கள் எல்லாம்தவறானவை என்று நான் சொல்லவில்லை. நான் குறிப்பிட்டதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1982 பிப்ரவரி 11]

கள் சொன்னார்கள். வன்முறையைத் தூண்டுகின்ற பேச்சுக் களை யார் பேசினாலும் அது தவறுதான் என்பது இந்த அரசு கொள்கை. ஆனால் ஒரு சில பத்திரிகைகளில் வருகின்ற செய்திகள் உண்மையாகிவிடும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நம்பிவிடுவார்களா என்பது எனக்குத் தெரியாது. அப்படியானால் எத்தனையோ பத்திரிகைகளில் வருகின்றவை எல்லாம் உண்மை என்று நாம் நம்பிவிட்டோமானால் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னதைப் போன்று ஒவ்வொருவரும் கண்ணாடியைப் பார்த்துவிட்டு எங்கேயோ போகவேண்டியது தான். அரசியலை விட்டு என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே இப்படிப் பல செய்திகள் வருகின்றன. இண்டியன் எக்ஸ்பிரஸ் என்று சொல்கிறார்கள். சில சமயங்களில் இந்த நிருபர்கள், எழுத்தாளர்களுக்கு எல்லாம் சில நல்ல கல்யாண குணங்கள் இருக்கின்றன, பெருந்தன்மையான குணங்கள் இருக்கின்றன. பாராட்டுவதற்குரிய குணங்கள் இருக்கின்றன. கல்யாண குணங்கள் என்பது திருமணத்தை மட்டும் கூறுகின்ற வார்த்தை அல்ல. (குறுக்கீடு) அப்படிப்பட்டவர்கள் எழுத வேண்டும் என்று விரும்பினால் யாரைப்பற்றியும் எதையும் எழுத முடியும். அதற்கு அளவே இருக்காது. ஆனால் நக்ஸைலட்டுகளைப் பற்றி நான் மீண்டும் சொல்கிறேன். படித்தவர்கள், இளைஞர்கள் திரும்பத் திரும்ப நியாயங்களை எடுத்துச் சொல்லி நியாயம் கிடைக்காத நேரத்தில் விரக்தி மனப்பான்மை என்று சொல்லப்படுகிறதே அது போல் அவர்கள் மனதிலே ஒரு துறவு என்ற நிலைமை ஏற்பட்டு, என்ன உலகம் இது நியாயமே இல்லையே என்று சொல்வது போல் அந்த உணர்வுக்கு ஆளாகின்ற இப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லாம் ஏதாவது ஒரு வழியிலே தங்களுடைய எண்ணத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்ளலாம் என்று “இருப்பதும் ஓர் உயிர், அது போவதும் ஓர் முறை, பேர்னால் போகட்டுமே” என்று அண்ணா அவர்கள் சொன்னதை நல்ல வற்றிற்கு என்று வைத்துக்கொள்ளாமல் பேர்னால் போகட்டுமே பத்து பேர் சாகட்டுமே என்று எண்ணி அந்த நிலையில் காரியம் செய்கின்றவர்கள் நாட்டிலே இருக்கிறார்கள், ஆங்காங்கே தோன்றுவார்கள், அல்லது தோற்றுவிக்கப்படுவார்கள்.

இந்த நிலையில் ஆங்காங்கே உருவாகின்றவர்களைத் தடுக்க வேண்டியது பொறுப்புள்ள மாண்புமிகு உமாநாத் போன்றவர்கள் மற்றும் அரசினுடைய கடமையாகும் என்பதை நான் நிச்சயமாக எண்ணுகிறேன். வன்முறையில் எந்த நாளும் ஒரு ஒழுங்கான அரசியல் அமைப்பை அமைத்துக்கொள்ள முடியாது என்பதை உள் நாட்டில் மட்டுமல்ல, வெளிநாட்டிலே கூட அதைப்பற்றி புரிந்துகொள்ளக் கூடிய நிகழ்ச்சிகள் அண்மைக் காலங்களில் நடப்பதை நாம் காண்கிறோம். ஆகவே நமது நாட்டுக்கு, நமது மாநிலத்திற்கு எது சரி என்று தோன்றுகிறதோ அவைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய கருத்தாகும்.

1982 பிப்ரவரி 11] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

(முற்பகல் 11-10).

அந்த வகையில் எந்தவிதமான பொதுத்தன்மைக்கும் தேவையானது என்று கருதப்பட்டால் கூட, அனுபவப்பட்டவர்களால், தியாகம் செய்தவர்களால், கொள்கைக்காக வாழ்பவர்கள் கூட, அது நியாயமாக உள்ளது தானே என்று எண்ணினாலும் கூட அதில் ஈடுபடுகிற வழி இருக்கிறதே, அந்த வழிமுறைகளைத் தான் நான் சொன்னது, ஒழுங்குப்படுத்த வேண்டிய நிலைமையிலே இருக்கிறது என்று. ஆகவே தான் கூடுமான வரையில் கைது செய்யத்தான் நாம் விரும்புகிறோமே தவிர, கைது செய்து அதன் மேல் நடவடிக்கை எடுக்கத்தான் விரும்புகிறோமே தவிர, வேறு அல்ல.

ஆனால் அது முடியாமல் போய், காவலர்களுக்கு ஆபத்து வருகிறது; அல்லது ஒன்றிரண்டு உயிர்கள் அங்கே இதனால் போய் விட்டது என்ற நிலை வரும்போது, இனி இப்படிப்பட்டவர்களை விடக் கூடாது என்ற வகையில் சொன்னாலும் சரி, தற்காப்பு என்று சொன்னாலும் சரி, தப்பித்து போய்விடக் கூடாது என்ற நிலைமையிலே அப்படி நடந்துள்ளது என்று சொன்னாலும் சரி, காவலர்கள் அந்த நடவடிக்கைகளில் இறங்கி யாருடைய உயிராவது இழக்கப்பட்டக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்குமேயானால், நமக்கு நிச்சயமாக அதில் மகிழ்ச்சி இல்லை. எனக்கு அந்த அனுபவம் உண்டு. நான் இறந்திருந்தால் என் குடும்பம் என்ன ஆகியிருக்கும் என்று எண்ணிப் பார்த்தவன் நான், படுக்கையில் இருந்தபோது. ஆகவே, இளைய வயதில் உள்ளவர்கள், குடும்பத்தினரை பின்னால் வாழ வைக்கக் கூடிய தகுதி உள்ளவர்கள், இறந்து விட்டால் அந்தக் குடும்பம் என்ன ஆகும் என்பதையும் நாம் சிந்திக்காமல் இல்லை. (குறுக்கீடு).

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே தர்மபுரி மாவட்டத்தில் ஏற்பட்ட நடவடிக்கைகளை ஒடுக்குவதற்காக போலீஸ் எடுத்த அத்து மீறிய நடவடிக்கைகள் நியாயம் தான் என்று வாதிடக் கூடிய முதலமைச்சர் அவர்கள், அந்த நடவடிக்கைகள் சம்பந்தமற்ற ஏதாவது ஒரு நீதி விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன். முன்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நீதி விசாரணை புகிற பாடு நமக்கு நன்றாக தெரிகிறது. நீதி விசாரணைக்கே நீதி விசாரணை வேண்டுமோ என்பது போன்ற ஒரு நிலைமை நாட்டிலே உருவாகிக் கொண்டிருப்பதை நாம் காண்கின்றோம். (மேன்மையைத் தட்டும்ஒலி). (குறுக்கீடு).

[1982 பிப்ரவரி 11]

திரு. ரா. உமாநாத் : தலைவர் அவர்களே, நீதி விசாரணை என்ன பாடுபடுகிறது, நீதி அசாரணைக்கே நீதி விசாரணை தேவையோ என்ற ஐயம் வருகிறது என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார். நீதி விசாரணையின் விளைவாக வந்திருக்கக் கூடிய சில முடிவுகள் அரசாங்கத்திற்கு விரோதமாக வந்திருக்கிறது என்பதினால் தான், அதற்கு மேலும் விசாரணை வேண்டும் என்று கேட்கிறார்களா? (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் துரை முருகன் அவர்களும், கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்களுக்கு நன்றி கூறுவதிலிருந்தே அவர்களுடைய மகிழ்ச்சி எனக்குத் தெரிகிறது. ஆனால் ஒன்றை நான் திருமபத் திரும்பச் சொல்ல வேண்டும். நீதி விசாரணைக்கே நீதி விசாரணை வேண்டுமோ என்ற நிலை நாட்டிலே இருக்கிறது என்று நான் சொன்னதை வைத்துக் கொண்டு, அரசுக்கு எதிராக ஏதோ தீர்ப்பு வந்துவிட்டது போலவும், அதற்காக நான் கவலைப் படுவதாகவும் யாரும் கற்பனைப் பண்ணவேண்டாம்.

எந்த ஆபத்தும் வரக்கூடிய அளவிற்கோ, எங்கள் மீது பழி சுமத்தக் கூடிய அளவிற்கோ எந்தத் தீர்ப்பும் வரவில்லை என்பது மட்டுமல்ல எங்களைப் பொறுத்தவரையில், நாங்கள் எந்தக் கமிஷனாக இருந்தாலும் அதை வரவேற்போம் என்பதையும்; இந்தக் கமிஷனை போட்டவனே நான்தான் என்பதையும் மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் அறிவார்கள். அது அவர்கள் அறியாத விஷயம் அல்ல. அதுவும் இந்தக் கமிஷன் நடந்து முடிகிற வரையில் யார் யார் என்ன சாட்சி சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றிக்கூட நான் கவலைப்பட்டவன் அல்ல. அதுவும் உண்மை தெரிந்தவர்களின் உள்ளம் சொல்லும்.

ஆகவே, கமிஷன் என்பது பற்றி நான் சொல்கிறபோது, ரே கமிஷனையும், சதாசிவம் கமிஷனையும் சேர்த்துக் எடுத்துக் கொண்டு பாருங்கள் என்று நான் சொல்கிறேன். எங்கெங்கே யெல்லாம் அவைகள் அலைக்கழிக்கப்படுகின்றன. எங்கெங்கெல்லாம் ஸ்டே வாங்குகிறார்கள், எங்கெங்கெல்லாம் அவைகள் நீண்டுக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை கவனித்தேயாக வேண்டும். ஆகவே, நீதி விசாரணைகள் வேண்டும் என்பதிலே நமக்கும் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் எத்தகைய காரியங்களுக்கு, அந்தச் செயல்முறைகள் நடந்த பிறகு அவைகளைப் பற்றித் தெரிந்துக் கொள்வதற்காக நீதிவிசாரணை முறையை வைக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றி நாம் சிந்திப்பது அவசியம். அது தவறாகாது. ஆனால் எதற்கெடுத்தாலும் நீதி விசாரணை தான் என்றால் அதற்கு முடிவே இருக்காது. இதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் ஒத்துக் கொள்வதற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1982 பிப்ரவரி 11] [(திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

ஆனால் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நீதி விசாரணையில் உண்மை வெளிவரும் என்றிருக்குமானால் அது நமக்கு மகிழ்ச்சி தான். இதே பால் கமிஷன் முன்பு ஒரு முறை விசாரணை நடந்து தீர்ப்பு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. காவல் துறையைச் சேர்ந்த ஒருவருக்கும் ஒரு வழக்கறிஞருக்கும் ஏற்பட்ட தகராறில் நாம் தான் நியமித்தோம், இந்த அரசு நியமித்தது. மன்றமும் ஏற்றுக் கொண்டது. தீர்ப்பும் வந்தது. அதற்குப் பிறகு வழக்கு மன்றத்தில் என்ன பாடுபட்டது என்பதை நாம் பார்த்தோம். இவைகளை வைத்துக்கொண்டு பார்த்தால் நீதி விசாரணைக் கமிஷன் ஒரு தீர்ப்பைச் சொல்லி விட்டால் அதை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்கிற நிலைமை நாட்டிலே இல்லை. அப்படி நீதி விசாரணைக்குப் பிறகு ஒரு வழக்கு மன்றத்திற்குப் போக வேண்டிய கட்டாயமும் நமக்கு இருக்கிறது என்பதையும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். யார் விசாரிப்பது, நியாயமான முறையில் அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று வரும்போது அந்தக் காரியங்களை நன்றாகப் புரிந்து அந்த அடிப்படையிலே நாம் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கிறோம். இப்போது திருமெய்க்குருான புரத்தில் துப்பாக்கிச் சூடு நடந்தது என்பதைப்பற்றியெல்லாம் இங்கே கூறி இருக்கிறார்கள். அங்கேதான் நான் ஒரு பிரச்சனையை அவை முன்னால் வைக்க விரும்புகிறேன்.

குற்றம் செய்கிறார்கள். குற்றம் செய்துவிட்டு அவர்கள் தப்பிவிடுகிறார்கள். அப்படியானால் தப்பிவிடுகிறவர்களைத் தேட வேண்டிய பொறுப்பில் அவர்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள், கண்டுபிடித்து அவர்களைக் கைது செய்யவேண்டிய பொறுப்பு போலீஸுக்கு இருக்கிறது என்பதில் நம்மில் யாருக்கும் ஆட்சேபணையில்லை. அதற்காக அவர்கள் எடுக்கிற நடவடிக்கைகள் அராஜகமான நடவடிக்கைகளாக இருக்குமானால் அதை நிச்சயமாக இந்த அரசு ஏற்றுக் கொள்ளாது என்பதை நான் திட்டவட்டமாகச் சொல்கிறேன். ஆனால் அப்படிப் போகிறவர்களுக்கு ஆபத்து, அவர்களைச் சுற்றி வளைத்துத் தாக்கி அவர்கள் உயிரையே பலி வாங்குகிற அளவிற்கு செயலாக, நடவடிக்கையாக மாறுகிறது என்றால் அதிலிருந்து தன்னை தற்காத்துக் கொள்ள வேண்டாமா? காவல் துறையினரும் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மருத்துவமனைகளிலும் இருக்கிறார்கள். அதே போல் சிலர் இறந்து போயிருக்கிறார்கள். அப்படி இறந்தவர்களுக்காக நாம் வருத்தப்படுகிறோம். ஒரு நியாயமான காரணத்திற்காக இறந்தார் என்றால் இயற்கையாக இறந்தார் என்றால் கவலையில்லையென்றாலும் அப்படியும் கூட சில சமயங்களில் இறந்தவர்களுக்காக அவர்கள் தகுதி, நாட்டிற்கு அவர்கள் தேவை என்று வரும்போது நாம் கண்ணீர் விடுகிறோம் கட்சி சார்பற்ற முறையில்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 பிப்ரவரி 11]

இது அப்படியல்ல. வாழ் வேண்டியவர்கள் இடைக்காலத்தில் கடப்பட்டு இறக்கிறார்கள் என்றால் எவ்வளவு அநீதி ஏற்படுகிறது. ஆனால் ஒரு பணியை ஒருவரிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு அந்தப் பணியைச் செய்கிற நேரத்தில் அதை நிறைவேற்றுகிற முறை தவறு என்று சொல்லி அவர்களை சமாதானப்படுத்து அனுப்ப வேண்டுமென்று சொன்னால் உயிர் போகிற நேரத்தில், இனி உயிர் தப்பாது என்ற நிலையேற்படும்போது என்ன செய்ய முடியும்? அமரர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு இடத்தில் பேசியதாக என்னுடைய நினைவு. புழுவால் எதையும் செய்ய முடியாது. ஆனால் திரும்பத் திரும்ப அதை சித்திரவதை செய்து கொண்டிருந்தால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை என்றாலும் அது நெளிந்தாவது தன் எதிர்ப்பைத் தன் வேதனையை உடலால் வெளிப்படுத்த முனையும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது எவ்வளவுதான் காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் அமைதியாக இருக்க வேண்டும், துப்பாக்கியை எடுத்துச் சுடக் கூடாது என்றாலும் அவர்கள் சாகடிக்கப்படக் கூடிய நிலைமைக்கு வந்த பிறகு அவர்கள் எப்படி தங்களைக் காத்துக் கொள்ளாமல் இருக்க முடியும்?

திரு. ரா. உமாநாத் : அவர்கள் கடமையை நிறைவேற்றுவதற்கு கைது செய்வதற்காகச் சென்ற போது சுற்றி வளைக்கப்பட்டு போலீஸிக்கே ஆபத்து வருகிற போது வேறு வழி என்ன என்ற முறையில் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள், அப்படி அல்ல இது என்பதற்கு நாங்கள் சரியான உதாரணம் கொடுத்தோம். திருமெய்ஞ்ஞானபுரம் கிராமத்திற்கு முந்திய கிராமங்களில் போலீஸ் நுழைந்த போது அங்கே ஓவ்வொரு வீட்டுக்குள்ளேயும் நுழைந்து அவர்கள் பித்தனைப் பாணைகள் உட்பட நசுக்கியும் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் படத்தை உடைத்தும் அங்கே எந்தவிதமான காயமும் எந்தவிதமான தாக்குதலும் இருந்ததாக யாரும் கூறமுடியாதே அப்படியானால் அங்கே போய் நாசம் செய்வது என்ற நோக்கத்தில் அந்தக் கிராமத்தில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று தெரிந்திருக்கிற போது அதே நோக்கத்தோடுதான் திருமெய்ஞ்ஞானபுரம் போய் துப்பாக்கிச் சூடு செய்திருக்கிறார்கள். நான் கூறினேன் பிச்சைக் கட்டளைக் கிராம நிகழ்ச்சி பற்றி.

(முற்பகல் 11-20.)

மாண்புமிகு திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் எனக்காக பேசியதற்காக நான் முதலில் நன்றி கூறுகிறேன். அவர் பேசியது எனக்கு உதவி செய்வதாக அமைந்திருக்கிறது. எம்.ஜி.ஆர். படம் அங்கே இருந்தது. அதை உடைத்திருக்கிறார்கள் என்றார்கள். இதிலிருந்து எந்த வெளிப்படுகிறது. எங்களுக்கு ஆதரவானவர்கள்

1982 பிப்ரவரி 11] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

தான் அப்படி வைத்துக்கொள்ள முடியும். அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க; தங்கள் கடமையைச் செய்யப் போகின்ற போது, யார் எதிர்த்தாலும் அவர்கள் தங்கள் கடமையைச் செய்கிறார்கள் என்பதுதான் இதிலிருந்து வெளிப்படுகிறதே தவிர, எம்.ஜி.ஆர். படம் உள்ளே மாட்டியிருந்ததற்காக அவர்கள் கடமையிலே இருந்து தவறு செய்தார்கள் என்று யாரும் கூற மாட்டார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே எடுத்துக்காட்ட இது உதவியாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சிலரை வீட்டிலுள்ளே சென்று தேட - வேண்டிய அத்யாவசியம் வரலாம். இப்போது கூட அண்மையில், வழக்கு மன்றத்தில் இப்படிப்பட்ட பிரச்சினை வந்த நேரத்தில், எப்படிப் போய் கண்டுபிடிப்பது என்பதைப் பற்றியெல்லாம் தீர்ப்பு வரப் போகிறது. அப்படி வந்தபிறகு, அதைப் பற்றிப் பேசலாம் என்றாலும், நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தவறு நடந்திருக்குமானால், நிச்சயமாக இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதை மட்டும் நான் உறுதியாகக் கூறுகிறேன். அதை நம்ப வேண்டும்.

நேற்றைக்கு முன்தினம் என்று நான் கருதுகிறேன். சிலர் பேசும்போது சொன்னார்கள். நமது திரு அம்பிகாபதி என்றுதான் கருதுகிறேன். காவல் துறையிலே இருப்பவர்கள் வன்முறை செய்கிறார்கள் என்று கூறினார்கள். அவர் வரலாற்று அம்பிகாபதியாக இல்லாமல், வன்முறைக் கவிராபடுபவராக இருக்கிறார். அவர் இப்போது அவையிலே இல்லை. அப்பேர்ப்பட்ட எண்ணத்தை அவர் வெளியிட்டார்கள். ஏதோ பந்த் நடக்கிறது. வேலை நிறுத்தம் நடக்கிறது அப்போது ஒரு பஸ் போகிறது, சுற்களை வீசும்போது இரண்டு கண்ணாடிகள் உடைந்தால் என்ன நடப்டம். அதற்குக் கூட வேண்டுமா என்று சொன்னார்கள். அந்த வண்டியிலே போகின்ற பொதுமக்களுக்கும் அதனால் துன்பம் ஏற்படுகிறது. அது தொல்லை இல்லையா? ஆபத்து இல்லையா?

சிலர் சொல்வார்கள்—பெரிய யானையை புளியங்கொட்டையால் அடித்து கொன்றுவிட முடியுமா என்று. படாத இடத்தில் பட்டால், உயிர் பேர்கும். தவறி கீழே விழுந்தால், பிறகு எழுந்து 5, 10 அடி நடக்கின்றபோது சிலர் செத்து விடுகிறார்கள். காரணம், மண்டையில் படாத இடத்தில் அடிபடுகிறது. அதைப்போல், அந்தப் பேருந்தில் செல்கின்ற மக்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லாத வகையில், அந்தப் பேருந்தைத் தாக்குவது, அந்த ஓட்டுநரைத் தாக்குவது, நடத்துனரைத் தாக்குவது, அதிலிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு ஆபத்து விளைவிப்பது என்பது எப்படி நியாயமாகும் என்று கருது

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1982 பிப்ரவரி 11]

கிறீர்கள் என்பதை நான் திரு. உமாநாத் அவர்களைக் கேட்கவில்லை; அந்தக் கொள்கைக்குச் சொந்தக்காரர்கள் யாராக இருந்தாலும், அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன். இதை நியாயம் என்று சொல்ல முடியுமா?

வேலை நிறுத்தம் செய்கிறவர்களை நாங்கள் வேலை செய்து தான் தீர வேண்டுமென்று சொன்னால், அது வேறு. நாங்கள் வேலை செய்ய மாட்டோம், அது எங்கள் விருப்பம், எண்ணம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், நாங்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு, வேலைக்கு செல்லுகின்றவர்களைத் தாக்குவது, தடுப்பது அல்லது பொது மக்கள் பயணிகள் வண்டிகளில் போகும்போது, அந்த பேருந்துகளைத் தாக்குவது எப்படி நியாயம் என்று சொல்ல முடியும்? இது வேலை நிறுத்தமா? அல்லது வேலைக்குச் செல்லுகிறவர்களை நிறுத்துவதா? எனவே, இது வேலை நிறுத்தமல்ல. வேலை நிறுத்தம் என்றால், வேலைக்குச் செல்ல மாட்டோம் என்று தங்களைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு, சட்டப்படி எது வந்தாலும் அதைத் தாங்கிக் கொள்வோம் என்று சொன்னால், அது ஒரு கட்சியின் முடிவு. அதை ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். அதிலே கருத்து வேறுபாடு இல்லை. ஆனால் பேருந்துகளிலே போகின்றவர்கள் என்ன தவறு செய்தார்கள்? அவர்கள் தாங்கள் போகவேண்டிய இடங்களுக்குப் போக வேண்டாமா? அவர்கள் தங்கள் பணிகளைச் செய்ய வேண்டாமா? அப்படி பேருந்துகள் போவதைத் தடுப்பதானால், அழிப்பதானால், அதுவும் அவைகள் நாட்டுட்மையாக வேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில், இவைகள் யாருடைய உடைமையாக இருந்தாலும், திரும்ப வாங்கி, மக்களுக்கு அவைகளைப் பயன் படுத்துவது என்றால் எப்படி முடியும்?

தீப்பந்தம் எறிகிறார்கள். தீ பரவுகிறது. கீழே இறங்க முடியாமல் உள்ளே சிக்கிக் கொண்டு அவதிக்குள்ளாகி விடுகிறார்கள். ஆபத்தில் சிக்கிவிடுகிறார்கள். அந்த மக்களின் நிலைமை என்னாவது? அதைத் தடுக்க வேண்டாமா? அதைத் தடுக்க காவல் துறையினர் சென்றால் அவர்களுக்கும் ஆபத்து என்றால் என்ன ஆகும்? இங்கே சிலர் சொன்னார்கள்— இத்தனை கொலைகள், இத்தனை கொள்ளைகள் இத்தனை திருட்டுக்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதிகமாக நடக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். நான் பணிவோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் யாரும் தவறாக எண்ணக்கூடாது. எந்தப் போராட்டம் நடந்தாலும் அந்தப் போராட்டத்திற்கு முன்னால் காவல் துறையினர் சிலரைக் கைது செய்கிறார்கள் அவ்வாறு காவல் துறையினர் அவர்களைக் கைது செய்து

982 பிப்ரவரி 11] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

வெளியே விடுகிற வரையில் குற்றங்கள் குறைகின்றன என்ற புள்ளி விவரத்தை வைத்திருக்கிறேன். அதை நான் சொல்லும்போது தவறாக எண்ணக்கூடாது. அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க. எதிர்க்கட்சியாக இருந்து போராட்டம் நடத்தும்போதும் குற்றங்கள் குறைந்தன. அதற்குப் பிறகு அவர்கள் விடுதலை செய்யப்படும்போது குற்றங்கள் அதிகமானால் நாட்டின் நிலைமை என்னாவது? முப்பத்தைந்து லட்சம் மக்களைக் கொண்ட மாநகராட்சியில் 500 பேர்களைக் கைது செய்து உள்ளே வைத்தவுடன் நாட்டில் குற்றங்கள் குறைகின்றன என்றால் என்ன அர்த்தம்? இது ஒரு அரசியல் கட்சிக்கு எப்படிச் சொந்தமாகும். அரசியல் கட்சிகள் நடத்தும் போராட்டத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகிறவர்கள் தனியாக இருக்கிறார்கள். எந்தக் கட்சி போராட்டத்தில் இறங்கினாலும் அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறவர்கள் அவர்கள். அவர்கள் எல்லாம் கட்சிக்காரர்களா? அதே போல் பேருந்தை தீயிட்டுக் கொடுத்துகிறவர்கள், கல் எறிபவர்கள் ஆகியவர்களை எல்லாம் கட்சிக்காரர்களாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. அவர்கள் மேல் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளும்போது “இவர்கள் மேல் ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கிறீர்கள்” என்று கேட்பது எப்படி நியாயமாக இருக்க முடியும்?

அதே நேரத்தில் இன்னொன்றையும் சொல்ல விருப்பமிருக்கிறது. பேராசிரியர் அவர்கள், சொன்னார்கள். அவசரச் சட்டத்தை நம்பியே இந்தக் கட்சி இருக்கக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். அவசரச் சட்டத்தைப் போடுகிறவர்கள் வேண்டுமென்றே போடவேண்டிய அவசியம் கிடையாது. முன்பு ஒரு அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தோம். போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் ஸ்டிரைக் செய்வார்கள் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டபோது சொண்டு வந்தோம். ஆனால் நாங்கள் அதைப் பயன்படுத்தவே இல்லை. அதற்கு ஜனாதிபதியின் அங்கீகாரம் வந்த பிறகும் போக்குவரத்துப் பணியாளர்களிடத்தில் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி அதிக ஊதியம் கொடுத்து பிரச்சினையைத் தீர்த்தோமே தவிர அந்தச் சட்டத்தைப் பன்படுத்தவே இல்லை. சட்டமன்றத்தில் அதைக் கொண்டு வரக் கூடாது என்று சொன்னதை ஏற்றுக்கொண்டு அறிமுகப்படுத்த இருந்தததை வேண்டாமென்று தடுத்து நிறுத்தினோம். இந்த அரசின் எண்ணம், எங்கள் எண்ணம் உண்மையில் புதிய புதிய அவசரச் சட்டங்களைக் கொண்டு வந்து போட்டு எல்லோரையும் பயமுறுத்துவதற்கு அல்ல. நீங்கள் எல்லாம் பயன்படுகிறவர்கள் என்று நான் நம்பவேண்டுமா? அவசரச் சட்டம் கொண்டு வந்தால் பயந்து விடுவீர்களா? “நான் மறைந்திருக்கத் தீர்மானித்தால் யாரும் என்னைக் கண்டு பிடிக்க முடியாது” என்று இதே மன்றத்தில்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 பிப்ரவரி 11]

உமாநாத் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவரச் சட்டத்தை வைத்து உங்களை மிரட்டி விடலாம், நிறுத்திவிடலாம் என்று எண்ணியது கிடையாது.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவர் அவர்களே, அவசரச் சட்டங்களைக் கொண்டு வந்து யாரையும் அச்சுறுத்துவது நோக்கமல்ல என்று மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் முதலமைச்சர் அவர்கள் வள்ளுவர் கோட்டத்தில் பேசும்பொழுது “திருக்குறளுக்கு உரை எழுதுவதைக் கூட தடை செய்யும் அளவுக்கு அவசரச் சட்டம் கொண்டு வரலாமா என்று சொந்த அனுபவத்தின் மூலம் உணருகிறேன்” என்று பேசியிருக்கிறார்கள். திருக்குறளுக்கு அரசாங்கம் மையம் ஏற்படுத்தி அதிலே சில உரையாசிரியர்களை அமைத்து அவர்கள்தான் எழுத வேண்டுமென்பது முறைதானா? திருக்குறளுக்கு உரை எழுதுவதற்குக் கூட தடை செய்ய அவசரச் சட்டம் என்றால் அது எந்த விதத்தில் நியாயம்?

[முற்பகல் 11-30.]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அன்று என்ன நடந்தது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் முழுமையாக தெரிந்திருந்தால் என் பக்கமே அவர்கள் வாதாடியிருப்பார்கள். அங்கே பேசிய தமிழ்ப் பேரறிஞர்கள் ஒரு கருத்தை வெளியிட்டார்கள். திருக்குறளுக்கு விளக்கம் தருகிறவர்கள் அதற்கு விவரமான கருத்துக்களை வெளியிடுகிறவர்கள், வெவ்வேறு விதமாக எழுதிவிடுகிறார்கள். ஆகவே ஒவ்வொருவருடைய—அவர்களுடைய எண்ணத்திற்கு ஏற்ப, அவரவர்கள் கொள்கைக்கு ஏற்ப அல்லது நம்பிக்கைக்கு ஏற்ப, அனுபவத்திற்கு ஏற்ப அவர்கள் ஆய்ந்தியிருக்கிற முறைக்கேற்ப அவர்கள் வெளியிடுகிறார்கள், ஆகவே படிக்கிறவர்கள் எந்தப் புத்தகத்தை வாங்கிப் படிக்கிறார்களோ அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்வார்கள் அந்தக் குறளுக்கு. ஆகவே அது பொருத்தமாக இல்லை. ஆகவே பேரறிஞர்கள் கொண்ட ஒரு குழுவை அமைத்து அவர்கள் இந்தக் குறளுக்கு இதுதான் பொருள் என்று எழுதி வைப்பார்களானால் மாணவ மாணவியருக்கு அது பயன்படும். அதிலே சர்ச்சைகள் வராது என்றார்கள். அதற்கு நான் உதாரணத்தையும் சொன்னேன். ஒருவருக்கு, அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவருக்கு அம்மையாருக்கு நான் தொலைபேசியில் பேசும்பொழுது ஒரு கருத்தைச் சொன்னேன். இந்தப் போராட்டங்கள் இவைகளைப் பற்றிப் பேசும்பொழுது நாம் எப்படி இருக்கவேண்டும் என்பதைப் பற்றி ஒரு குறளை நான் படித்து நீங்கள் தயவுசெய்வு படித்துப் பாருங்கள் என்றேன். எந்த எண் என்று கேட்டார்கள், நான்

1982 பிப்ரவரி 11] (திரு எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்)

சொன்னேன். அவர் படித்துவிட்டு என்னை நீங்கள் விபச்சாரி என்று நேராகச் சொல்லியிருக்கலாமே—இந்த அவையிலே நான் வார்த்தைக்காகச் சொல்லுகிறேன், மன்னிக்கவேண்டும் ஏன் இப்படி மறைமுகமாக நீங்கள் சுட்டிக்காட்டுகிறீர்கள் என்று சொன்னார்கள். உடனே என்னிடமிருந்த அந்த குறளுக்கு என்ன விளக்கம் தரப்பட்டிருக்கிறதோ அதைப்படித்துக்காட்டி இதுதான் அம்மா அதற்குப் பொருள் நான் அப்படிச் சொல்ல வில்லை என்றேன். உடனே அவர்கள் படித்துக் காண்பித்து அதுதான் என்றார்கள். அவர்கள் சொன்னது வேறு மதத்தைச் சேர்ந்தவர் ஒருவர் மொழியில் எழுதிய குறள் புத்தகம் தமிழ்ப் பேரறிஞர் கன்னியப்ப நாயக்கர் எழுதியது நான் சொன்ன புத்தகம் என்று கூறினேன். அங்கே நிலைமையைச் சுட்டிக் காட்டினேன். இப்படி இருக்கிறது ஆகவே இதுபோன்றவைகளை பற்றி மாணவர்களுக்கு மற்றவர்களுக்கு அவர்கள் படிக்கிறபோது ஒரு குறளுக்கு இன்னதுதான் பொருள் என்ற வகையில் ஏன் இருக்கக்கூடாது என்று சொன்னேனே தவிர குறளுக்குக் கூட தடை விதிக்க வேண்டுமென்று அவ்வளவு கீழ்த்தரமான புத்தியுடைய ராமச்சந்திரன் இங்கே இல்லை. அவன் இருக்க மாட்டான் என்பதைச் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் தெரிவித்த அந்தக் கருத்து அவருக்கு ஏற்பட்ட ஆழ்ந்த சிந்தனையின் விளைவாக தோன்றிய ஒரு காரணம் என்று கருதினாலும் கூட திருக்குறளுக்கு இருக்கிற பெருமையே கூட பல குறள் கருத்துக்களை வெவ்வேறு விதமான தத்துவ எண்ணங்களைக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பு இருப்பது திருக்குறளுக்கு இருக்கிற மிகப் பெரிய பெருமையாகும். அடியோடு தவறான கருத்துக்கள் என்று சில கருத்துக்களை உரையாசிரியர்கள் யாரேனும் சொல்வார்களானால் மறுக்கக்கூடுமே தவிர பல கருத்துக்களிலே வேறுபாடுகள் வராமல் இருக்கவே முடியாது. ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் கூட புதல்வர் என்று சொல்கிற சொல்லுக்கும் மக்கள் என்று சொல்கிற சொல்லுக்கும்—பொருள் வேறுபாடு கருதுகிறவர்களும் உடன்பட்டு ஏற்றுக்கொள்கிறவர்களும் உண்டு. எனவே சொல்லுக்குச் சொல் அது உணர்த்துகிற பொருள், நிலைமை காரணமாக இடம் காரணமாக வேறுபடுவதற்கான வாய்ப்பும் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக எழுதப் பட்டு தொடர்ந்து ஆயிரம் ஆண்டுகளாகப் பல்வேறு உரையாசிரியர் எழுதி வந்த கருத்துகளிலே வேறுபாடுகள் ஏற்படுவதும் திருக்குறளுக்குப் பெருமையே தவிர அது பெரிய ஒரு குறையாக கருதப்படமுடியாது. எனவே எந்த ஒரு காரணத்தினாலும் சிந்தனை வளர்ச்சிக்குத் தடைபோட்டுவிடக் கூடிய முடிவுக்கு யாரும் வந்துவிடக்கூடாது என்பதையும் அதற்கு ஏராளமான காரணங்கள் இருக்கின்றன என்பதையும் நான் இந்த அவையிலே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[1982 பிப்ரவரி 11]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பேராசிரியர் விளக்கத்தை நான் புரிந்து கொண்டேன். ஏற்றுக்கொண்டேன் என்பதல்ல, புரிந்துகொண்டேன். ஒன்றை நான் குறிப்பிடவேண்டும். குறள் எல்லோராலும் வரவேற்கப்படவேண்டிய ஒன்று என்பதில் எந்தவிதமான சந்தேகமும் இல்லை. வேறு பல கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கின்றனமற்ற நூல்களைவிட குறள் மிக மிக உயர்ந்தது என்பதிலே நமக்குக் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. அதே நேரத்திலே பள்ளி மாணவ மாணவியர்கள் படிக்கும்பொழுது வெவ்வேறு விதமான கருத்துக்களைத் தெரிந்துகொண்டு அவர்கள் படிக்கின்ற நேரத்திலே தெரிந்துகொள்கிற நேரத்திலே அவர்கள் உச்சரிக்கின்ற நேரத்திலே வேறுபாடான கருத்துக்கள் வருமானால் அது அந்தக் குறளுக்கு இருக்கிற மரியாதையை குறைத்துவிடக் கூடாது என்ற அச்சமே தவிர அந்தக் குறளுக்கு இருக்கின்ற அந்தக் தகுதியினால் தான் எத்தனை வேண்டுமானாலும் பொருள் கொள்ளலாம் என்ற அதற்குரிய சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. ஒருவர் பேச்சுக்கு எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் கருத்தை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படுமானால் பேச்சு வன்மையுடையவர்கள் திறமையை எடுத்துக்காட்டுகிறது என்று நாம் பெருமைப்பட முடியும்.

ஆனால் நாட்டிலே சர்ச்சைகள் வளர்வதற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது. எதைப் பொதுநூலாக ஆக்க வேண்டும், தேசிய நூலாக ஆக்க வேண்டும் என்று நாம் வற்புறுத்துகிறோமோ, எதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்கின்றோமோ அதற்கு உரித்தானநிலையில் ஒரு குறிப்பிட்ட கருத்து அதற்கு உண்டு என்று வரையறுத்து அதிலும் இராமச்சந்திரன் அல்ல, குறள் தெரியாத தமிழ் தெரியாத என்னை வைத்துச் சொல்லவில்லை : அங்கே யிருந்த பெரியவர்கள், பேரறிஞர்கள் சொன்னதைத்தான்—பெயரைக் குறிப்பிடக் கூடாது என்று விட்டு வைத்திருக்கிறேன்—அவர்கள் சொல்லியதைத்தான் பெயரைச் சான்னாலும் பரவாயில்லை என்று நினைக்கிறேன், சொல்லி விடுகிறேன்—முததமிழ் காவலர் போன்றவர்கலெல்லாம் சொன்னதற்குப் பிறகுதான் நான் அதைச் சொன்னேனே தவிர என்னுடைய சொந்தக் கருத்து அல்ல. அவர் சொன்ன பிறகு, அதைப் பின்பற்றி இன்னும் பலபேர் சொன்னபிறகு, நான் என் கருத்தை இதற்குத் துணையாக வைத்தேனே தவிர வேறல்ல.

இதை வைத்துக்கொண்டு, குறளுக்குக்கூட ஒரு சட்டம் கொண்டுவர விரும்புகிறேன் என்று நான் சொன்னேன் என்று எடுத்துக்கொண்டால், நான் வெளியிலே எதையுமேபேசக்கூடாது என்பதுபோல எனக்கு ஒரு தடைச் சட்டம் அவசரச் சட்டம் போடுவதைப்போல ஆகிவிடுமே தவிர இது வேறாக இருக்க முடியாது என்று நான் கருதுகிறேன்.

1922 பிப்ரவரி 11] /திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்)

அதிலும் இந்த அவசரச் சட்டம் என்பது அவசரத்தால் செய்யப்படுகிற சட்டமே தவிர, அவசியத்தால் செய்யப்படுகிற சட்டமே தவிர, நிதானித்துப் பேசி, விவாதித்து, அதற்குப்பிறகு கொண்டு வருவதற்கான இடைவெளி தராத காரணத்தால் இதைக் கொண்டு வந்ததாக வேண்டுமென்ற நிலை வருகிறதே தவிர வேறல்ல என்பதை இங்கே நான் திரும்ப திரும்பச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அந்த அவசரச் சட்டத்திலே சொல்லப்படுகின்றவைகள் எவை என்பதில்தான் மாறுபாடு. இங்கே கூட எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் நேற்றையதினம் சொன்னார்கள் என்று கருதுகிறேன். நமது சட்ட அமைச்சரவர்கள் சொன்னதற்குச் சொன்னார்கள். ஒரு விளக்கத்திற்குச் சொல்லும் (பாழுது பொது மக்கள் என்று சொல்லுங்கள் என்று சொன்னார்கள் (பாது அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்வதைப்பற்றிப் பேச்சு நடந்தது அது வேறு விஷயம்.

இதுபோல பொதுக் கருத்துக்களைச் சொல்லும்பொழுது யாரிடமிருந்து, எங்கேயிருந்து அந்தக் கருத்துக்கள் வருகின்றன என்று கருதாமல், எத்தகைய கருத்துக்கள் வருகின்றன என்பதை எண்ணிப்பார்ப்பதுதான் இந்த மாமன்றத்திலே இருப்பவர்களின் தகுதி என்பதை நாம் நிர்ணயித்திருக்கிறோம். மற்றவர்கள் புரிய நாம் நடத்திக் காட்டி இருக்கிறோம்.

* அந்த வகையிலே இந்த அவசரச் சட்டம் வருவது, அதை மறுபடியும் அவையிலே கொண்டு வருவதெல்லாம் அவசரச் சட்டத்தை வைத்தே நடத்துவது என்பது அல்ல. அப்படிச் சொன்னால் இதற்கு முன்னால் இருந்த அரசுகளும் கூட அவசரச் சட்டங்களைக்கொண்டு வந்திருக்கின்றன. அதை நான் சொல்வது குறை சொல்வதற்காக அல்ல. அந்தச் சூழ்நிலைகளை மற்றவர்கள் உருவாக்கினால் ஒரு அரசுக்கு அதைச் செய்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்ற நிலையில்தான் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது, கொண்டு வரப்படுகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் ஒன்றை மட்டும் நான் படித்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1975 ஆம் ஆண்டு 20 அவசரச் சட்டங்கள் வந்திருக்கின்றன ; 1980 ஆம் ஆண்டு 15 அவசரச் சட்டங்கள் வந்திருக்கின்றன ; 1981 ஆம் ஆண்டு 19 அவசரச் சட்டங்கள் வந்திருக்கின்றன இதைச் சொல்வதிலிருந்து நீங்கள் தவறு செய்யவில்லையா, ஆகவே, நான் செய்யக் கூடாதா என்கிற கேள்விக்கு நான் வர, வில்லை. அப்படி அவசரச் சட்டத்தை உண்டாக்குகின்ற நிலையை ஏற்படுத்துகின்றவர்கள் தவறு செய்கிறார்கள் ; அப்படிப்பட்ட அவசரத்தை ஆளுகின்றவர்களுக்கு உண்டாக்கு

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 பிப்ரவரி 11]

கிறார்கள். ஆகவேதான், அவர்கள் கொண்டு வரவேண்டி இருக்கிறதே தவிர இதில் வேறு நோக்கம் இல்லை என்பதை இங்கே நான் திட்டவாட்டமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, அவசரச் சட்டம் என்ற ஒரு வார்த்தையை வைத்துக்கொண்டு எந்தெந்த ஆண்டுகளில் எவ்வளவு அவசரச் சட்டங்கள் வந்தன என்ற ஒரு கருத்தின் அடிப்படையில் ஒரு விளக்கத்தைத் தர நேரிட்டிருக்கிறது முதல்வர் அவர்களுக்கு. அவசரச் சட்டங்களெல்லாம் கடுமையான அடக்கு முறைச் சட்டங்கள் அல்ல; ஆனால் கடுமையான அடக்கு முறைச் சட்டங்கள் அவசரச் சட்டங்களின் வடிவிலே வருவது தான் மிகப்பெரிய தவறே தவிர வசூலிக்க வேண்டிய வரியை வசூலிக்க முடியாத சட்டம் ஏற்படுகிறபொழுதோ அல்லது ஏற்கெனவே நடைமுறையிலே உள்ள ஒரு சட்டம் தொடர்ந்து நீடிக்க முடியாத நிலை, சட்டமன்றம் கூடாத ஒரு இடைக்காலத்திலே ஏற்படுகிறபொழுதோ ஏற்கெனவே உள்ள அரசாங்கத்தினுடைய கடமைகளைத் தொடர்ந்து நீடித்துச் செய்வதற்கான வாய்ப்புகளைத் தரக்கூடிய அவசரச் சட்டங்களைப்பற்றி ஏன் இந்த அவசரச் சட்டம் என்று கடுமையாக யாரும் விமர்சிப்பது இல்லை ஆனால் உரிமைகளை அடக்கக்கூடிய வகையில் வந்து விடுகிறது என்று ஐயப்படுகின்றபொழுதுதான் அப்படிப்பட்ட அவசரச் சட்டங்கள் அதுவும் சட்டமன்றத்திலே வாதிக்கப்படாமல் அவ்வளவு கடுமையான அவசரச் சட்டங்கள் தேவையா என்ற கேள்வி எழுகிறதே தவிர எல்லா அவசரச் சட்டங்களுக்கும் அல்ல என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-40)

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே அவசரச் சட்டத்தை நம்பியே வாழக்கூடாது என்று சொன்னதற்குத்தான் இந்த விளக்கங்கள். அதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். புரிந்து கொண்டிருப்பீர்கள். ஆனால் இதிலே போடப்பட்டிருக்கிற அவசரச் சட்டங்கள் பற்றி விரிவாக நான் படிக்க வேண்டுமென்று விரும்பவில்லை. ஆனால் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். அவசரச் சட்டங்களை வெளியிட்ட பிறகு அதைப் பயன்படுத்துகின்ற முறை எப்படி என்பதையும் தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருகின்றோம் என்றால் இன்றைய தினம் அதைக் கொண்டு உந்தாலொழிய நாளைய தினம் நாட்டிலே அமைதி இருக்க முடியாது என்று இருக்குமானால் கொண்டு வருவார்கள். இன்றைய தினம் யாருக்காவது ஏழைகளுக்குத் தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன. என்றால் அதைத் தவிர்க்க வேண்டும். இங்கே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூடத் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள் கடன் நிவாரணச் சட்டம் பற்றி அதவும் ஒரு பாதுகாப்புச் சட்டம்தான்.

1982 பிப்ரவரி 11] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

அதுபோல், கல்லூரி முதலியவற்றிலே ஒழுங்கு ஒழுக்கம் ஏற்படுத்துவதற்காக அவசரச் சட்டம் என்றால் அதுவும் தேவையான சட்டம்தான். இங்கே நான் சொல்ல வேண்டியவைகளைச் சொல்வதால் நான் சொல்கின்ற உதாரணங்கள் எல்லாம் அந்தப் பணியிலே இருக்கின்றவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் பொருத்தம் என்று யாரும் எண்ணிவிடக் கூடாது. ஆகவேதான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு ஒரு செய்தி வருகிறது என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். ஒரு ஆசிரியர் அங்கே உள்ள ஒரு மாணவியைத் தவறாகப் பயன்படுத்த முனைந்தார் என்பதற்காக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு அதற்காக ஒரு போராட்டம் ஏற்பட்டு பஸ்மீது கல்லை விட்டு வீரத்தார்கள் என்றால் பஸ் என்ன செய்தது - அந்த ஆசிரியர் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லலாம். நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதுபோல் ஒரு மாணவர் தவறு செய்துவிட்டார் ஆசிரியர் சண்டித்துவிட்டாரா; உடனே மாணவர்கள் அது உயர்நிலைப்பள்ளியானாலும் சரி கல்லூரியானாலும் சரி ஆசிரியருக்கு எதிராகப் போராட்டம் அல்லது மாணவர்களுக்கெதிராக ஆசிரியர் போராட்டம் என்றால் இந்தப் போராட்டங்களின் விளைவு எங்கே போய் சேருகின்றது என்பதுதான் நாம் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டிய முக்கியமான ஒரு அவசரமான நிலையாகும் என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அவசரச் சட்டம் என்பதில் இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிற அவசரச் சட்டம் தடுப்புக் காவல் சட்டம். அதைப் பற்றிக் கொஞ்சம் காரசாரமாகப் பேசினார்கள், கொஞ்சம் வேகமாகப் பேசினார்கள். நான் இன்னொன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன் யாராக இருந்தாலும் யார் ஆட்சியிலே இருந்தாலும், அதிகாரிகள் கடுமையான சட்டத்தைக் கையிலே வைத்துக் கொண்டிருந்தாலும் சரி அல்லது சாதாரணமான சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துகிற சட்டத்தைக் கையிலே வைத்துக் கொண்டிருந்தாலும் சரி, அவர்களுடைய செயல் முறை கடுமையாகவும் ஆகும். இல்லை அது மிகச் சாதாரணமான முறையியே பயன்படுகின்ற நிலைமையும் ஆகும். ஒரு ஆய்வாளர் சொல்லியிருக்கிறார். நானே என்னுடைய காவல் நிலையத்தில் 20 திருமணங்களை நடத்தி வைத்தேன் என்று—பத்திரிகைகளுக்குச் செய்தி கொடுத்தார். சட்டம் இல்லையா? நலம் செய்து குடும்பங்களை ஒற்றுமைப்படுத்தியிருக்கிறார். ஆகவே சட்டங்களைக் கையாளுகின்றவர்களுடைய எண்ணத்தைப் பொறுத்து சட்டங்கள் பயன்படும் என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன்.

அதே போல், அரசு இப்படி உத்தரவிடுகிறதே, அதைச் செய்தே தீர வேண்டுமென்று விரும்புவதற்குப் பதிலாக இன்னமும் அதிகமாகச் செய்து நல்ல பெயர் எடுக்க வேண்டுமென்று விரும்புவார்கள் இருப்பார்கள். அல்லது இந்த அரசுக்குக் கெட்டப் பெயர் வந்து விட்டுப் போக வேண்டுமென்பதற்காகச் செயல்படக்கூடியவர்களும் எங்கேயாவது ஒருவர் இருவர் இருந்தாலும்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 பிப்ரவரி 11]

இருக்கலாம். ஆனால் இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் சட்டம் கொண்டு வரப்படுகிறதே தவிர அந்தச் சட்டத்தை எதற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமோ அதற்குப் பயன்படுத்துவோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஒன்றை உதாரணத்திற்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நேற்றைய தினமும் அதற்கு முந்தைய தினமும் இங்கே பேசியவர்கள் சாராயக் கடைகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். உண்மையிலே பேராசிரியர் அவர்கள் மிக மன வேதனையோடு சொன்னார்கள். தவறுகள் நடந்து கொண்டே இருக்கின்றன என்றார்கள். அது எப்படி துணிவோடு நடக்கிறது என்றால் கைது செய்து உள்ளே சென்றவுடன் ஜாமீனில் வெளியே வருகிறார்கள். மறுபடியும் அந்த வேலைகளை அவர்கள் தொடர்கிறார்கள். அதற்கிடையில் யார் யாருக்கு என்ன என்ன கொடுக்க வேண்டுமோ அது கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். அதுபோல் கொடுக்கப்பட வேண்டியிருந்தால் கொடுக்கப்படலாம். அதனால், அவர்கள் தப்பித்துக்கொள்ள வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படலாம். இவையெல்லாம் இருக்கும்போது அத்தகையவர்களைக் கைது செய்து வெளியே வர முடியாமல் செய்கின்ற நிலைமை என்பது மானால் அதனால் இந்த நாட்டிற்கு நல்லது விளையுமானால் அதற்காக ஒரு சட்டம் கொண்டு வருவதில் தவறில்லை என்பது தான் இந்த அரசின் நோக்கம். கடுமையாக இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்தோம் நல்ல எண்ணத்தோடு என்றால் அந்த நல்ல எண்ணத்தோடுதான் இது வருகிறதே தவிர எந்தக் கட்சியையும் பழி வாங்குவதற்காக அல்ல என்பதை நான் இங்கே திட்டவட்டமாகச் சொல்வேன். அந்த எண்ணம் இல்லை.

முதலில் யாராவது கைது செய்யப்படுவார்கள் என்று தோன்றி இருந்தால், எங்களுக்கு வேண்டியவர்கள் யாராவது தவறு செய்தால் அவர்கள்தான் முதலிலே கை வைக்கப்படுவார்களே தவிர, அதற்குப் பிறகுதான் மற்றவர்கள் என்பதை இங்கே நான் அறுதியிட்டு கூறுகின்றேன். அப்படி பலர் மேல் இப்போது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சட்டத்தின் அடிப்படையிலே கூட, அதைத் தொடர்ந்து செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டாலும் யாராவது அதிகாரிகளே எங்காவது தவறு செய்தால், அவர்களையும் கைது செய்வதற்கும் கூட இந்த சட்டம் பயன்பட வேண்டி வரலாம் என்பதை நான் சொல்வதை நீங்கள் நம்பவேண்டும் என்பது என் வேண்டுகோளாகும். ஆகவே அவசரச் சட்டம் கொண்டு வருவது என்பது பழி வாங்குவதற்காக அல்ல.

ஆனால், அதோடு இன்னும் சொல்லுகிறார்கள். பத்திரிகைகளையே தடை செய்ய வேண்டும்; எதிர் கருத்து எழுதினால் அவர்களைக் கைது செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு

1982 பிப்ரவரி 11] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

செய்கிறார்கள், என்று சொல்லப்படுகிறது. ஒரு பத்திரிகையிலே ஒரு செய்தி வந்தது. 'எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் வீட்டில் சி.பி.ஐ. சோதனை. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் வீட்டில், ராமாவரம் தோட்டத்தில் சி.பி.ஐ. சோதனையிட்டார்களாம்' இந்த 'ளாம்' இல்லை; அது கூட இல்லை. 'சோதனை இட்டார்கள்'. 'பல மணி நேரம் சோதனை இட்டார்கள்', அப்புறம் மாம்பபலத்தில் உள்ள அவருடைய அலுவலகத்தில் சோதனை இட்டார்கள். இப்படி ஒரு செய்தி பத்திரிகையிலே வருகிறது என்றால், அதற்கு என்ன ஆதாரம். இன்கம்டாக்ஸ் ஆபீசர் வந்தால் அது உடனே வெளியே தெரியும் ஒத்துக் கொள்வதிலே நமக்கு ஒன்றும் நடடம் இல்லை, அது எங்கும் நடக்கிற காரியம் சி.பி.ஐ. வந்து தேடுகிறார்கள் என்றால், தேவை இருந்தால் தேடுவார்கள். எங்கே போக வேண்டுமோ போவார்கள். கண்டு பிடிப்பார்கள். தண்டனை கொடுக்கப்பட வேண்டி இருந்தால் சட்டப்படி கிடைக்கும். ஆனால் இல்லாத ஒன்றை, நடக்காத ஒன்றை, இப்படிப் பத்திரிகையிலே நடந்ததாகப் போடுகிறார்கள், இதுபோல செய்திகளைத் தவறாக, வேண்டுமென்றே வெளியிடுகிறவர்களை எப்படி செய்வது. எத்தனையோ முறை சொல்லிப் பார்த்தாகிவிட்டது. எனக்காக இதைக் கொண்டு வரவில்லை. இன்னும் பல இருக்கின்றன. அவைகளுக்காகத்தான் ஆகவே எதிரொலி மேல், அந்த நிர்வாகி மேல், ஆசிரியர் மேல் எல்லாம் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். கைது செய்திருக்கிறார்கள் என்றால்—அவர்கள் வெளியே வந்திருக்கிறார்கள் மறந்து விடக் கூடாது. நானும் கூட மான நஷ்ட வழக்கு போட்டு இருக்கிறேன். ஆட்சிக்கு வந்த 2, 3 மாதங்களில் நான் ஏதோ லஞ்சம் வாங்கினேன் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அது வழக்கு மன்றத்திலே இருக்கிறது. நான் சாட்சிச் சொல்ல இருக்கிறேன். அப்போது உண்மை என்னவென்று வெளியே தெரியும். இதை எதற்காக குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், வேண்டுமென்றே, யாரையும், எதையும்—அது நீதிபதியாக இருந்தாலும் சரி, வழக்குறைஞராக இருந்தாலும் சரி, போலீஸ் அதிகாரியாக இருந்தாலும் சரி, எந்த அரசியல் கட்சித் தலைவரானாலும் சரி, எழுதுகிறார்கள். நான் இந்தப் பத்திரிகையை மாத்திரம் குறிப்பிடவில்லை. வேறு எந்தப் பத்திரிகையானாலும் இப்படிப்பட்ட செய்திகள் வெளியிடுவதைத் தடுப்பதற்கு எந்த வழியும் காணப்படவில்லை. பத்திரிகைகளுக்கு என்று ஒரு குழு இருக்கிறது. அந்தக் கவுன்சிலுக்கு அனுப்பினால், அவர்கள் இவர்களுக்கு அனுப்பிக் கேட்பார்கள். அதோடு சரி, அதற்குப் பிறகு என்ன நிலைமை - மீண்டும் அதேபோலத்தான் வெளி வருகிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலையில்தான், டாக்டர் ஹண்டே அவர்கள் ஒரு வழக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர் கார் வாங்கி விட்டார் என்றோ, ஏதோ ஒரு வழக்கு, அதன் மேல் போட்டிருக்கிறார்கள். வெளியே வந்து விட்டார்கள். வழக்கு நடக்க இருக்கிறது உண்மையா, பொய்யா என்பது அங்கே தெரியும். தெரிந்த

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 பிப்ரவரி 11]

பிறகு என்ன நடவடிக்கை என்பதை இந்த மன்றமே உணரும். குற்றம் செய்ததாக நிரூபிக்கப்பட்டால், ஹண்டே அவர்களுக்கு என்ன தண்டனை என்பது இந்த மாமன்றத்திற்குத் தெரிவிக்கப்படும். அது இல்லையானால் வழக்கு மன்றத்தில் என்ன தீர்ப்பு அளிக்கப்படுகிறதோ அதற்குரிய தண்டனை என்பது அங்கே அவர்கள் தீர்மானிப்பார்கள். இதை நான் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் இந்த நடவடிக்கைகளை நிறுத்துவதற்கு என்ன வழி. ஏதாவது ஒரு வழி சொல்லுங்கள். நாங்கள் அதைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்யத் தயாராக இருக்கிறோம். ஏதோ ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து பத்திரிகைகளையே நடத்த முடியாமல் செய்து விட வேண்டும் என்ற ஆசை இந்த அரசுக்கு நிச்சயமாகக் கிடையாது.

(முற்பகல் 11-50)

திரு. துணைமுருகன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பாக 'எதிரொலி' பத்திரிகை என்று சொல்லி, சாதாரணமாக பத்திரிகைகள் தவறான செய்திகளைத் தொடர்ந்து வெளியிடுகிறது என்றும் சொன்னார்கள். தவறான செய்திகளை, ஒருவர் மீது அவதூறு ஏற்படுகின்ற வகையில் ஒரு செய்தியை பத்திரிகைகள் வெளியிடுமானால், அந்தப் பத்திரிகையை தண்டிக்க ஏற்கெனவே சட்டம் இருக்கிறது. 'எதிரொலி' பத்திரிகை மீது கிட்டத்தட்ட 17 வழக்குகள் போடப்பட்டு இருப்பதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். ஆகவே, ஏற்கெனவே இருக்கும் சட்டத்தின் மூலமே மான நஷ்ட வழக்குப் போடவோ, அல்லது அந்தப் பத்திரிகை நிர்வாகிகள், ஆசிரியர்கள் ஆகியோரை தண்டிக்கவோ சட்டம் இருக்கிறது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட சட்டங்களைக் கொண்டு வருவதால், நீங்களே உண்மையிலேயே தவறு செய்கிறபோது அந்தத் தவறைச் சுட்டிக் காட்டி பத்திரிகைகள் எழுத முடியாத நிலை ஏற்படும். ஆகவே, இது தேவை இல்லாத ஒரு சட்டம். அதையும் கொண்டு போய் போலீஸ் பாரர்கள் கையில் கொடுத்து இருக்கிறீர்கள். எது தவறு எது சரி என்று தீர்மானிக்கும் பொறுப்பு போலீஸ் பாரர்கள் கையில் கொடுப்பது முறைதானா என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எனக்குத் தெரிந்த வரையில் இந்த சட்டத்தை யார் மீதாவது பயன்படுத்த வேண்டுமானால், அது பற்றி ஆய்வு செய்ய ஒரு குழுவுக்கு அனுப்பப்பட வேண்டும். அந்தச் சட்டம் தெரிந்த குழு அதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அப்படி நடவடிக்கை எடுப்பது பொருத்தம்தானா என்றும் பார்க்க வேண்டும். அதற்குப் பிறகு தான் நடவடிக்கை தொடர வேண்டியவரும் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். சட்டம் இருக்கிறது என்பதால் உண்மையை மட்டுமே எழுதட்டுமே,

1982 பிப்ரவரி 11] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

அல்லது இப்படி நடக்கிறது என்று சந்தேகிக்கும் முறையில் எழுதட்டுமே, அதற்கு மறுப்பாவது கொடுத்து விட்டுப் போகலாம். ஆனால் இப்படி நடைபெறுகிறது என்றும், நடந்து விட்டது என்றும் பத்திரிகைகளில் போடுகிறார்களே, அதை எப்படித் தடுப்பது. இப்படி தவறான செய்தி போட்டுள்ளீர்களே, மறுப்பு போட வேண்டும் என்று சொன்னால், 7 காலம் தலைப்பில், 8 காலம் தலைப்பில் போடப்பட்ட அந்த செய்திக்கு எங்கோ ஒரு மூலையில் 'திருத்தம்' என்று சொல்லி போட்டு விட்டு, இருந்தாலும், நமக்கு வந்த தகவல் படி அது சரியானதுதான் என்றும் போடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்டவைகளுக்குதான் என்னுடைய வருத்தத்தை இங்கே நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே நேரத்தில் என்னுடைய கருத்தையும் வெளிப்படுத்த விரும்புகிறேன். எந்தக் சாரணத்திற்காகவும் எந்தப் பத்திரிகை மீதும் வீணான முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட மாட்டாது. அப்படி எங்காவது செய்யப்பட்டு விட்டால், அதற்காக இந்த மன்றத்தில் பதில் சொல்ல வேண்டிய கட்டாயத்தில் நாம் இருக்கிறோம். பொறுப்போடு செயல்படுகின்ற எந்த அரசியல் கட்சி மீதும் வேண்டுமென்றோ அல்லது எந்தப் பத்திரிகையின் மீதும் வேண்டும் என்றோ நடவடிக்கை எடுப்பதை இந்த அரசாங்கம் செய்யாது. எங்காவது தவறு நடந்து இருக்கிறது என்று சுட்டிக் காட்டினால், நாங்கள் நிச்சயமாக அதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ அதை எடுப்போம் என்கிற உறுதியை நான் இங்கே கூற விரும்புகிறேன்.

திரு. துரைமுருகன் : தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்கள் அளித்த விளக்கத்திற்கு நன்றி. எந்தப் பத்திரிகையாவது தவறு செய்து இருக்கிறது என்று சொன்னால், அந்த நிர்வாகி முதலில் கைது செய்யப்பட்ட பின்பு தான் அந்தக் கமிட்டிக்கு அனுப்புவார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்வதை முழுமையாகக் கேட்டுக் கொண்டால் நல்லது. இப்போது என்ன நடைபெறுகிறது என்றால் கைது செய்த பிறகு அந்தக் குழுவிற்கு அந்த வழக்கை அனுப்பி வைக்கிறோம். அவர்கள் பரிசீலித்து, அவரை வைத்துக் கொள்வது என்றால் தான் வைத்துக் கொள்கிறோம் அதன் பிறகு தான் வழக்கு மன்றத்தில் அது செல்கிறது. ஆகவே, வேறு பாதுகாப்புகள் இல்லாமல் இல்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. துரைமுருகன் : அந்த இடைக்காலத்தில் அந்தப் பத்திரிகை ஆசிரியர் சிறையில் வைக்கப்பட்டுத்தானே இருப்பார் - மேலும், அந்தக் குழு அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை எடுப்பது தவறு என்று சொல்லிவிட்டால் என்ன செய்வது -

[1982 பிப்ரவரி 11]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, தவறு செய்கின்றவர்கள் மீண்டும் அதே தவறைச் செய்யக் கூடாது என்பது தான் இந்த அரசாங்கத்தின் நோக்கம். அதைத் தவிர வேறு எண்ணம் இல்லை. வேறு பழி உணர்வும் இல்லை. யார் மீண்டும் அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் இந்த அரசுக்கு இல்லை.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொன்ன அந்த விளக்கங்கள் அடிப்படையில் முறையாக நடைபெறக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்குமானால், ஒரு வேளை அது நியாயமாகக் கூட தோன்றக் கூடும். ஆனால், ஆளும் சட்டி அல்லது அரசாங்கம் அல்லது அதை நடத்துகின்றவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட சட்டத்தின் மூலமாக ஏதோ ஒரு பாதுகாப்பைப் பெற முடியும் என்று நம்புவதைப் போல, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பற்றியும் வேறு கட்சித் தலைவர்கள் பற்றியும் அல்லது அரசாங்கத்தை நடத்தாத வேறு பலரைப் பற்றியும் இப்படித் தவறாக எழுதப்படுகிறபோது, இதே பாதுகாப்பு இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் அவர்களுக்குக் கிடைக்குமா என்பதையும் முதலமைச்சர் அவர்கள் விளக்குவார்களா — யாராவது வேண்டும் என்றே தவறாக அரசாங்கத்தில் இருப்பவர்களைப் பற்றி எழுதுகிறபோது இந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்துவதைப்போல, எதிர்க்கட்சித் தலைவரைப் பற்றியும் யாராவது தவறாக திட்டமிட்டு எழுதுவார்களானால், அப்போது இந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தக் கூடிய நிலைமை உண்டா என்பதையும் நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு பேராகிரியர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறிக் கொள்கிறேன். இது எல்லோருக்கும் பொருத்தம் உடையது என்பதை நான் திட்டவாட்டமாகச் சொல்கிறேன். அப்படி இல்லாவிட்டால், திருத்தம் தேவையானால் நாங்களே திருத்தம் கொண்டுவர விரும்புவோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எப்படியும் இது பொதுவாகத்தான் இருக்க வேண்டுமே தவிர அரசுக்காக மட்டும் இது பயன்படும் சட்டமாக இருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் எங்களுக்கு இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்கு என்ன வழி செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்ய, திருத்தம் தேவையானால் அரசே திருத்தம் கொண்டுவர தயாராக இருக்கிறது.

நியாய விலையில் மக்களுக்கு உணவு கிடைக்க வேண்டும் என்பதே இந்த அரசுக்கு மிகுந்த அக்கரை உண்டு. ஏறத்தாழ 16,000 கடைகளை இன்றைய தினம் உருவாக்கியிருக்கிறோம் என்றாலும் முழுமையாக உணவுப் பொருள் கிடைக்கிறதா,

1982 பிப்ரவரி 11] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

என்பதே பலருக்குச் சந்தேகம் இருக்கிறது. சில இடங்களில் இப்படிப்பட்டவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதும் இந்த மாமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு நன்கு தெரியும்.

இங்கே ஒன்றை நான் சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 500 குடும்பங்கள் உள்ள இடத்தில் ஒரு நியாயவிலைக் கடை இருக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை, அந்த எண்ணம் விருப்பம் அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களிடமும், அந்தக் கட்சியினுடைய இந்த கொள்கைக்கு யார், யார் சொந்தக் காரராக இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கெல்லாம் இருக்கிறது என்பதை நான் முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்கிறேன்; இந்த அரசும் ஏற்றுக்கொள்கிறது. அந்த 500 குடும்பங்களுக்கு ஒரு கடை என்று சொல்லும்போது பணியாளர்கள், எத்தனை பணியாளர்கள் தேவைப்படுகிறார்கள் என்று கணக்கிட்டுப் பார்த்தோம். அதைப்போலவே கணக்கிட்டுப் பார்க்கும்போது, எத்தனை பேர்கள் பணியிலே ஈடுபட்டால் எவ்வளவு சம்பளம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும் ஏன்றும் கணக்கிட்டுப் பார்த்தோம். ஆனால் அந்த வகையில் அதை எப்படி அமுல்படுத்துவது என்பதைப்பற்றி பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று இங்கே சொல்லும் போது அந்தக் கடைகளுக்குத் தேவையான உணவுப் பொருட்களை நாம் தந்தாக வேண்டும்.

ஆளுநர் உரையிலே ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உற்பத்திச் செய்பவர்கள், நுகர்வோர்கள் — இவர்களே ஒருங்கிணைந்து அமைப்புக்களை உருவாக்கி, இவர்களே அதில் பங்கு தாரர்களாக நடைபெறும் ஒரு கூட்டுறவு அமைப்பை ஏற்படுத்துவதால் இப்படிப்பட்ட அமைப்பை ஏற்படுத்தி, அது பயன்படுமானால் அதை செய்ய அரசு சிந்திக்கிறது என்ற வகையில் அந்தக் கருத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இங்கே எப்போதும்போல், வழக்கம்போல் இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் அல்லது ஒரு நண்பர் அவர்கள் சொல்லும் போது சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது எப்படி சரியாக இருக்கும் என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார். வாங்குவோர் உற்பத்திச் செய்வோர் — அவர்கள் இருவரும் இணைந்த ஒரு குழு அமைத்து, அதாவது கூட்டுறவு அமைப்பை ஏற்படுத்தி அவர்கள் இந்த விநியோகத்தை ஏற்று நடத்த முடியுமா, நடக்கக்கூடியதா என்று கேட்டார்கள். நான் ஒரு சந்தேக விளக்கத்தைப் பெற விரும்பவில்லை; இருக்கிற சந்தேகத்தை வெளிப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

விலைவாசி குறையவேண்டும்; உயர்ந்துகொண்டே போகிறது. ஆனால் விலைவாசி உயர்ந்துகொண்டே போகிறதே தவிர உற்பத்திச் செய்கின்றவர்களுக்கு தேவையான அளவுக்கு, அவர்கள் செலவு செய்கிற அளவுக்கு வருமானம் கிட்டவில்லை;

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 பிப்ரவரி 11]

இலாபம் இல்லை என்பது குறை. இதையும் கூறுகிறோம். ஒரு பக்கம் விலைவாசி உயருகிறது. இன்னொரு புறம் பொருட்களை எந்த அளவுக்கு செலவு செய்து உற்பத்திச் செய்கிறார்களோ அவர்களுக்கு தேவையான அளவுக்கு கிட்டக்கவில்லை. அப்படியானால் இடையிலே யார் நஷ்டப்படுவது என்பதுதான் கேள்வி.

(நண்பகல் 12-00)

பொதுமக்களுக்கு அதிலும் உத்தரவாதமுள்ள சம்பளத்தைத் பெற முடியாத நிலைமையில் இருக்கின்ற அந்த உழைக்கும் வர்க்கத்திற்காகக் கேட்கக்கூட நாதயற்ற நிலையில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள் அந்த கோடிக்கணக்கான உழைக்கும் வர்க்கத்தினர் இன்றைய தினம் அத்தயாவசியமான பொருட்களை வாங்குவதற்காகக் கடைக்குச் சென்றால் அங்கே விலை உயர்ந்திருக்கின்றது என்ற நிலைமை ஏற்படுமானால் அவர்களுக்குத் தேவையான அளவுக்கு வருமானம் உயர்த்தப்படுகிறதா உயர்த்தப்பட முடிகின்றதா? உயர்த்தும்படி செய்ய யாராவது முன்வந்து கேட்க முடிகிறதா என்றால் முடிவதில்லை. விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்தபட்சக் கூலி கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னோம். எவ்வளவு போராட்டத்திற்குப் பிறகு சில இடங்களிலே அது கொடுக்கப்படுகின்றது என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. அதுலே எத்தனை நடவடிக்கைகள்; எத்தனை தகராறுகள்? வெளியிலே இருந்து ஆட்களைக் கொண்டுவரக்கூடாது என்று தடை. அவைகளை எல்லாம் செய்த பிறகும் சட்டத்தை விதத்து உத்தரவிட்டதற்குப் பிறகும் இதுதான் நிலைமை என்றால் சாதாரண மக்கள் என்ன செய்வார்கள் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவர்களின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு? இன்றைய தினம் என்.ஜி.ஓ.-க்களைக் எடுத்துக்கொண்டால் அவர்களுக்காகக் கேட்பதற்கு சங்கங்கள் இருக்கின்றன. பல சங்கங்களோ சங்கமோ எப்படி இருந்தாலும் அவர்களுக்குக் கேட்பதற்கு ஆட்கள் இருக்கிறார்கள். தொழிற்சாலையிலே வேலை செய்பவர்களுக்குக்காகக் கேட்க ஆட்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படி பலர் மாதச் சம்பளம் பெறுகின்றவர்கள் என்ற நிலைமையிலே அரசினிடத்திலே சம்பளம் பெறுகின்றவர்களாக இருந்தாலும், தனியார்களிடத்திலே சம்பளம் பெறுகின்றவர்களாக இருந்தாலும் அப்படிப்பட்ட பணியிலே இருப்பவர்களுக்கெல்லாம் கேட்க நாடு இருக்கிறது. ஆனால் அப்படி இல்லாத கோடிக்கணக்கான ஏழை மக்களுக்கு அன்றாடம் வேலை செய்து சம்பாதிக்கிற மக்களுக்கு இந்த விலைவாசி உயரும்போது அதற்கேற்றவாறு அவர்களுக்கும் போதிய வருமானம் வேண்டும் என்று கேட்க யார் இருக்கிறார்கள். நம்முடைய கருத்துக்களைச் சொல்கிறோம் விலைவாசி உயரக்கூடாது ஏழைகள் கஷ்டப்படு

1982 பிப்ரவரி 11] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

வார்கள் என்று சொல்கிறோமே. தவிர அதற்காக என்ன வழி செய்வது என்பது பற்றி யாரும் தனியாக சிந்தித்தோ அல்லது கூட்டாக சிந்தித்தோ இன்னும் எந்த முடிவும் எடுக்கவில்லை, அப்படி எடுப்பதும் அவ்வளவு எளிதான காரியம் அல்ல. ஆகவே நியாய விலைக்கடைகளின் மூலம் நியாயமான விலையில் பொருட்கள் கிடைக்கும் என்றால் அதாவது அவர்களுக்கு கிடைக்கின்றதே என்ற மகிழ்ச்சியாவது அவர்களுக்கு இருக்கும். ஆனால் அதை நிறைவேற்றுவதும் எளிதல்ல.

பொருட்களை உற்பத்தி செய்கின்றவர்களுக்கு விலை குறைந்துவிடக்கூடாது. வாங்குபவர்களுக்கு விலை உயர்ந்து விடக்கூடாது. ஆகவே, இவர்கள் இருவரும் சேர்ந்து விலையினை நிர்ணயிக்கின்ற முறையை ஏற்படுத்தி அந்த கடைக்கு அவர்கள் சொந்தக்காரர்களாக இருப்பார்களேயானால் வருகின்ற லாபமும் அவர்களுக்கே பங்காகக் கிடைக்கின்ற உரிமை இருக்கும். அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் சாதாரண மக்களைப் பற்றி அவர்களால் சிந்திக்காமல் இருக்க முடியாது. ஆகவே வெறும் உத்தரவுகளை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு நடவடிக்கையில் இறங்க முடியாது. அங்கே இருக்கின்ற மக்களின் வாழ்க்கை நிலைமையைப் பற்றியும் பரிசீலித்து, வாரத்துக்கு ஒரு முறை அல்லது மாதத்திற்கு இரு முறை அவர்கள் கூடி பேசி இதுதான் விலை, இதைத்தான் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நிர்ணயிக்கின்ற அந்த உரிமை அவர்களுக்கு இருக்குமானால் நிச்சயமாக அதைப்பற்றி சிந்திக்க முடியும். சிந்தித்து பணியாற்ற முடியும். ஆகவே, அந்த எண்ணத்தைத்தான் நாங்கள் வெளியிட்டிருக்கிறோம். ஆளுநர் அறிக்கையின் மூலமாக என்பதை நான் இங்கே சொல்கின்றபோது அப்படிச் சொல்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுவார்களேயானால் தயவுசெய்து யோசனை சொல்லுங்கள். அனைத்துக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களையும் கொண்ட குழுவை அமைப்போம். அதைப்பற்றி சிந்தித்து உற்பத்தி செய்கின்றவர்களுக்கும் வாங்குகின்றவர்களும் ஒன்றாக இணைந்து அந்தக் கருத்தைச் செயலாற்ற முன் வரட்டும். பிரச்சினை அதிகமாக இருக்க முடியாது. வாங்குபவர்களும் உற்பத்தி செய்பவர்களும் தான் விலையை நிர்ணயிக்கப் போகிறார்கள். இருவருக்கும் கட்டுப்படியாகின்ற விலையைத் தான் அவர்கள் நிர்ணயிப்பார்கள். அப்படி நிர்ணயிக்கப்படுகின்றபோது இந்தப் பிரச்சினை நீண்ட நாட்களுக்குத் தொடராமல் விரைவிலே அதைத் தடுத்து நிறுத்த முடியும் என்று நாம் நினைக்கிறோம். இந்த எண்ணம் சரியல்லவென்றால் மாற்று கருத்து சொல்லுங்கள்.

மாற்று கருத்தைச் சொல்லி நாம் உட்கார்ந்து பேசுவதற்கு வாய்ப்பு தாருங்கள். நாங்கள் அழைத்தால் தயவுசெய்து வந்து உட்கார்ந்து பேசுங்கள். நாங்கள் சொல்கின்ற கருத்துக்களை ஏற்கவில்லை என்றால் மறுத்துக் கூறலாம். ஏற்கவில்லை என்றால்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 பிப்ரவரி 11]

ஏற்கவில்லை என்று சொல்லுங்கள் தவறில்லை. ஆனால் கலந்துகொள்ள வேண்டும் என்று அனைவரையும் வேண்டி கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதிகே கருத்து வேறு பாடே இருக்க முடியாது. ஒரு பக்கம் விலைவாசி உயர்ந்துகொண்டே போகின்றது. அதைக் குறைக்க வேண்டும் இன்னொரு பக்கம் விலையினை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும் அவர்களுக்குத் தேவையான பணம் கிடைக்கவில்லை. இது எவ்வளவு பெரிய பிரச்சினை?

நான் வேடிக்கையாக ஒன்றைச் சொல்வேன். இறைச்சி வேண்டும் ஆனால் ஆட்டைக் கொன்று விடக் கூடாது என்று சொல்வார்கள். 'எப்படிக்கிடைக்கும்? உயர்த்தினால்தான் கட்டுப்படியாகும் என்கிறார்கள். கரும்பு விலையை உயர்த்த வேண்டும், அதை 300 ரூபாயாக ஆக்கிக் கொடுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். நாங்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக 175 ரூபாய் என்று கொடுத்திருக்கிறோம். கரும்பு விவசாயிகளுக்கு கொடுங்கள் என்று சொன்னோம். அதை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் சிலர், 300 ரூபாய் வேண்டும், போராட்டம் நடத்துவோம் என்று சொல்கிறார்கள். எனவே, எங்கே போய் நிற்கும் இது? இதைப்போன்ற பிரச்சனைகளையெல்லாம் நாம் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கரும்புக்கு விலை கொடுப்பதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அண்டை மாநிலங்களிலே கொடுக்கப் படுவதைப் போல, தமிழ்நாட்டிலும் கொடுத்தால் என்ன? விவசாயிகளுக்கு கட்டுப்படியாக வேண்டும் என்று சொல்வதிலே தவறு இல்லை. கர்நாடகத்திலே அரசாங்கம் விதிக்கக்கூடிய அனைத்து விவசாய வரிகளையும் விவசாயிகளுக்கே கிடைக்கும் படி செய்திருக்கிறார்கள். அதேபோல ஆந்திராவிலும் கொடுக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் மட்டும் பர்சேஸ் டாக்ஸ் என்று சொல்லக்கூடிய அந்த வரிகளிலிருந்து ஒரு பகுதியை மட்டும் கொடுக்கிறார்கள். முழுவதுமாக கொடுப்பார்களே யானால் இன்னும் 15 ரூ. 20 ரூ. அளவுக்கு விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும். அதை ஏன் முதலமைச்சர் அவர்கள் செய்யக் கூடாது என்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கரும்பு விவசாயிகளுடைய சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எங்களை வந்து சந்தித்துப் பேசினார்கள். நாங்கள் ஒன்றைச் சொல்லி முதலிலே ஒத்துக் கொண்டார்கள். பிறகு மீண்டும் எங்களைச் சந்தித்து, விவாதித்து அதிகமாக பணம் தருகிற யோசனையைச் சொல்லி, அவர்கள் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறோம் என்று சொல்லிச்சென்றார்கள்.

1982 பிப்ரவரி 11] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

என்பதை இங்கே கூற விரும்புகிறேன். அதுவரையிலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் அதில் கலந்து கொள்ளவரவில்லை என்றால். (குறுக்கீடு).

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கம் கூட்டிய உயர் மட்டக் குழுவில், தொழில் அமைச்சர் அவர்களும், விவசாய அமைச்சர் அவர்களும் கலந்துகொண்டார்கள். அந்தக் குறிப்புகளைப் பார்த்தாலே முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாக புலனாகும். அதில் அரசினுடைய கருத்தும் ஒன்றாக இல்லை. ஆளும் கட்சிக்கு ஆதரவாக இருக்கக்கூடியவர்களை அழைத்துப் பேசியிருக்கிறார்களே தவிர, எல்லோரையும் அழைத்துப் பேசி ஏற்பட்ட முடிவு அல்ல.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே குழுவை நாங்கள் தான் அமைத்தோம் ஆனால் அந்தக் குழு சொல்வது அனைத்தையும் அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்றால் இன்னும் ஒரு ஆயிரம் கோடி ரூபாய் கிடைத்தால் பரவாயில்லை என்று சொல்லவேண்டியவரும். ஆனால் விவசாயச் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களை நாங்கள் அழைக்கவில்லை. அவர்களே சந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்ட எங்களை வந்து சந்தித்தார்கள். அதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அத்தோடு. (குறுக்கீடு).

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : ஆந்திரத்திலும், கர்நாடகத்திலும் பூராவும் கொடுப்பதைப் பற்றிச் சொல்லி, தமிழ்நாட்டிலும் அப்படி கொடுத்தால் என்ன என்று கேட்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, அங்கேயெல்லாம் என்ன நிலைமை என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களுக்குத் தெரியும். அங்கே சர்க்கரையினுடைய இனிப்புச் சத்து எவ்வளவு என்றும், இங்கே எவ்வளவு என்றும் அவர்களுக்குத் தெரியும். அதையும் கொஞ்சம் மனதிலே வைத்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அத்தோடு ஒரு பிரச்சனையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உணவுப் பொருள்கள், அத்தியாவசியப் பொருள்கள் என்பதிலே நான் மீண்டும் அதைப்பற்றி விளக்கம் தரவேண்டும் என்று கருதுகிறேன். விளக்கம் என்று சொல்வதைக் காட்டிலும், எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்கிற ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்குவதற்கும், அவரவர்கள் யோசனையை தெரிவிப்பதன் மூலம் தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு அந்தப் பிரச்சனை குறைய வேண்டும் என்பதற்காகவும் சொல்கிறேன். தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பாருங்கள். இடைத்தரகர்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 பிப்வரி 11]

களை நீக்கியாக வேண்டும். இடைத்தரகர்களை நீக்கியாக வேண்டும் என்றால், அரசு அவைகளை வாங்கி வினியோகிக்க வேண்டும்.

அரசு அவைகளை வாங்கி வினியோகிப்பதற்கு முன், யார் அந்தப் பொருள்களை வாங்குகின்றார்களோ, வாங்கிப் பயன்படுத்துகின்றார்களோ அவர்களே விற்பனை செய்கின்றவர்களோடு இணைந்து இதில் செயல்படுபவர்களாக இருந்தால் மிகப் பெரிய பிரச்சனைகள் குறைக்கப்படும். ஆங்காங்கு விளைகின்ற பொருள்களின் தரத்திற்கேற்ப, தேவைக்கேற்ப, எவ்வளவு உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றதோ, அதற்கேற்ப அந்தந்த ஊர்களுக்கு எவ்வளவு அனுப்பவேண்டும் என்பதற்காகவும் நல்ல முறையில் செயல்படமுடியும் என்று நான் கருதுகிறேன் அவைகளைச் செய்தாக வேண்டும் என்றும் நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-10]

அதே நேரத்தில் அரசியலுக்குப் போக வேண்டியிருக்கிறது, அரசியல் கட்சிகளைப் பற்றியல்ல.

மருதுபாண்டியர்கள் பற்றி இங்கே கருத்து சொல்லப்பட்டது. மருது பாண்டியர்களுக்கு நினைவுச் சின்னம் வேண்டும் என்று கேட்டுள்ளார்கள். அதற்காக ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மூவர் குழு பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். யார் உண்மையான வாரிசுகள், அவர்களுக்கு எப்படிப்பட்ட உதவி செய்ய வேண்டும் என்பதும், அந்தச் சின்னத்தை எப்படி நிறுவுவது என்பது பற்றி அதற்கு ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அறிக்கை வந்தவுடன் இந்த அரசு அதை நிறைவேற்றும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விழைகிறேன்.

இன்னும் பலர் பல்வேறு கேள்விகளைக் கேட்டிருக்கிறார்கள், கருத்துக்களை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு திரு. முகமது இஸ்மாயில் அவர்கள் எல்லைப் பாதுகாப்பு என்ற பெயரில் கன்னியாகுமரியைச் சேர்ப்பதற்காகப் போராடியவர்களுக்கு உதவித் தொகை கொடுப்பதில் தாமதம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதற்கு 1982 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 3 ஆம் தேதியிலேயே உத்தரவு போடப்பட்டு விட்டது. அவர்களுக்கு அது கிடைக்கும் என்பதையும் மேலும் அப்படிப்பட்டவர்கள் யாராவது இருப்பார்களேயானால் அதற்கு இந்த அரசு உதவி செய்யத் தயாராக இருக்கிறது என்பதையும் அதேபோல தமிழ் மொழி காப்பதற்காக தங்களை தியாகம் செய்துகொண்டவர்களுக்கும் இந்த அரசு தக்க நிவாரண உதவி

1982 பிப்ரவரி 11] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

செய்ய முன்வந்திருக்கிறது என்பதையும் நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். (கைதட்டல்) அதில் பெயர் மாற்றம்தான் என்பதை எல்லோரும் தெரிந்துகொண்டிருப்பார்கள். அந்த பெயர் மாற்றத்தைக் கொண்டதான் நாங்கள் நிறைவேற்ற வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

பாரஸ்ட் ரேஞ்சர்ஸ் பற்றி இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் சில கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தேர்வு செய்யப்பட்டவர்களை ஏன் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. ஏன் வேலை உயர்த்தப்படவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இதற்காக 32 பேர்களை அவர்கள் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பதவி உயர்வு தரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கிராம அதிகாரிகளை வேலையிலிருந்து நீக்கியதைப் பற்றி பேசி இருக்கிறார்கள். அது வழக்கு மன்றத்தில் இருக்கிறது. ஆகவே அதைப்பற்றி நான் விரிவாகப் பேச முடியவில்லை. அவர்களுக்கு அந்த வாய்ப்பு கிடைத்துவிட்டது. அளித்து விட்டார்கள் என்று பேசியிருக்கிறார்கள். ஆனால் உச்சநீதி மன்றம் இடைக்கால தடையை நீக்கியது ரிட் மனுக்கள் மீது தீர்ப்பு வழங்கும் வரையில் முழுநேர கிராம அதிகாரிகளை நிரந்தர அடிப்படையில் நியமிக்க வேண்டாம் என்றும் இந்த அவசரச் சட்டத்தால் பாதிக்கப்பட்ட கிராம அதிகாரிகளுக்கு ரிட் மனுக்கள் மீது அவர்களுக்கு செலுத்தப்பட்டு வந்த தொகை அவசரச் சட்டத் தேதியிலிருந்து நீதிப்பேராணை மனுக்கள் தீர்மானிக்கப்படும் வரை பிரதிவாதிகள் செலுத்திக்கொண்டே வர வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது தீர்ப்பு. தீர்ப்பில் இப்படி குறிப்பிட்டதை விண்ணொளியாகக் கொண்டு ஒரு சிலர் பேசுகிறார்கள், கருத்துக்கள் வெளியிடுகிறார்கள். அதே நண்பர்கள் இந்த மன்றத்தில் பேசியிருந்தார்களானால் அந்த மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு நான் பணிவோடு சொல்லிக்கொள்வேன். அவர்களே சொன்னார்கள் அவர்களுக்கு ஓய்வூதியம் தந்தாகவேண்டும், நஷ்டஈடு தரவேண்டும் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இப்போது வழக்குமன்றத்தின் தீர்ப்புப்படி நடந்து கொண்டால் இவ்வளவு நஷ்டத்திற்கும் நீங்கள்தானே காரணம் என்கிறார்கள். இதைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று விரும்பியவர்களில் அவர்களும் உண்டு என்பதில் உங்கள் கவனத்தைத் திருப்புவதோடு, அதை நீங்கள் விரும்புகிறீர்கள், அது வேறு வழியில் நடந்தால் கூட நீங்கள் சந்தோஷப்பட வேண்டும், மகிழ்ச்சி கொள்ள வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் பல பிரச்சனைகள் — நான் இரண்டு மணி நேரத்தில் முடித்துவிடுகிறேன். என்று சொன்ன காரணத்தால் அதைக் குறைத்துக்கொண்டு வருகிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 பிப்ரவரி 11]

அவியனூர் என்ற இடத்தில் ஆதிதிராவிடர்களே இல்லை. நாமிநேஷன் தாக்கல் செய்வதற்குக்கூட அங்கே ஆள் இல்லை. அதை எப்படிச் சேர்த்திருக்கிறீர்கள் என்ற குறைபாடு சொல்லப்பட்டது. எனக்கு வந்த தகவல்படி, அவியனூர் ஊராட்சி தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு எத்தகைய சூழ்நிலையில் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது என்ற குறிப்பு இருக்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றிய பிரிவு 30 (ஏ) இன் கீழ் மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு கடைசியாக வெளியிட்டுள்ளதை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். 1981 ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு விவரம் இன்னும் வெளியிடப்படவில்லை. இதுபற்றி 1982 ஆம் ஆண்டு மே திங்கள் தான்கிடைக்கும். எனவே, 1971 ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின் அடிப்படையிலே செய்யப்பட வேண்டியிருந்தது. அவியனூரைப் பொறுத்த வரையில் 1971 ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி 48.18 விழுக்காடு தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மொத்த ஜனத் தொகை 1,035. அதிலே 523 ஆண்கள்; 512 பெண்கள் இருக்கிறார்கள். அவியனூர் ஊராட்சியில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இல்லை என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லியது, 1982 ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 8 ஆம் நாள் தினத்தந்தியில் வெளியானது. இதுகுறித்து தென் ஆற்காடு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடமிருந்து அறிக்கை பெறப்பட்டது. அவியனூர் ஊராட்சியில் 1961 ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி விவரம் பின்வருமாறு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் ஜனத் தொகை 1,388. இதர வகுப்பினர் 1,412. 1964 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 2 ஆம் நாளை ஊரக வளர்ச்சி இணை ஆணையாளர் ஆணைப்படி, அவியனூர் ஊராட்சி அவியனூர் என்றும், அழகியபெருமாள் குப்பம் என்றும் இரு ஊராட்சிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது. அதன் காரணமாக முன்பு இருந்த ஆதி திராவிடர் குடியிருப்பு தவிர, எஞ்சிய வருவாய் கிராமம் அவியனூர் ஊராட்சியாகும். அழகிய பெருமாள் குப்பம் என்பது ஆதி திராவிடர் குடியிருப்பு, இதர மக்கள் குடியிருப்பு, ரெட்டிக் குப்பம் மற்றும் அவியனூரிலிருந்து பிரிக்கப்பட்ட குடியிருப்பு ஆகியவைகளைச் சேர்த்து உருவாக்கப்பட்டதாகும். 1971 ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி கீழ்க்கண்ட விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஊராட்சியின் பெயர்—அவியனூர். மொத்த ஜனத் தொகை 2,148. தாழ்த்தப்பட்டோர் 1,035. அழகிய பெருமாள் குப்பத்தில் மொத்த ஜனத் தொகை 924. தாழ்த்தப்பட்டோர் தொகை 430. இப்போது நேரடியாகப் பார்வையிட்ட போது, முன்னால் அவியனூர் ஊராட்சியிலிருந்து அழகிய பெருமாள் குப்பம் ஊராட்சிக்கு மாற்றப்பட்ட அவியனூர் ஆதித் திராவிட மக்கள் தொகை, தவறுதலாக மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பின் போது அவியனூர் ஊராட்சியில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள என்று தெரிய வருகிறது என்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்

1982 பிப்ரவரி 11] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

தெரிவித்துள்ளார். தவிர, முன்னால் அவியனூர் ஊராட்சியிலிருந்து ஆதித் திராவிட குடியிருப்பு முழுவதும், அழகிய பெருமாள் குப்பத்திற்கு மாற்றப்பட்டிருப்பதால், இப்போது அவியனூர் ஊராட்சியில் ஆதித் திராவிடர்கள் இல்லை என்பது உண்மைதான் என்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தெரிவித்துள்ளார். அண்ணா கிராம ஊராட்சி ஒன்றியத்திலுள்ள ஊராட்சிகளில், அவியனூர் ஊராட்சிக்கு அடுத்தபடியாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தொகை அதிக விழுக்காடுள்ள ஊராட்சி அழகிய பெருமாள் குப்பம் ஊராட்சிதான் என்றும், இந்த ஊராட்சியில் உயர்நீதி மன்ற தடை நீக்கப்பட்டதும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஒதுக்கலாம் என்றும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் பரிந்துரை செய்துள்ளார். இதை நான் படித்ததற்குக் காரணம்.....

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : எங்களால் எடுத்துக் கூறப்பட்ட குறைபாடுகள் உண்மைதான் என்பதை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் கடிதம் மூலமாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே தெளிவாக்கியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு குறைபாடுள்ள நிலையில், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவியனூர் ஊராட்சியில் ஆதித் திராவிடர்கள் இல்லையென்று அறிவிக்கின்ற நிலை இருக்கின்றபோது, அந்த ஊராட்சி மன்றம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு எப்படி தனியாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்க முடியும்?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எந்தெந்த காலத்தில், எப்படி எப்படி மாற்றம் கொண்டு வந்தார்கள், 1971 ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகை அடிப்படையிலே எப்படிப் பிரித்தார்கள் என்பதையும் நான் படித்துச் சொல்லி, அதற்குப் பிறகு விவாதித்து, இன்றைக்கு அரசிடமுள்ள புள்ளி விவரங்களைச் சொல்லி, அதிகாரிகள் கொடுத்துள்ளதைத் தெளிவாக்கி, அது உண்மைதான் என்று சொன்னால், இதை எப்படிச் சேர்த்தீர்கள் என்ற கேள்விக் கே இடம் இருக்கிறதா என்பது சந்தேகம்.

(பிற்பகல் 12-20.)

அதிகாரிகள் கொடுத்த தகவலில் இருந்து அது எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் கொடுத்த புள்ளி விவரத்தை வைத்துத் தீர்மானிக்கப்பட்டது என்பதை எடுத்துச் சொல்லுகிறேன் என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன். தவறாக இருப்பின் எடுத்துச் சொல்வார்களானால் அதுதான் நாட்டுக்கு மிகவும் தேவையான ஒன்று, உதவிகரமான நிலைமையை ஏற்படுத்தும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. துரைமுருகன் : அவியனூர் பஞ்சாயத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் கலெக்டரிடம் பெட்டிஷன் கொடுக்கிறார்கள். அப்போது கலெக்டர் ரிப்போர்ட்டைப் பார்த்தீர்களா? அதைப் பற்றி, கலெக்டர் விசாரித்தாரா?

[1982 பிப்ரவரி 11]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : நான் மீண்டும் சொல்லுகிறேன். இந்தத் தகவலைத் தருவதற்குக் காரணம்— எதிர்க்கட்சி தலைவர் அறிக்கை தினத்தந்தி பத்திரிகையில் வந்தது; அதைப் பார்த்தவுடன் 'இப்படி வந்திருக்கிறது; இதற்குப் பதில் என்ன என்று கேட்டு வந்த பதிலைத்தான் தந்திருக்கிறேன்.

திரு. துரைமுருகன் : அந்த ஊர் மக்கள் எங்கள் ஊரில் அரிசனங்களே இல்லை என்று கலெக்டரிடம் பெட்டிஷன் கொடுக்கிறார்கள்.....

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : குறுக்கீட்டை நான் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அந்த நிலைமை என்று வெளியிட்ட பிறகு மாவட்ட ஆட்சி தலைவர் தவறு செய்து விட்டால் என்று சொல்லுவது போல் 'அது எப்படி' என்று கேட்டார்கள். அதை விதண்டாவாதம் என்று சொல்லுவதா அல்லது ஏதோ விவாதம் புரிய வேண்டுமென்ற ஆசையில் சொல்லுவது என்று தான் கருத வேண்டும்.

திரு. எஸ். இளையபெருமாள் : இந்த சர்க்கையில் நான் சம்பந்தப்பட்டவன் என்பதால் விளக்கத்திற்காகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1965 ஆம் ஆண்டு முதல் ஒரு அரிசன மகனே ரெட்டி குப்பம், அழகிய பெருமாள் குப்பம், அவியனூர் ஆகிய மூன்று இடங்களிலும் சேர்ந்து இருந்து தொடர்ந்து முன்னர் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் தங்கவேலு அவர்களே தலைவராக வந்து கொண்டிருந்தார்கள். 1965 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு அங்கே அரிசன மக்களே தலைவராக வந்து விடுகிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காக அதைப் பிரிக்க வேண்டுமென்ற முறையில் செய்யப்பட்டது. இதனால் அரிசன மக்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய உரிமை கிடைக்காத நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டது. இதுபோன்று பல இடங்களில் இந்த அவல நிலைமை இன்றும் இருக்கிறது. வருங்காலத்திலும் வரக்கூடும். ஆகவே, வருங்காலத்தில் இந்த நிலைமை ஏற்படாதவாறு பாதுகாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு இளையபெருமாள் அவர்கள் சொன்னதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அவர்கள் சொல்லியதைப் பற்றி நான் விசாரித்து எந்த ஆட்சிக் காலத்தில் எப்போது அப்படிச் செய்யப்பட்டது என்பதை இந்த அவையில் தெரிவிக்க முனைகிறேன்..

திரு. துரைமுருகன் : கலெக்டருக்கு அந்தப் பகுதி மக்கள் கொடுத்த பெட்டிஷன் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது? முதலமைச்சர் அவர்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள்?

1982 பிப்ரவரி 11]

*டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அவியூர் கிராமத்தில் ஆதித் திராவிடர்கள் இல்லாத நிலைமை 1965 ஆம் ஆண்டில் உத்தது என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் விளக்கமாகச் சொன்னார்கள். அதைத் திரு. இளையபெருமாள் அவர்களும் உறுதிப்படுத்தினார்கள். எந்தச் சூழ்நிலையில் அவியூர் கிராமத்தில் ஆதித் திராவிடர் இல்லாத நிலைமை ஏற்பட்டிருந்தாலும் இன்றைக்கு தனிப் பஞ்சாயத்தாக அறிவிக்கப்பட்ட பிறகு அந்தப் பஞ்சாயத்தில் ஊராட்சி மன்ற தலைவர் தேர்தலில் வேட்பு மனு தாக்கல் செய்யக்கூட, வாக்காளர் பட்டியலில் ஆதித் திராவிடச் சகோதரர் அல்லது சகோதரி பெயர் இல்லாத நிலையில் எப்படி அந்த ஊரில் தேர்தல் நடைபெறும்? அந்த இயல்பை குறித்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் முறையிட்டும் கூட கவனிக்காத காரணம் என்ன? இத்தகைய ஓட்டை உடைசல் நிறைந்த சட்டத்தினால்தான் பஞ்சாயத்துத் தேர்தல் நடைபெறாமல் போய்விட்டது என்பதை இப்போதாவது அரசு உணருகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஓட்டையா உடைசலா என்பது எல்லாம் நதியிலே போகும்பொழுதுதான் தெரிகிறது. நாம் நல்ல மாலுமி என்றுதான் கருதுகிறோம் நல்ல நிபுணர்கள் என்று நம்புகிறோம். ஆனால், அவர்கள் கேள்விகள் கேட்ட பிறகுதான் பதில் சொல்ல வேண்டிய பழக்கத்திலே வளர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப்பார்க்கிறபோது வழக்கத்தை மாற்றுவதற்கு தீவிர நடவடிக்கை எடுப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஆதி திராவிடர்களுக்கு இந்த அரசு வந்தபிறகு இதுவரையில் 11,355 வீடுகள் கட்டித்தரப்பட்டுள்ளன. மேலும், கிராமப்புற வீட்டு வசதித் திட்டத்தின் கீழ் 60,399 வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும், 27,774 வீடுகள் நடப்பு ஆண்டில் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குள், ஆண்டு ஒன்றுக்கு 40 ஆயிரம் வீடுகள் வீதம் 2 இலட்சம் வீடுகள் கட்ட அரசு முடிவு எடுத்து ஆணையிட்டுள்ளது. மேலும், 67,334 வீட்டு மனைப்பட்டாக்கள் ஆதி திராவிடர்களுக்கு இதுவரை வழங்கப்பட்டுள்ளன. இவைகளையெல்லாம் நான் இங்கே குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் தேர்தல் நேரத்திலே நாங்கள் என்ன என்ன சொன்னோமோ அவைகளை எந்த வகையில் செய்வாற்றுகிறோம் என்ற புள்ளி விவரத்தைத் தெரிவிப்பதற்காகத்தான் என்பதை இங்கே நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

குறிப்பாக 4-ஆவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலே ஆதி திராவிடர் மலைவாழ்மக்கள் நலனுக்காக மத்திய அரசு ஆதரவுத் திட்டத்தின் கீழ் மைய அரசு 206.80 இலட்சம் ஒதுக்கியது.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 பிப்ரவரி 11]

மாநில அரசு அந்தத் திட்டத்தின் கீழ் செலவிட்டது 244.99 இலட்சமாகும். இதிலிருந்து மாநில அரசு மத்திய அரசு ஒதுக்கிய தொகையை விட அதிகமாகவே ஒதுக்கியிருப்பது மன்கு விவங்கும். எனவே, உறுப்பினர் குறிப்பிட்டுள்ளதைப்போன்று வேறு எந்தப் பணிக்கும் நிதி மாற்றமோ நிதிப்பயன்படுத்தியமையோ நடைபெறவில்லை என்பதை தெளிவாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 1980-81-ஆம் ஆண்டில் மைய அரசு திட்டங்களுக்கு 244.02 இலட்சம் மட்டுமே இந்திய அரசிடமிருந்து பெறப்பட்டது. ஆனால், இத்திட்டங்களுக்கு 469.26 இலட்சம் ஆதி திராவிட நலத் திட்டங்களுக்காக மாநில அரசு செலவு செய்து வருகிறது. ஆகவே, நிதிமாற்றமோ அல்லது நிதி பயன்படுத்தாமையோ இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். இளையபெருமாள் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் சொல்லுகிறபோது நிதி மாற்றம் என்று சொன்னார்கள். நான் தான் அதைச் சொன்னது. நான் சொன்ன வருஷமானது 1974-75-இல் பேக்வர்ட் கிளாஸ் என்ற தலைப்பிலே வந்த பணம் செலவு சரியாக இடப்படவில்லை என்று இந்த மாமன்றத்திலே சொல்லப்பட்டதை நான் சொன்னேன். இந்த 20 மாதங்களில் மாற்றப்பட்டதாக பத்திரிகைகளிலே வந்ததாகச் சொல்லப்பட்டு திரு. இளையபெருமாள் சொல்வது தவறு என்று கூட அமைச்சர், காரியதரிசி அறிக்கைகள் மூலம் வந்தது. நான் இப்போது சொல்வது கூட வட இந்தியாவிலே தான் ஷெட்யூல்ட் காஸ்ட்ஸ் என்பதை பேக்வர்ட் என்று சொல்வது, இங்கே ஷெட்யூல்ட் கேஸ்ட், பேக்வர்ட் கிளாஸ், மோஸ்ட் பேக்வர்ட் கிளாஸ் என்பது நம்முடைய மாநிலத்திலே சொல்வது. அப்படி அந்த பணம் கொடுக்கப்படவில்லை என்பது ஒன்று. மற்றொன்று கல்விக்காக கல்லூரியில் படிக்கிற மாணவர்களுக்கு கொடுக்கிற பணம், மத்திய அரசு கொடுக்கிற பணத்தைத்தான் கொடுக்கிறார்களே ஒழிய, அவர்களுக்கு மாநில அரசு உதவித் தொகையாக கல்லூரியிலே செலவழிக்கின்ற தொகைக்கும் அதிகமான தொகை 1967 ஆம் ஆண்டு திரு. காமராஜ் அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்திலே அந்த மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கிற பணத்திலே செலவு போக அதிகமான செலவு கல்லூரிகளிலோ, பள்ளிகளிலோ உண்டாகுமானால் அதை மாநில அரசு கொடுத்து வந்தது. அந்த உதவியும் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்ற கருத்திலே நான் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு எழுதியும் இருக்கிறேன், சொல்லி இருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1974 பற்றிப் பேசவில்லை. 1982-இல் என்ன செய்யப்போகிறோம், 1981-இல் என்ன செய்தோம் என்பதைப்பற்றி நாம் சொல்லவேண்டும் இப்போது. அந்த விசார

1982 பிப்ரவரி 11] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

ணையில் இறங்காமல் நாங்கள் கெய்தது சரியாகச் செய்திருக்கிறோம் என்பதிலே உங்கள் மகிழ்ச்சியிலே நாங்கள் பங்கு கொண்டு 1981-82-இல் ஒழுங்காக நடந்திருக்கிறது.....

(பிற்பகல் 12-30)

திரு. எல். இளையபெருமாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் பழைய கதைக்காகச் சொல்லவில்லை. அது பத்திரிகைகளில் வருகின்றபொழுது கேட்கின்ற கேள்விகளாகச் சொல்லி வந்தது. 1980-81-ஆக இருந்தாலும், 1981-82 ஆக இருந்தாலும், கல்லூரிகளிலேயும், பல்கலைக் கழகங்களிலேயும் படிக்கின்ற மாணவர்களுக்குக் கொடுப்பது போதுமானது அல்ல. மத்திய அரசு கொடுப்பதைத்தான் கொடுக்கிறீர்கள். அதற்கு அதிகமான செலவைத் தாங்கள் கொடுக்கவில்லை. ஆகவே இப்பொழுதாவது கருணாகூர்ந்து, அவர்கள் படிக்கின்ற கல்லூரிகளில் செலவாகின்ற அளவிற்கு உண்டான நிதியைக் கொடுத்தால் நிச்சயமாக நாங்கள் மகிழ்ச்சி அடைவோம். ஆனால், அதே சமயத்தில், பின் தங்கிய மாணவர்களுக்குக் கிடைக்கும்படியான நிலையிலே—நான் அதைப் பொறுமையாகச் சொல்லவில்லை, அவர்களுடைய கஷ்டங்களை உணர்ந்து அவர்களுக்குக் கல்லூரியிலே கிடைக்க வேண்டிய பணமெல்லாம் கொடுக்கும்பொழுது இந்த மாணவர்களுக்கும் இந்தக் கஷ்டநிலையிலே இருந்து வருகிறார்கள் என்பதை அரசு யோசித்து வருங்காலத்திலேயாவது தந்தால் முதலமைச்சரவர்களுக்கு நான் நன்றி தெரிவிப்பேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இளையபெருமாள் அவர்கள் இந்த அரசு மத்திய அரசு கொடுத்ததை விட அதிகமாக ஒன்றும் கொடுக்க வில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு எண்ணத்தை நான் சொன்னால், யாரும் தவறாகக் கருதக்கூடாது.

ஒரு பொறியியல் நிபுணர் மக்களுடைய வரிப்பணத்தில் படித்துப் பட்டம் பெற்று பதவிக்கு வந்து சம்பாதிக்கிறார். அதே போல மருத்துவத் துறையிலேயும் வருகிறார்கள். இது போன்று பல துறைகளில் அவர்கள் மக்களுடைய வரிப்பணத்திலிருந்து படித்துப் பட்டம் பெற்று வருகிறார்கள்; அது மைய அரசானாலும், மாநில அரசானாலும், பதவிக்கு வந்த பிறகு தங்களைப்போன்று படிக்கின்றவர்களுக்கு அவர்கள் என்ன உதவிகளைச் செய்கிறார்கள் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதைப் படித்துப் பட்டம் பெற்ற நிலையிலுள்ளவர்களாவது சிந்திப்பார்களேயானால் அது கொஞ்சம் உதவியாக இருக்கும். இதைப்போன்ற சந்தேகங்களெல்லாம் ஏற்படாமல் அது உதவிகரமாக அமையும் என்று நான் கருதுகிறேன். பல வேளைகளில் நாம் என்ன செய்ய முடியும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலர் கருதுகிறார்கள். நாம் எல்லாம் ஒன்று

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 பிப்ரவரி 11]

சேர்ந்தால் எதையாவது நல்லது செய்ய முடியும். ஆகவே, ஒன்று சேர்ந்து நாட்டுக்காக எதையாவது செய்வோம் என்று முடிவெடுத்துக்கொண்டோமானால் அது நிச்சயமாக நல்ல முடிவாக இருக்கும் என்று சொல்லி, நிறையக் குறிப்புகள் இருந்தாலும், மேலவையில் பாக்கியை வைத்துக்கொள்கிறேன் என்று சொல்லி, இரண்டு மணி நேரம் கேட்டேன், இரண்டு மணி நேரத்திற்கு மேலேயும் ஆகி விட்டது. ஆகவே, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொண்டு, இந்த ஆளுநர் உரையை ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்ய வேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : தலைவரவர்களே, சில கட்சிகளின் சார்பாகத் திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறோம். தஞ்சை மாவட்டத்தில் நடைபெற்ற துப்பாக்கிப் பிரயோகம் பற்றி நீதி விசாரணை நடத்தப்படாததைப்பற்றிக் குறிப்பிடாததைப்பற்றித் திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். அதில் அரசின் நிலை என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஆர். டி. ஓ. அவர்கள் விசாரணை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திருவாளர்கள் டி. மணி, கே. எம். தங்கமணி ஆகியவர்களுடைய திருத்தங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றன.

திருவாளர்கள் எஸ். இராசாராமன், எல். பலராமன். ஏ. சந்திரசேகரன் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய திருத்தங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றவனாகக் கருதப்பெற்றன.

திருவாளர்கள் ப. நெடுமாறன், சு. பாலன், பி. முகமது இஸ்மாயில் ஆகியவர்களுடைய திருத்தங்கள் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, தோல்வியுற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர். : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :—

“ ஆளுநர் அவர்களுக்கு கீழ்க்கண்ட நன்றியுரை அளிக்கப் பெற வேண்டும்—

1982ஆம் ஆண்டு, பிப்ரவரித் திங்கள் 1ஆம் தேதியன்று இரு அவைகளும் சேர்ந்த சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் ஆளுநர் அவர்கள் உவந்தளித்த பேருரைக்கு தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர்கள் பெரிதும் நன்றியுடையவர்களாவர் ”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றது.

1982 பிப்ரவரி 11]

6. அரசினர் தீர்மானம்.

‘பால் கமிஷன்’ பரிந்துரைகள் மீதும், அரசு எடுத்த நடவடிக்கைக் குறித்தும் விவாதம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து அரசினர் தீர்மானம்.

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“1982-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 2-ஆம் நாள் அன்று அவைமுன் வைக்கப்பெற்ற, திருச்செந்துரில் இந்து அறநிலையத்துறையைச் சேர்ந்த சரிபார்க்கும் அதிகாரி திரு. சி. சுப்பிரமணியப் பிள்ளை அவர்கள் 1980-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 26-ஆம் நாள் அன்று இறந்ததற்கான காரணங்களைக் கண்டறிய நியமிக்கப்பெற்ற சென்னை உயர்நீதிமன்ற ஓய்வு பெற்ற நீதிபதி திரு. சி. ஜே. ஆர். பால் அவர்களது தனி நபர் விசாரணைக் கமிஷன் அறிக்கையில் அடங்கிய பரிந்துரைகள் மீது, 1982-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 1-ஆம் தேதியிட்ட, பொது (சட்டம், ஒழுங்கு-அ) துறையின் 161-ஆம் எண். அரசாணையின் இணைப்பில் குறிப்பிடப் பெற்றவாறு அரசு எடுத்த நடவடிக்கை குறித்து விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற வேண்டும்”.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அமைச்சர் ஏதாவது கூறுவதாக இருந்தால் கூறலாம்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : சார், பாய்ன்ட் ஆப் ஆர்டர்.
*** ** ***

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இவை ஒன்றும் அவைக் குறிப்பிலே ஏறாது.

[பிற்பகல் 12-40]

***திரு. க. அன்பழகன் :** தலைவர் அவர்களே, இங்கே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற தீர்மானம் அமைச்சர் அவர்கள் இதை விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்வதற்காகத் தரப்பட்டிருக்கிற ஒரு தீர்மான வடிவத்தை மட்டும்தான் பெற்றிருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். ஆனால், தீர்மானம் என்ற சொல் வருகிற காரணத்தால் இந்தக் கமிஷன் அறிக்கையைக் குறித்து அரசாங்கம் மேற்கொள்ளுகிற தீர்மானத்தை இதிலே காட்டப்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, இந்த தீர்மானம் புரொசிஜர்

***மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1982 பிப்ரவரி 11]

என்ற முறையில் சட்டமன்றநடைமுறைக்காகக் கொண்டுவரப்பட்ட தீர்மானம் தவிர, அரசாங்கத்தினுடைய முடிவை எடுக்கக் கூடிய தீர்மானம் இங்கே கொண்டு வரப்படவில்லை, அது நிறைவேற்றப்படவேண்டிய ஒன்று அல்ல என்று விளக்கம் தரப்படுமானால், பாயின்ட் ஆப் ஆர்டருக்கு விளக்கம் கிடைக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பால் கம்மன் அறிக்கை மீது விவாதிப்பதற்காகத்தான் இந்தத் தீர்மானம் அவையிலே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. பேசும்போது உறுப்பினர்கள் தங்களது கருத்துக்களைப் பேசலாம். தீர்மானத்தின் மீது வாக்கெடுப்பு கிடையாது.

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, நான் அப்படிச் கருதவில்லை. இங்கே தீர்மானம் என்ற வார்த்தை வருகிற காரணத்தால் அரசாங்கம் மேற் கொள்கிற தீர்மானம் என்ற கருத்தைக் கொண்டு தான், பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்பப்பட்டது. இது அரசாங்கம் மேற்கொள்ளுகிற தீர்மானம் அல்ல. அவையிலே விவாதிப்பதற்காக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அறிவிப்பு என்பது போன்ற ஒன்று என்பதை விளக்கக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இது அசன்டாவிலே இன்சுலூட் பண்ணுவதற்கு, அரசின் தீர்மானம் என்ற வடிவிலே வருகிறது.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: I have given the resolution.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இது அவை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது விவாதத்திற்காக. உறுப்பினர்கள் அவ்வப்போது பேசலாம். கருத்துக்களைச் சொல்லலாம்.

திரு. துரைமுருகன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதிலே எங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. அரசாங்கத்தினுடைய ஸ்டான்ட் என்ன என்று சொல்ல வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: உங்களுக்கும் மட்டுமல்ல, இங்கே இருக்கின்ற 234 பேர்களுக்கும் அந்த உரிமை இருக்கின்றது.

பாக்டர் மு. கருணாநிதி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, தீர்மானம் கொடுத்தது மாண்புமிகு உறுப்பினர் இரகுமான்கான் என்றாலும் கூட, அரசே எடுத்துக் கொண்டு இதை விவாதத்திற்கு கொண்டு வந்திருக்கிற காரணத்தால், அரசின் சார்பிலே இந்தத் தீர்மானம் முன் மொழியப்படலாம். அதிலே தவறு இல்லை.

[1982 பிப்ரவரி 11]

T.iru T. VENKATA REDDY : 'On a point of order, Mr. Deputy Speaker Sir, The English copy of the Paul Commission Report has not been circulated to me in spite of my requisition.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எல்லாருக்கும் கிடைத்திருக்கிறது. உங்களுக்கும் வரும்.

திரு. ப. நெடுமாறன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இடலே லீகலாக ஒரு தவறு இருப்பதை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். 'சி.ஜே. ஆர். பால்' அவர்களது தனி நபர் விசாரணைக் கமிஷன் அறிக்கையில் அடங்கிய பரிந்துரைகள் மீது, 1982-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 1-ஆம் தேதியிட்ட, பொது (சட்டம், ஒழுங்கு-அ) துறையின் 161-ஆம் எண். அரசாணையில் இலண்பப் பில் குறிப்பிடப் பெற்றவாறு அரசு எடுத்த நடவடிக்கை குறித்து விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற வேண்டும்'' என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. பால் கமிஷன் பரிந்துரை மீது அல்ல வவாதம், அந்தக் கமிஷன் அளித்த பரிந்துரை மீது அரசாங்கம் எடுத்த நடவடிக்கை பற்றி மட்டும்தான் இங்கே விவாதிக்க வேண்டும் என்று இந்தத் தீர்மானத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது சரியாக இருக்குமா என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டுகிறேன். பரிந்துரையைப் பற்றித்தான் இங்கே விவாதிக்க வேண்டுமே தவிர, பரிந்துரை மீது அரசாங்கம் அளித்திருக்கிற ஆலையின் மீது விவாதம் என்று இதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது எந்த வகையிலே பொருத்தம் என்பதை எனக்கு விளக்க வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : துணைத் தலைவர் அவர்களே, கமிஷன் ரிப்போர்ட்டைப் பேஸ்பண்ணைத்தான் அரசாங்கத்தின் ரிப்போர்ட்டு இருக்கின்றது. அரசு நடவடிக்கையைப் பற்றி விமர்சிக்கின்றபோது பரிந்துரையும் சேர்த்துத்தான் வரும்.

*டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு உறுப்பினர். நெடுமாறன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல், விசாரணைக் கமிஷன் அறிக்கையில் அடங்கிய பரிந்துரைகள் மீது, 1982-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 1-ஆம் தேதியிட்ட, பொது (சட்டம், ஒழுங்கு-அ) துறையின் 161-ஆம் எண். அரசாணையின் இலண்பப் பில் குறிப்பிடப்பெற்றவாறு அரசு எடுத்த நடவடிக்கை குறித்து விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற வேண்டும்'', என்கிற வாசகம் அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கை குறித்துப் பேச வேண்டும் என்பது போல் இருக்கிறது. எனவே தான் திரு. நெடுமாறன் அவர்கள் அந்தப் பிரச்சினையை எழுப்பினார்கள். அதற்குத் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன விளக்கம் சரியானது அல்ல. அந்த வாக்கியம் எப்படி அமைய வேண்டும் என்று சொன்னால், சென்னை உயர்நீதிமன்ற ஓய்வு பெற்ற நீதுபதி திரு. சி.ஜே.ஆர். பால் அவர்களது தனி நபர் விசாரணை

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1982 பிப்ரவரி 11]

கமிஷன் அறிக்கையில் 'அடங்கிய பரிந்துரைகள் மீதும், 1982-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 1-ஆம் தேதியிட்ட பொது (சட்டம், ஒழுங்கு-அ) துறையின் 161-ஆம் எண். அரசாணையில் இணைப்பில் குறிப்பிடப்பெற்றவாறு அரசு எடுத்த நடவடிக்கை குறித்தும் விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற வேண்டும்'' என்று இருக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதில் ஒன்றும் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. திருத்திக் கொள்ளலாம்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1980-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 26-ஆம் தேதியன்று திருச்செந்தூரில் இந்து அறநிலையத் துறையைச் சேர்ந்த சரிபார்க்கும் அதிகாரி திரு. கி. சுப்பிரமணியப்பிள்ளை அவர்கள் அடித்து கொலை செய்யப்பட்டு, தூக்கிலே தொங்கவிடப்பட்டு, அதன் காரணமாக பலரும், பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளும் எழுப்பிய புகார்களின் அடிப்படையில் நீதியை எந்தச் சிரமப்பட்டாகிலும் வெளியே கொண்டுவரவேண்டும் என்று போராடிய மக்களுக்கு முதன் முதலிலே இந்த மன்றத்தின் மூலமாக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல், மறைந்த திரு. சுப்பிரமணியப் பிள்ளை அவர்கள் அவருடைய இலாகாவின்ராலேயே கூறப்படுகின்ற விதத்தில் ஒரு நேர்மையான அதிகாரி ஆவார். அவரை அடித்துக் கொலை செய்து, தூக்கிலே மாட்டிவிட்டார்கள் என்று அந்தத் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் போராட்டம் எழுப்பி, அதன் பிறகுதான் இந்த விசாரணை செய்யும் நிலைமை வந்தது. அப்படி மறைந்த அந்த சுப்பிரமணியப்பிள்ளை அவர்களுக்கும் நம்முடைய அஞ்சலியை நாம் இங்கே செலுத்துவதன் மூலம் நாமும் மனிதன்தான் என்பதை நாட்டு மக்களுக்கு அறிவிக்க உதவும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

நடைபெற்ற சம்பவங்கள் குறித்து அதைப் பற்றி வைக்கப் பட்டுள்ள அந்த தஸ்தாவேஜைகளைப் பார்த்தால், என்னால் ஓரளவிற்குப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. திரு. சுப்பிரமணியப் பிள்ளை என்கிற வெரிபிகேஷன் ஆபீசர் தற்கொலை செய்து கொண்டாரா அல்லது சாகடிக்கப்பட்டாரா, அல்லது தற்கொலை என்று உலகத்துக்கு முன்னால் காட்டப்பட்டாரா என்பதைத்தான் கண்டறிய வேண்டிய முக்கியமான பொறுப்பு பால்கமிஷனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. இதை எவ்வாறு தவிர்க்கலாம், இனி மேல் அங்கே வரும் வெரிபிகேஷன் ஆபீசர்—ஒரு வேளை சுப்பிரமணியப் பிள்ளை சாகடிக்கப்பட்டார் என்பது உண்மையானால், பிறகு வரக்கூடிய வெரிபிகேஷன் ஆபீசர்களும் இப்படி சாகடிக்கப்படக் கூடிய நிலைமை ஏற்படாமல் இருப்பதற்கு எவ்வாறு நடவடிக்கை எடுக்கலாம், குளியல் அறையில் குழாய் இருக்கலாமா, அது உயரமாக இருந்தால் தானே அதிலே எடுத்து மாட்டுவதற்குச் சௌ

1982 பிப்ரவரி 11] [திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

கரியமாக இருக்கும், அந்தக் குழய்ளே இல்லாமல் இருந்து விட்டால் கொலையை மலறப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வதற்கு வழி இல்லாமல் போகுமே என்று ஆராய்வதற்குத்தான் இந்த அரசாங்கத்தை பல எதிர்க்கட்சிகள், நியாயவாதிகள் அத்தனை பேரும் எடுத்துச் சொன்னதற்குப் பிறகும், இன்னும் சொல்லப் போனால், எங்களுடைய கட்சியின் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் திருச்செந்தூரிலிருந்து வந்து இருக்கக்கூடியவர்களுையெல்லாம் நேரடியாகக்கேட்டு, அதைப் புலன் விசாரணை செய்து, அது தற்கொலை அல்ல, கொலை தான் என்று சொன்னதற்குப் பிறகும் கூட, அரசாங்கம் அப்படியா, அதை நாங்கள் விசாரித்துப் பார்க்கின்றோம், அதை விசாரித்துப் பார்த்து உண்மையைக் கண்டறிய முன்னகிறோம் என்று சொன்னார்களா என்றால் இல்லை.

(பிற்பகல் 12-50.)

அவசரம் அவசரமாக எங்களுடைய தலைவரை இழித்தும் பழித்தும் இவர் கற்பனையிலே பேசுகிறார் என்று சொன்னீர்களே தவிர நடைபெற்ற சம்பவத்தின் உண்மை என்ன என்பதைக் கண்டறிய முயற்சி செய்யவில்லை. இது தொடர்பாகச் சொல்லப்படுகின்றவைகளிலே எது உண்மை, எது உண்மையல்ல என்பதைக் கண்டறிய வேண்டும் என்ற முயற்சியிலே இந்த அரசாங்கம் ஈடுபட்டதா என்று பார்த்தால் ஆரம்பக் காலத்திலிருந்தே அவர்கள் ஒரே போக்கிலேதான், ஒரே நோக்கிலேதான், செய்தது சரி, நடைபெற்ற சம்பவங்கள் சரி, அதை நியாயப்படுத்த வேண்டுமென்பதுதான் அரசாங்கத்தின் கொள்கையாகும் என்பதிலே இருந்ததே தவிர, உண்மை என்ன என்பதைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும் என்பதிலே அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கை இல்லை. அரசாங்கத்தின் பொறுப்பிலே இருக்கிறவர்கள் இந்த கொலையைச் செய்தார்கள், முதலமைச்சரே நேரடியாக இருந்து இந்த கொலையைச் செய்தார் என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. முதலமைச்சரும் அல்ல மற்றவர்களும் இடலே நேரடியாக ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை.

ஆயிரக்கணக்கான கோயில்கள் இருக்கின்றன. ஆயிரக்கணக்கான அறங்காவலர் குழுக்கள் இருக்கின்றன. பல்லாயிரக்கணக்கான அறங்காவலர்கள் இருக்கிறார்கள். வருமானம் வரக்கூடிய கோவில்களிலே அறங்காவலர்களாக வருவதற்கு போட்டி அதிகமாக இருப்பது நமக்குத் தெரியும். வருமானம் இல்லாத கோவில்களுக்கு பணி செய்ய பக்தர்களும் போக மாட்டார்கள். காரணம் அங்கே அவர்களுக்கு ஒன்றும் கிடைக்காது. அதனால் வருமானம் இல்லாத கோவில்களில் போட்டியும் இராது, தகராறும் இராது. சுப்பிரமணிய பிள்ளை போன்றவர்களும் அங்கே போக மாட்டார்கள், கொலை நடக்க வேண்டிய அவசியமும் இருக்காது.

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

[1982 பிப்ரவரி 11]

இந்தச் சம்பவத்தைப் பார்க்கின்ற மற்ற மாநிலத்தவர்கள் என்ன நினைப்பார்கள். சில இலட்சங்களே வருமானம் வரக் கூடிய ஒரு கோவிலை நிர்வகிக்க சக்தியற்ற, அந்தக் கோவில் நிர்வாகத்தைச் சரியாக நடத்த முடியாத அரசாங்கம் இங்கே இருக்கிறது என்றுதான் மற்ற மாநிலத்தில் இருப்பவர்கள் நினைப்பார்களோ என்று நான் அஞ்சுகிறேன்.

நேற்றையதினம் வந்த பத்திரிகையை பார்த்தால் தெரியும். திரு. பதியிலே இருக்கிற கோவிலில் ஏறத்தாழ 26 கோடி ரூபாய் தங்கம் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். பல கோடிக் கணக்கான ரூபாய் அங்கே வருமானம் வருவதாகச் சொல்கிறார்கள். நீங்கள் கேள்வி பட்டது உண்டா? நீங்கள் அந்தக் கோவிலிலே இப்பக்கிற அபாரிகளை இப்படியல்லாம் செய்யார்கள் என்று கேள்விப்பட்டது உண்டா அல்லது பத்திரிகையிலே இப்படி செய்தி வந்தது உண்டா? அங்கும் இருக்கலாம் ஒன்றிரண்டு குறைபாடுகள்.. நாணயத்தை எண்ணக் கூடியவர்கள், தங்கக் காசுகளை எண்ணக் கூடியவர்கள் ஒன்றிரண்டு எடுத்து மறைத்து வைத்துருக்கலாம். ஒரு பவுன் இரண்டு பவுன் நகைகளை எண்ணக் கூடியவர்கள் எடுத்து வைத்துக் கொண்டார்கள்; அதைப் பார்த்த அதிகாரிகள் கையும் களவுமாகப் பிடித்தார்கள்; தண்டனை வாங்கிக் கொடுத்தார்கள் என்றுதான் உருப்பதி கோவிலிலே இருந்து செய்தி வருமே தவிர இப்படிப்பட்ட கொலையும், கொள்ளையும், கொள்ளையடிப்பவர்களை தடுக்கின்ற அதிகாரியை கொலை செய்வதையும் போன்ற செய்திகள், நிலைமைகள் மற்ற மாநிலங்களிலே இல்லை என்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மூமன்றத் தீர்மானம் இந்த ரிப்போர்ட்டினை வைத்திருக்கிறீர்கள். கமிஷனை நியமித்தீர்கள். இன்றையதினம் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நீதிபதி விசாரணையை நீதிபதி கொண்டு விசாரிக்க வேண்டிய நிலைமை வருமோ என்று சொன்னார்கள். அந்த எண்ணம் பொதுமக்களுக்கும் வரக் கூடாது; அரசாங்கத்திற்கும் வரக்கூடாது. நீதி விசாரணை என்று வைத்துவிட்டால் அது சரியாக இருந்தாலும், தவறா இருந்தாலும், அதனுடைய முடிவுகள் எப்படி இருந்தாலும் அதை ஏற்றுக் கொள்வதுதான் இது வரையில் கையாளப்பட்ட அனுசரிக்கப்பட்ட ஒரு முறையாகும்.

நீங்களே ஒரு நீதிபதி விசாரணை வைத்திருக்கிறீர்கள். அந்த நீதிபதி இந்தச் செய்திகளைத் தந்திருக்கிறார். நீதிபதி பால் அவர்கள் சுப்பிரமணிய பிள்ளை தற்கொலைதான் செய்துக் கொண்டார்; டாக்டர் பாலகிருஷ்ணன் அவர்களும் மகாதேவன் அவர்களும் அதைப்போல இராஜாராம் அவர்களும் மற்றவர்களும் கூறுவது உண்மைதான்; இது தற்கொலைதான் என்று சொல்லிவிட்டால் அப்போது உங்கள் நிலைமை என்ன? பால் தவறு செய்து விட்டார் என்று சொல்வீர்களா? பால் கமிஷன் தவறான முடிவை தந்து விட்டது என்று சொல்வீர்களா? ஒரு

1982 பிப்ரவரி 11] [திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

கமிஷன் என்று போட்டு விட்டால் அந்த கமிஷன் முடிவை அமுல் படுத்த வேண்டும். இந்வே என்ன குடி முழுதிப் போய்விடும். எத்தனையோ கொலைகள் நடக்கின்றன. கொலைகாரர்கள் தண்டிக்கப்படுகிறார்கள். அரசாங்கத்திற்கு வேண்டியவர்களாக கூட இருக்கலாம்.

அந்த குற்றவாளி தப்பி விடுவது என்றால் அரசாங்கத்திற்கு அது கௌரவத்தைக் கொடுக்குமா? அது நியாயமா? நேர்மையா என்பதைத்தான் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இது உண்மையிலேயே கொலையாக இருக்குமேயானால் அரசாங்கம் அதைத் துருவிப் பார்த்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமே தவிர,

The Government should not interfere with the Commission itself.

ஒரு விசாரணைக் கமிஷன் என்று வைத்து விட்டால் அந்தக் கமிஷனின் முடிவு சரியில்லை என்று செக்கரட்டேரியட்டிலே, இருக்கின்ற செக்கரட்டரிசனும், டெபுட்டி செக்கரட்டரிசனும், செக்ஷன் ஆபீசர்களும் அதைக் சன்சிடர் செய்ய வேண்டும், அவர்கள் கொடுத்துள்ள ஆதாரங்களை அப்ரீஷியேஷன் செய்ய வேண்டும், என்றெல்லாம் எடை போட்டுப் பார்ப்பதைப்போன்று பால் தவறு செய்து விட்டார் விசாரணைக் கமிஷன் தவறு செய்து விட்டது என்று சொல்லப்படுவது சரியா! இது என்ன ஒரு அப்பலேட் கோர்ட்டா! கமிஷனுக்கு மேலே அரசாங்கம் ஒரு அப்பலேட் கோர்ட்டா! அந்தக் கமிஷனை அரசாங்கம் நியமிக்கின்றது என்றால் அரசாங்கத் துடைய அபீசரத்தை எல்லாம் ஒன்று திரட்டி நாங்களாக விசாரிப்பதற்குப் பதிலாக ஒருவரை நியமித்து இருக்கிறோம், அவர் விசாரித்தான் சொல்கிற ரோ அதை ஏற்றுக் கொள்வோம் என்றுதானே அர்த்தம். அனால் அவர்கள் சொல்வது அரசாங்கத்திற்கு விரோதமாக இருக்கின்றது என்ற காரணத்தால், அது காட்டிக் கொடுத்துவிடக் கூடிய, நிலைமையிலே இருக்கின்றது என்ற காரணத்தால் அவர்கள், முடிவை அப்ரீஷியேஷன் செய்கிறீர்கள்.

The commission should have believed his and he commission had believed him.

என்று நீங்கள் அப்ரீஷியேஷன் பண்ணியது சரியல்ல. ஆசவே இப்படித்தான் அவர்களுடைய முடிவு இருக்க வேண்டும் என்று சொல்வீர்களேயானால் அதற்கு முடிவே இருக்காது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதைப் போன்று ஒரு கமிஷன் என்பதல்ல, எத்தனைக் கமிஷன் போட்டாலும் அந்தக் கமிஷன்களுக்கு மேலே எல்லாம் இப்படி நீங்கள் உட்கார்ந்துக் கொண்டு விளக்கம் கொடுத்தீர்கள் என்றால் அது சரியல்ல. நீங்களே ஒரு முடிவான எண்ணத்தை வைத்துக் கொண்டு ஒரு கமிஷனை, அமைக்கின்றபோது ஒருவேளை அந்தக் கமிஷன் உங்களுக்குச் சாதகமாக இருந்தால் அதை ஏற்றுக் கொண்டு படம் பிடித்து

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

[1982 பிப்ரவரி 11]

பத்ரிகையிலே போடலாம் என்றும், அதாவது சுப்ரமணியப் பிள்ளை தற்கொலைதான் செய்து கொண்டார் அவர் அடித்துச் சாகடிக்கப்படவில்லை என்று விளம்பரப்படுத்துவதற்கு விரும்பினீர்களா! ஆகவே விசாரணைக் கமிஷன் முடிவு உங்களுக்குச் சாதகமாகத்தான் இருக்கும் என்று நீங்கள் நியமித்தீர்களா? இதுபற்றி நீங்கள் நேர்மையாக எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். விசாரணைக் கமிஷன் என்று வைத்து விட்டாலே,

The decision of the Committee is always binding on the Government.

அதைப் பெருந்தன்மையோடு அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்க வேண்டும் : இன்றையதன்மேல் சட்டமன்றத்திலே இதை எடுத்துக் கொள்வதற்கு முன்பு ஒன்றைச் சொன்னார்கள். இந்த கமிஷன் ரிப்போர்ட்டை இங்கே வைத்துப் பற்றி நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ரிப்போர்ட்டினை மன்றத் தேர்தலை வைத்து மன்ற உறுப்பினர்களும் எர்க்டி உறுப்பினர்களும் சகல கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்ததற்குப் பிறகு அரசாங்கம் ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டும்.

The Government has decided. அப்படி அரசாங்கமே ஒரு முடிவு எடுத்து விட்டது என்றால் அது சரியல்ல. அறங்காவலர் குழுவைக் கலைக்க மாட்டோம் என்றும் கலைப்பது சாத்தியக்கூறல்ல என்று முடிவெடுப்பதும் சரியல்ல. பால் அவர்கள் என்ன சொன்னார்? “அறங்காவலர் குழுவின் தலைவராக டாக்டர் பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் இருக்கின்ற வரையில், அந்த அறங்காவலர் குழு இருக்கின்ற வரையில் அதிகாரிகள் உண்மையைச் சொல்ல மாட்டார்கள், ஆனால் நான் பார்த்த அளவிலே இந்தச் சாவு தற்கொலை அல்ல, இது கொலைதான்” என்பதை ஒரு ப்ரைமா பேசியாக பால் அவர்கள் சொன்னதற்குப் பிறகு அறங்காவலர் குழுவைக் கலைத்திருக்க வேண்டுமா! அல்லது கலைத்திருக்கக் கூடாது? யார் அந்த டாக்டர் பாலகிருஷ்ணன்? எங்களுடைய கட்சியைச் சார்ந்தவர் என்றால் இப்படிச் சொல்லலாம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர் ராஜினாமா செய்ய மாட்டேன் என்று சொல்கிறார் என்று சொல்லலாம். அல்லது காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் ராஜினாமா செய்ய மாட்டேன் என்று சொல்கிறார் என்று சொல்லலாம். ஆனால் அவர்கள் யார்?

14,000 பஞ்சாயத்துக்களை கலைத்தீர்கள். 1977 ஆம் ஆண்டு அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பிறகு. அப்போது சட்டம் எங்கே போனது? ஆகவே இந்த அறங்காவலர் குழுவை மட்டும் கலைக்க முடியாது என்று ஏன் சொல்கிறீர்கள் என்றால் ஏற்கெனவே அரசாங்கம் எடுத்துவிட்ட ஒரு முடிவிற்கு வலுவூட்டுவதற்காகத்தான் அறங்காவலர் குழுவைக் கலைக்க மாட்டோம் என்று சொல்கிறீர்கள்.

1982 பிப்ரவரி 11]

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

[பிற்பகல் 1-00.].

நினைத்தால் கலைக்க முடியாதா நமது முதலமைச்சர் அவர்கள்? அங்கே இருக்கக்கூடிய அறங்காவலர் குழுவை அழைத்து நீங்களாகவே ராஜினாமா செய்துவிடுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கக்கூடாதா? அல்லது அந்தக் கமிஷனிடத்திலே கலைக்க இ. சொல்லி உத்தரவு போட்டு அவர்கள் கலைக்க முடியாது ஏறுச் சொன்னார்களா?

அறங்காவலர் குழுத் தலைவரைப் பற்றி — எனக்கு நேரிடையாக அவரைப் பற்றி ஒன்றும் தெரியாது. ஆனால் இந்த அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அறங்காவலர் குழுத் தலைவர் டாக்டர் பாலகிருஷ்ணன் அவர்களைப்பற்றி, ரௌடி ஷீட் ஓபன் செய்யுங்கள் என்று டெப்புட்டி சூப்பிரண்டெண்டுக்கு எழுதியிருப்பதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட உத்தரவு, நேர்மையாளர்தான் இந்த அறங்காவலர் குழுவிருக்குத் தலைவராக இருக்கிறார்.....(குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு தகவலை மாத்திரம் சொல்லிவிடுகிறேன். அறங்காவலர் குழுத் தலைவரான டாக்டர் பாலகிருஷ்ணன் மீது ரௌடி ஷீட் ஓபன் செய்ய வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருப்பதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதே திருச்செந்தூரில் இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அறங்காவலர் குழுத் தலைவர் மீதும் ரௌடி ஷீட் ஓபன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அரசியல்வாதிகள் மீது ரௌடி ஷீட்டுகள் ஓபன் செய்யப்படுவது எல்லாம் எந்தெந்த அடிப்படையில் செய்யப்படுவது என்பது நம் எல்லோருக்கும் தெரிந்த ஒன்று.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு தவறை இன்னொரு தவற்றால் சரி செய்து விட முடியாது. அறங்காவலர் குழுத் தலைவர் டாக்டர் பாலகிருஷ்ணன் பெயரில் ரௌடி ஷீட் ஓபன் செய்வது என்பது அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சி நடத்துகின்ற நேரத்திலே வருகிறது என்றால், அது முனைப்பாக கவனித்து பார்க்க வேண்டிய விஷயமாகும். ஆகவே, அதற்கு முன் உதாரணம் காட்டி, அவர் மீது குறையில்லையா, இவர் மீது குறையில்லையா என்ற வகையில் சொல்லக்கூடாது.

அதுமட்டுமல்ல, அந்தக் கொலையைப் பற்றி அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த ஒருவரே — குன்றிமலையான் என்று பெயர் போட்டிருக்கிறார்கள். — இந்தக் குழுவின் முன் சாட்சியம் அளிக்கிறார். அந்தக் குன்றிமலையான் என்பவர் சொல்கிறார், இப்படி இப்படியெல்லாம் கொலை செய்யும் முயற்சி நடைபெற்றது என்று விளக்கிச் சொல்கிறார்.

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

[1982 பிப்ரவரி 11]

எல்லோரும் சேர்ந்து அந்த வெரிபிகேஷன் ஆபீசரை திருச் செந்தூரிலே உள்ள விருந்தினர் மாளிகையில் அடித்தார்கள். சுவற்றிலே மோதினார்கள். கடலிலே தூக்கி எறிய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஜனங்களேல்லாம் சுற்றிலும் கூடி விட்டார்கள். அவர்கள் பார்த்துவிடுவார்களே என்று போலீசார் அவர்களை அடித்து விரட்டினார்கள். அதற்குப் பிறகு அவரை படிக்கட்டிலே மோதினார் பாலகிருஷ்ணன் என்று சொல்லியிருக்கிறார். இப்படியெல்லாம் சொல்லியிருக்கக்கூடியவர்கள் யார்! எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் அல்ல. அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்.

ஆனால் அந்த குன்றிமலையானைப் பற்றி டாக்டர் பாலகிருஷ்ணன் என்ன சொல்கிறார் என்றால், அவர் தமக்கு நேர் எதிரி — என்று சொல்கிறார். அவர் கட்சிக்குள்ளேயே இருப்பவர், கட்சிக்குள்ளேயே இருக்கும் கலகக்கட்சித் தலைவர் என்று சொல்லியிருக்கிறார். டாக்டர் பாலகிருஷ்ணன் செய்தது தவறு என்றும், வெரிபிகேஷன் ஆபீசரை கொலை செய்து, அவரைத் தூக்கிலே போட்டு விட்டார்கள் என்றும் அவர் சொன்னதற்காக அவர் என்னுடைய எதிரி என்று சொன்னால் என்ன நியாயம்? அவர் செய்தது கொலை அல்ல. நடைபெற்றது தற்கொலைதான் என்றும் சொன்னால் என்ன நியாயம்?

நான் ஒன்றை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நமது கிராமங்களிலே சொல்வார்கள். அரசாங்க கோழிமுட்டை அடித்தால் அம்மியும் உடையும் என்று. ஒரு கோழி முட்டை இருக்கிறது. அதைத் தரையில் எறிந்து பாருங்கள் அந்த முட்டை உடைந்துபோகும். ஆனால் அரசாங்க அதிகாரிகள் சொல்வார்கள்; அரசாங்கம் சொல்லும், எங்களிடம் ஒரு கோழி முட்டை இருக்கிறது. அதை போட்டால் அம்மியும் உடைந்து விடும் என்று. ஏனென்றால் சொல்வதை அவ்வளவு வலுவாக அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்வார்கள். அதற்கு அடையாளம் தான் இந்தக் கூற்று. மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்கள், இப்படித்தான் விசாரணைக் கமிஷன் வருவதற்கு முன்னாலேயே, இது தற்கொலைதான் என்ற முடிவுக்கு வந்து விட்டார்கள்.(குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தவறான கருத்தின் அடிப்படையில் சபையில் விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார் என்றே தொடர்ந்து சொல்லிக்கொண்டே வருகிறார் (குறுக்கீடு) இதற்கு விளக்கம் அளிக்க வேண்டிய நேரத்திலே என்னாலேயே விளக்கிச் சொல்ல முடியும் என்றாலும், ஒரு தகவலைக் கூறிவிட்டால், மேற்கொண்டு பேசுவதற்கும், பேசுபவர்களுக்கும் வசதியாக இருக்கும் என்ற வகையில் தெரிவித்துவிடுகிறேன். அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளையும், அறிக்கைகளை

1982 பிப்ரவரி 11]

[திரு. ஆர்.எம். வீரப்பன்]

யும் வழக்கமாக அரசாங்கத்தின் சார்பில் தெரிவிப்பதைப் போலத்தான் நானும் தெரிவித்தேன். என்னுடைய சொந்தக் கருத்தைச் சொல்லவில்லை.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: எங்களுடைய தலைவர் அவர்கள் இது தற்கொலை அல்ல கொலைதான் என்று சொன்னதற்குப் பிறகு, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் வேக வேகமாக முன் வந்து அதை மறுக்கிறார்கள் என்றால் என்ன அர்த்தம்? தற்கொலையா அல்லது கொலையா என்பதை விசாரணைக் கமிஷன் வைத்து விசாரித்து முடிவு தெரிவதற்குள், தற்கொலை தான் இது, கொலையல்ல என்று மறுக்கிறார்களே....

'What inference, we, people have to draw from the statement of the Minister

ஆகையினால்தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். குன்றி மலையான் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர் என்றாலும் உண்மையைச் சொல்லிவிட்ட காரணத்தால் அவர் எனக்கு எதிரான கழகக் கோஷ்டியைச் சேர்ந்தவர் என்று வர்ணிக்கப்படுகிறது.

இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த முடிவுகளை எடுக்கிறார்கள். எந்தக் தேதியில் இந்த கமிஷன் சம்பந்தமாக இந்த அரசு முடிவுகளை எடுத்தார்கள்? என்னென்ன தேதிகளில் என்னென்ன முடிவுகளை எடுத்தார்கள்? 1-ம் தேதி இங்கே வைக்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கம் எடுத்த முடிவுகள், இன்னும் எடுக்க வேண்டிய முடிவுகள், எடுக்கக்கூடிய முடிவுகள் இந்த ரிப்போர்ட்டை அரசாங்கம் பரிசீலனைசெய்து சட்டமன்றத்தில் வைத்து பரிசீலித்ததற்குப் பிறகு அரசாங்க முடிவு இவை என இன்னொரு நாளைக்கு அந்த முடிவை எடுக்கக்கூடாதா? சட்டத்தில் இடமில்லையா? ஆகவே அரசாங்கம் ஒரு முடிவிற்கு வந்துவிட்டது. இது கொலைதான், இருந்தாலும் அவர்கள் கட்சிக்காரர் செய்துவிட்டார், அவர்களை, தங்களை ஆதரிக்கிறவர் அப்படிச் செய்து விட்டார் அவரைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற இயல்பான ஒரு ஆசை. அந்த இயல்பான ஆசை காரணமாக நம் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களும் மாண்புமிகு அறநிலையத்துறை அமைச்சர் அவர்களும் இதற்கு பாதுகாப்பாக இருப்பார்களோ என்று எங்களைப் போன்றவர்கள் சந்தேகிக்காமல் இருக்க முடியவில்லை. (மணியடிக்கப்பட்டது.)

மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, இன்னொன்றையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன், நீங்கள் ஒரு மிகச் சிறந்த வழக்கறிஞர். இன்னும் சொல்லப்போனால் நீங்கள் கிரி. மினல் வழக்குகளில் நிறைய வழக்குகளை நடத்தியிருக்கிறீர்கள் கொலை செய்வதற்கு சந்தர்ப்பங்கள் சூழ்நிலைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இவைகள், எல்லோரும் நேராகப் பார்த்துத்தான் முடிவு செய்வது அல்ல. அரசாங்கத்தின் ஓய்வு பெற்ற டாக்டர்

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [1982 பிப்ரவரி 11]

அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள்? இது தற்கொலை இல்ல, கொலைதான் என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அதையும் கமிஷன் முன் வந்து அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அரசாங்கம் என்ன சொல்கிறது தெரியுமா? அந்த ஓய்வு பெற்ற நிபுணர் பிணத்தை பார்க்கவில்லை என்று. பிணத்தைப் பார்த்துத் தான் ஐட்ஜ் ஐட்ஜ்மென்ட் கொடுக்கிறார்களா டிஸ்டிக்ட் ஐட்ஜ் செஷன்ஸ் கோர்ட்டில். அல்லது உயர்நீதி மன்றத்தில் இருக்கக் கூடியவர்கள் அதற்குப் பிறகுதான் முடிவிற்கு வருகிறார்களா? அவர்கள் பார்க்கவில்லை என் அரசாங்கம் ரிப்போர்டின் முடிவில் சொல்லியிருக்கிறார் என்றால் இவர்களுக்கு மனம் இல்லை அது கொலை என்று ஒப்புக்கொள்வதற்கு.

இன்னொன்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒருவன் தற்கொலை செய்துகொள்ள வேண்டுமென்றால் தானே தன்னத் தனியாக மரத்திலோ அல்லது உயரமான இடத்திலிருந்தோ தற்கொலை செய்துகொள்ள வேண்டுமென்றால் முதலில் தற்கொலை செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று முடிவெடுத்தவன் மரத்திற்கு மேலே ஏறுவான். மரத்திற்கு மேலே ஏறி கிளையில் உட்கார்ந்துகொண்டு அதில் ஒரு சுருக்கு போட்டு தன் கழுத்திலும் சுருக்கு போட்டுக்கொண்டு 'தொப்' என்று குதிப்பான். ஆனால் எட்டடி உயரத்தில் உள்ள ஒரு பைப்பில் ஒருவன் ஏறி அதிலும் மாட்டி இதிலும் மாட்ட முடியாது என்று அந்த நிபுணர் சொன்னால் அதை ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டேன், அதை ஏற்றுக் கொள்வது சரியல்ல என்று அரசாங்கம் முடிவு எடுத்தால் என்ன அர்த்தம்? (மணியடிக்கப்பட்டது.) ஆக, நடைபெற்ற சம்பவங்கள், நடைபெற்ற கொலை இவைகளை மறைக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் ஒரு நேர்மையான, நியாயமான அதிகாரியை

I am not taking much of your time.

இன்னொன்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன். யார் சொல்கிறார்கள்? அ.தி.மு.க. வைச் சேர்ந்தவர் அபிடவிட் கொடுத்திருக்கிறார். அவர் சொல்கிறார். வெரிபிகேஷன் ஆபீசர் வருவதற்கு முன்னதாகவே உண்டியல் உடைக்கப்பட்டது, உண்டியல் திறக்கப்படுகிற சமயத்தில் சீல் இருக்கிறது என்று வெரிபிகேஷன் ஆபீசர் ரிக்கார்டில் கையெழுத்து போட வேண்டும். கையெழுத்து போட்டாரா? அந்த ஆபீசர் 7-30 மணிக்கு வந்தது வாஸ்தவம் என்றால் 12 மணிக்கு அல்லது 11 மணிக்கு அவர் சாகடிக்கப்பட்டிருக்கிறார் என்றால் இவ்வளவு நேரமாக ஏன் கையெழுத்து போடவில்லை? காரணம், அங்கே உண்டியல் உடைக்கப்பட்டது. அந்த உண்டியல் உடைக்கப்பட்டு அதிலுள்ள, அதில் இருக்கக்கூடிய பத்து இலட்சம் ரூபாய் பெறக்கூடிய வைர வேல் களவாடப்பட்டது என்று சொல்வது உண்மையாக இருக்குமோ என்ற அடிப்படையில்தான் வெரிபிகேஷன் ஆபீசர் வருவதற்கு முன்னதாக உடைக்கப்பட்ட காரணத்தால்

1982 பிப்ரவரி 11] [திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

"I will not sign the hundial register. It should be opened in my presence. Who are you to open the Hund before I come?"

ஆகையினால் நான் கையெழுத்து போடமாட்டேன் என்று சொன்னதற்குப் பிறகுதான், அவர் ரிட்டயரிங் ரூம் அல்லது விருந்தினர் மாளிகைக்கு சென்ற பிறகுதான் ரெஜிஸ்தரை எடுத்துக்கொண்டு இங்கே கையெழுத்து போடு என்று வாதாடியிருக்கிறார்கள். அங்கே யார்? அங்கே நிரீவாக அதிகாரியாக இருக்கக்கூடியவர், அங்கே வேலை செய்யக்கூடிய பணியாளர்கள், மற்றுமுள்ள அறங்காவலர் குழுவைச் சேர்ந்த இன்னும் சிலர் இவர்கள் அத்தனை பேர்களும் சென்று புரத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு ஆதாரபூர்வமான நகல்கள் இருக்கின்றன.

[முற்பகல் 1-10]

இந்த விசாரணைக் கமிஷனைப் பற்றி இந்த மன்றத்திலும், பொதுமக்களும் நம்ப வேண்டுமென்றால், அது கொடுத்திருக்கக்கூடிய தீர்ப்பை இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். ஆனால், இந்த விசாரணைக் கமிஷனில் இந்த அரசாங்கம் எப்படி நடந்துகொண்டது? இந்த விசாரணைக் கமிஷனை மத்திய அரசாங்கம் நியமித்தது போலவும், மாநில அரசு அதற்கு வேறு ஸ்டாண்டிலே இருப்பதுபோலவும் இருக்கிறது. இந்த விசாரணைக் கமிஷனில் அதிகாரிகள் அணிவகுத்து, இது தற்கொலைதான், தற்கொலை தான் என்று ஒருவருக்கு பின் ஒருவராக சொல்ல வைத்தது ஏன்? இதிலே குற்றவாளி யார்? அறங்காவலர்கள் குழுவைச் சேர்ந்தவர்கள் யார் - திருச்செந்தூரிலே ஒருசிலர் கொள்ளையடிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்திற்காக, வைர வேலை யாருக்கோ கொடுக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்திற்காக செய்த ஒரு தவறு என்பதை அரசாங்கம் சரியாக விசாரணை செய்யவில்லை.

யார் போட்ட விசாரணைக் கமிஷன் இது மத்திய அரசாங்கம் போட்ட விசாரணைக் கமிஷனாக இருக்குமானால், நீங்கள் வாதாடலாம். நீங்கள் எடுத்த நிலை சரியில்லை என்று சொல்லலாம். மத்திய அரசாங்கம் ரே கமிஷன் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த ரே கமிஷன் விசாரணை சமயத்தில், தமிழ்நாடு அரசாங்கம் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை லஞ்சமாக வாங்கவில்லை என்று சொல்லுங்கள். எரி சாராய ஏற்றுமதியில் நீங்கள் கொள்ளை அடிக்கவில்லை என்று சொல்லுங்கள். அது நியாயம் ஆனால் நீங்கள் போட்ட விசாரணைக் கமிஷனை நீங்களே நம்பவில்லை.

இப்போது சதாசிவம் கமிஷன் போட்டிருக்கிறீர்கள். ஒரு வேளை தப்பித் தவறி சதாசிவம் கமிஷன் இந்த அரசாங்கம், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தவறு செய்து விட்டார்கள் என்று சொல்லிவிட்டால், அதையும் இப்படித் தான் கன்சிடர் செய்வீர்கள் என்பதற்கு இது அடையாளம்

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

[1982 பிப்ரவரி 11]

அதேபோல், இராமமூர்த்தி கமிஷனை இந்த அரசாங்கம் போட்டிருக்கிறது. முதலமைச்சர் பேரிலும் அதேபோல் வருவாய்த்துறை அமைச்சர் பேரிலும், அதுபோல் பல அமைச்சர்கள் பேரிலும் கமிஷனைப் போட்டிருக்கிறீர்கள் அதனுடைய முடிவு அரசாங்கத்திற்கு ஒருவேளை விரோதமாக வருமேயானால். வராது என்பது எனக்குத் தெரியும்.—ஒருவேளை வருமேயானால், முதலமைச்சர் அவர்களும், மற்ற அரசாங்க அதிகாரிகளும் இராமமூர்த்தி கமிஷன் செய்தது தப்பு, இதை இப்படிப் பார்த்திருக்கவேண்டும். இதை அப்படி கன்சிடர் செய்திருக்க வேண்டும் என்று அப்பலெட்கோர்ட்போல நீங்கள் அதன்மீது உட்காரப் போகிறீர்களா?

இந்தக் கொலையைச் செய்வதற்கு மிக முக்கியமான காரணமாக இருந்தவர், ராஜினாமா செய்திருக்க வேண்டும். இன்னார் என்று நான் சொல்லவில்லை. முதலமைச்சர் என்று சொல்லவில்லை. குறைந்தபட்சம் அந்தத் துறை சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சராவது ராஜினாமா செய்திருந்தால், அது நியாயமாக இருந்திருக்கும். ஆனால் ராஜினாமா செய்ய மாட்டார்கள். என்றையதினம் மக்கள் கழுத்தைப் பிடித்துத் தள்ளுகிறார்களோ அன்றையதினம் தான் செல்வார்கள் என்பதைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

2. அறிவிப்புகள்.—தொடர்ச்சி.

(ஆ) பேரவை அலுவல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. இன்று கூடிய அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் எடுத்த முடிவுகளுக்கு இணங்க பேரவையின் அலுவல்கள் கீழ்க்கண்டவாறு மாற்றி அமைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதைப் பேரவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

12—2—1982
(வெள்ளி)

மற்றும்
13—2—1982
(சனி)

14—2—1982
(ஞாயிறு)

நீதிபதி திரு. பால் கமிஷன் அறிக்கை பரிந்துரைகள் மீதும் அரசு எடுத்த நடவடிக்கை பற்றி 2—2—1982 அன்று பேரவையில் வைக்கப்பெற்ற அறிக்கை மீதும் விவாதம்.

விடுமுறை.

1982 பிப்ரவரி 11]

15—2—1982

(திங்கள்)

.. திரு. எம். ஏ. முருகேசன் விசாரணைக் குழுவின் பரிந்துரைகள் மீதும் அரசு எடுத்த நடவடிக்கை பற்றி 30-4-1982 அன்று பேரவையில் வைக்கப்பெற்ற அறிக்கை மீதும் விவாதம்.

16—2—1982

(செவ்வாய்)

17—2—1982

(புதன்)

18—2—1982

(வியாழன்)

.. அரசினர் சட்டமுன்வடிவுகள்.

.. (1) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்

(2) தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1981-82 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதி நிலை அறிக்கையின் மீதும் 1980-81 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை நிதி நிலை அறிக்கையின் மீதும் விவாதம்.

பேரவை மாலையிலும் கூடும்.

19—2—1982

(வெள்ளி)

.. தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1981-82 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதி நிலை அறிக்கையின் மீதும் 1980-81 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை நிதி நிலை அறிக்கையின் மீதும் விவாதம்.

(6) அரசினர் தீர்மானம்—தொடர்ச்சி.

நீதிபதி பால்கமிஷன் அறிக்கை மீதும் அரசு நடவடிக்கை குறித்தும் விவாதம்.

திரு. குமாரி அனந்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே அவையிலே இன்று வாதத்திற்கு எடுக்கப் பட்டிருக்கிற நீதிபதி பால் அவர்கள் அறிக்கையின் மீதும் அது தொடர்பாக அரசாங்கம் வைத்திருக்கிற குறிப்பின்மீதும் சில கருத்துக்களைச் சொல்லக் கிடைத்த வாய்ப்புக்காக காந்தி காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் நன்றி. தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்

திருச்செந்துார் அலை கடலருகே முருகன் இருக்கிற மிக உயர்ந்த தலம். அந்தத் தலத்திலே சோதனை அதிகாரியாக அல்லது சரிபார்ப்பு அதிகாரியாக இருந்த திரு. சுப்பிரமணிய பிள்ளை அவர்கள் மரணம் குறித்து ஏற்பட்டிருக்கின்ற ஐயத்தின் அடிப்படையிலே நீதிபதி அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள்

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1982 பிப்ரவரி 11]

ஒரு விசாரணைக் கமிஷனாக அவர்கள் அளித்த ரிப்போர்ட்டின் அடிப்படையில் இங்கே விவாதம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. முதலில் ஐயத்திற்கு இடமானது என்று சொல்லப்பட்ட காரணத்தினால் விசாரணை நடத்தப்பட்டாலும் விசாரணைக் கமிஷன் அறிக்கையைப் படித்துப் பார்த்ததற்குப் பின்னாலே பல்வேறு சேதிகள் நமது கவனத்திற்கு வருகின்றன.

முதலில் சுப்பிரமணிய பிள்ளை அவர்கள் சரிபார்ப்பு அதி காரி அவர்கள் ஏறத்தாழ 60 பேர் இருந்து உண்டியல் பணத்தை எண்ணிக்கொண்டிருந்த நேரத்தில் அந்தப் பணத்தில் சில ரூபாய் நோட்டுக்களை எடுத்து இடுப்பில் சொருகுகிற அளவுக்கு ஒரு வாய்ப்பு அவருக்கு இருந்திருக்குமா, முடியாது என்பது எங்கள் கருத்து அத்தனை பேர் கண்ணிலும் மண்ணைத் தூவி விட்டு எடுக்க முடியாது என்பதும் அப்படி அவர் எடுத்ததை யாராவது பார்த்தார்களா என்று சொன்னால் அப்படிச் சொல்ப வர்கள் கொடுத்திருக்கிற வாய்மொழி தவறானது அல்லது ஐயப் பாட்டுக்குரியது என்றுதான் கருதவேண்டும். கந்தன் என்பவர் ஒருவரும் இன்னொரு பெயரும் அடையாளமும் தெரியாத ஒரு வரும் பார்த்ததாகவும் பார்த்து அறங்காவலர் குழுத் தலைவர் பாலகிருஷ்ணனுக்கு தொலைபேசி மூலம் சொல்லப்பட்டதாகவும் இங்கே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது அடையாளம் தெரியாத பொதுமக்களில் ஒருவர் என்று சொல்லப்படுகிறபோது அதனை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லுகிற கருத்துடையோர் டாக்டர் பாலகிருஷ்ணன் அந்த ஷவர் பாத் குழாய் சுப்பிர மணிய பிள்ளை உடலைத் தாங்குமா என்று பார்ப்பதற்காக அங்கே வழியே சென்று கொண்டிருந்த ஒருவரை அழைத்து நீங்கள் ஒரு வேட்டியை முறுக்கி தொங்கப் போட்டுப்பாடுங்கள்; கழுத்திலேயே சுருக்குப் போட முடிகிறதா என்று கேட்டுக்கொண் டேன் என்றும் அவர் முடியாது என்று சொன்னார் என்றும் சொன்னபோது அதை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள முடியும் என்று சொன்னால் இதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று சொல்லுவது தவறாகத் தெரியவில்ல. ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என்று சொன்னால் இரண்டையும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என்று தான் சொல்ல வேண்டும். அது காது வழி வந்த செய்தி; இது நீதிபதி வழி வந்த செய்தி. ஆதலின் நீதிபதி வழி வந்த செய்தியை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இரண்டாவது செய்தியாக தோட்டி ஆறுமுகம் வெண்டி. லேட்டர் வழியாக, பால்கணி வழியாக குழாயில் தொங்கிக் கொண்டிருந்ததைப் பார்த்ததாக சாட்சியம் சொல்லப்பட்டிருக் கிறது. ஆனால் விசாரணை நடக்கிறபோது அதை விசாரித்த தறிவதற்கு தோட்டி ஆறுமுகம் இல்லை. வேட்டியில் தொங்கிக் கொண்டிருந்ததைப் பார்த்த தோட்டி ஆறுமுகம் உலகத்திலேயே இல்லை. அவர் இறந்திருக்கிறார். அவர் இறந்தது

1982 பிப்ரவரி 11]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

ஐயப்பாட்டுக்குரியது என்று சிலர் சொல்வதில் உண்மை இருக்கிறது என்பதை நாம் உணர்ந்து, விசாரணைக் கமிஷன் சுப்பிரமணிய பிள்ளை இறந்ததற்கு மட்டுமல்லாது தோட்டி ஆறுமுகம் செத்ததற்கும் கூட ஒரு விசாரணைக் கமிஷன் வைத்தால் நல்லது என்பது என்னுடைய கருத்து. ஆக, தோட்டி ஆறுமுகம் இறந்திருக்கிறார் என்று சொல்லுகிறபோது சுப்பிரமணிய பிள்ளை தற்கொலை செய்து கொள்ளவில்லை என்பதற்கு மேலும் ஒரு கருத்துக்கு உட்படுகிற நான், அவர் கொலைக்குத்தான உட்பட்டிருக்க வேண்டுமென்று மேலும் ஐயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இரண்டாவது, எந்த வேட்டி அவருடைய கழுத்தை முறிக்கி இறிக்கிக் கொன்றதோ அந்த வேட்டி சாட்சியத்திற்கு வந்தது என்று சொல்லும்போது முதலில் அந்த வேட்டியில் இருந்த நீளம் அடுத்தாற்போல் வருகிற நேரத்தில் 22 சென்டி மீட்டர்கள் குறைந்திருக்கிறது. சாதாரணமாக, துணிகள் காலம் ஆக ஆக நீளம் என்றும் சொல்வார்கள் அல்லது சுருங்கும் என்றும் சொல்வார்கள். இரண்டு விதத்திலும் இருக்கிறது. இங்கே சுருங்கியிருக்கிறது. 22 சென்டி மீட்டர். அதுவும் 22 சென்டி மீட்டர் சுருங்கியிருப்பது ஐயத்திற்கு இடமளிக்கிறது.

அடுத்தாற்போல், நீதிபதி அவர்கள் எவ்வளவு தூரம் உற்று கவனித்து இந்தக் காரியத்தை செய்திருக்கிறார்கள் என்பது அவருடைய ரிப்போர்ட்டில் தெளிவாகத் தெரிகிறது. அது என்ன வென்றால், இந்த உண்டியல்கள் திறக்கப்படுவது என்பது சரி பார்க்கும் அதிகாரி வருவதற்கு முன்னால் திறக்கப்படக்கூடாது என்கிற வாதத்திற்கு வைக்கும்போது இதற்கு முன்னாலே அப்படித் திறக்கப்பட்டது. ஆனால், அதிகாரி புகார் செய்ய வில்லை என்று எடுத்துச் சொல்வது இந்தக் கமிஷன் வரம்புக்கு உட்பட்டது அல்ல.

(பிற்பகல் 1-20)

நம்முடைய பிரச்சினையெல்லாம் இப்போது என்ன நடந்தது என்பதுதான். இப்போது என்ன நடந்தது என்பதைப் பார்க்கிற போது நிர்வாக அதிகாரி அங்கே இருத்தல் வேண்டும், அங்கே அறங்காவலர் குழுத் தலைவர் இருத்தல் வேண்டும், அங்கே சரீ பார்க்கும் அதிகாரி இருத்தல் வேண்டும் என்றால் உண்டியல் திறக்கப்படுகிறபோது இரட்டைப் பூட்டுக்களிலே இரண்டு சாவி கள், இரண்டு சாவிக்களில் ஒரு இணை அறங்காவலர் குழுத் தலைவ ரிடமும். இன்னொரு இணை நிர்வாக அதிகாரியிடமும் இருத்தல் வேண்டும் என்று சொல்கிறபோது—அறங்காவல் குழுத் தலைவர் என்ன சொல்கிறார் என்றால் அந்தச் சாவியை இசக்கிமுத்து என்பவனிடம் கொடுத்தேன், அவன் நம்பிக்கைக்குரியவன் என்ற காரணத்திற்காக கொடுத்திருக்கக்கூடும், இசக்கிமுத்துவிடம் கொடுத்தேன் என்று சொல்கிறார். ஆனால் விதிமுறை என்ன சொல்கிறது. அதனைப் பூட்டி சாவியைக் கொடுக்கும்போது

[திரு. குமரி அனந்தன்] [1982 பிப்ரவரி 11]

அறங்காவலர் குழுத் தலைவரிடம் கொடுக்க வேண்டும் அல்லது தகுதிவாய்ந்த அதிகாரி அந்த அறங்காவலர் குழு உறுப்பினர் களிலே எவரிடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறாறோ அவரிடம்தான் அந்தச் சாவி கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அறங்காவலர் குழுத் தலைவரிடம் அது இருத்தல் வேண்டும் அல்லது அந்த அதிகாரி எந்த அறங்காவலர் குழு உறுப்பினரிடம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று குறிப்பிடுகிறாறோ அவரிடம்தான் இருக்க வேண்டுமென்றால் அந்தச் சாவி ஒன்று அறங்காவலர் குழுத் தலைவரிடம் இருத்தல் வேண்டும். இன்னொன்று அறங்காவலர் குழு உறுப்பினரிடம் இருக்க வேண்டும். எப்படி இரண்டு பதவிகளையும் வகிக்காத இசக்கிமுத்து விடம் அந்தச் சாவி போகும்? இப்படி இசக்கிமுத்து கையிலே சாவியைக் கொடுத்துவிடுகிற அளவுக்கு அறங்காவலர் குழுத் தலைவர் பொறுப்பேற்றிருக்கிறார் என்று சொன்னால் எந்தத் தடவையும் உண்டியல் திறக்கிற நேரத்திலே நான் போவதில்லை என்று அவர் சொன்னால் அந்த அறங்காவலர் குழுத் தலைவர் 1979-ஆம் ஆண்டிலே நியமிக்கப்பட்ட அந்தத் தலைவர் அவர் தான் இருக்கவேண்டுமென்ற அளவுக்கு என்ன உயரிய பண்புகளை அவர் படைத்திருக்கிறார் என்பதை அரசுத் தரப்பிலே உள்ளவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒரு தடவை உண்டியல் திறக்கப்படுகிற நேரத்திலேயே அடுத்த தடவை எப்போது உண்டியலைத் திறக்க வேண்டுமென்று முடிவு எடுக்கப்படுகிறது. அந்த முடிவு எல்லோருக்கும் அறிவிக்கப்படுகிறது. சாவியை வாங்கிக் கொண்டு போகிற பொறுப்பிலே அறங்காவலர் குழுத் தலைவர் இருக்கிறார். ஆனால், இந்தத் தடவையும் அப்படி அறிவிக்கப்பட்டிருந்தபோதும் சாவியை வைத்திருக்கின்ற பொறுப்பு அவருக்கே இருந்த போதும் அறங்காவலர் குழுத் தலைவர் என்ன செய்தார் தெரியுமா? திருச்செந்தூரிலே இருக்கின்ற உண்டியலை எண்ணுவதற்குப் போகாமல் பக்கத்திலே இருக்கிற கொம்மிடிப்பட்டியிலே தென்னங்கன்று வாங்குவதற்குப் போனாராம். தென்னசங்ன்று வாங்குவது என்பது, இந்த நாட்டிலே இப்போது இலட்சோப இலட்சம் மக்கள் வந்து வணங்குகிற சோயிலிலே இருக்கின்ற உண்டியலை எண்ணுவதை விட முக்கியமானது என்று நம்முடைய டாக்டர் பாலகிருஷ்ணன் என்று சொல்லப்படுகிற அறங்காவலர் குழுத் தலைவர் நினைக்கிறார். அது சரிதானா? அப்படியென்று உண்மையிலேயே நினைத்திருக்கக் கூடுமா? அல்லது உண்மையிலேயே வராமல் இருந்து இருக்கக்கூடுமா? என்ற ஐயப்பாடுகள் நமக்கு எழுகின்றன.

இன்னொரு வினாவை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். அவர் வருவதற்கு முன்பு உண்டியல் திறக்கப்படுமானால் ஏன் தொலை பேசியில் மேலே இருக்கின்ற அதிகாரிகளுக்குச் சொல்லவில்லை என்று சொல்கிறார்களே, அவரை எங்கே சொல்லவிட்டார்கள்.

1982 பிப்ரவரி 11]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

எல்லோரும் அவரைச் சுற்றிச்சுற்றி வந்து அவரிடம் கேள்விகள் கேட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது, அவர் தாக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்தச் சூழ்நிலையில் அவர் யாரிடம் அந்தச் செய்தியைச் சொல்ல முடியும்? இன்னொன்று. அறங்காவலர் குழுத் தலைவராக இருந்தாலும் சரி மற்றவர்களும் சரி அங்கே ஒரு காரியத்தை ஒருப்போலவே மறக்காமல் செய்திருக்கிறார்கள். எல்லோரும் ஒருப்போலவே சொல்வதற்கு முனைந்து இருக்கிறார்கள். ஒருபோலவே சொல்வதற்கு முனைந்தவர்களிலே அறங்காவலர் குழுத் தலைவரைப்பற்றி நீதிபதி சொல்கிறார்; அவர் சொல்கிற சாட்சியத்தைப் பார்க்கிற போது அவர் நேர்மையாகச் சொல்கிறார் என்பதை நம்ப முடியவில்லை, அவர் ஒரு நேர்மையான மனிதர் என்பதையும் என்னால் நம்பமுடியவில்லை என்று சொல்கிறார் என்றால் மாண்புமிகு அரசாங்கத்தினுடைய பிரதிநிதிகளாக இருக்கின்ற அன்புக் குரியவர்களுக்குச் சொல்கிறேன், ஒரு நிதிபதி ஒருவரை ஐயப்படுகிற அளவுக்கு இருந்தால்கூட அவர் அறங்காவலர் குழுத் தலைவர் பதவியிலிருந்து எடுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் அல்லது அங்கேயிருந்து போயிருக்க வேண்டும், இந்த இரண்டையும் செய்யாத ஒரு சூழ்நிலையிலே அவரைத் தொடர்ந்து வைத்துக்கொண்டிருப்பதிலே நீதிபதி கொடுத்திருக்கிற கருத்தை ஏற்க முடியாது அவர் வரம்பெல்லைக்கு அப்பாற்பட்டுப் போகிறார் என்று கூறுவதிலே எந்த நியாயமும் இல்லை.

இன்னொன்று தெரியுமா? அங்கே புதிதாக—இரத்தம் கசிந்திருக்கும் அல்லது இரத்தம் பட்டிருக்கும் என்று எதிர்ப்பார்க்கிற இடத்தில்—வெள்ளை அடித்ததாகவும் சிமின்ட் பூசப்பட்டதாகவும் ஒரு தகவல் வந்ததை யொட்டி டாக்டர் கோபாலகிருஷ்ணன் அந்த இடத்தை மேலே ஏறித் தொட்டுப் பார்க்கிறார், தன்கையால் புதிதாக சிமென்ட் பூசப்பட்டிருக்கும் என்று தொட்டுப் பார்க்கிறார். தொட்டுப் பார்த்து புதிய சிமின்ட் என் கையிலே ஓட்டுவதை உணர்கிறேன் என்று சொல்கிறார். உணர்கிறேன் என்று அவர் சொல்கிற சொல்தான் முக்கியம். ஆனால், நீதிபதி பால் எழுதுகிறார், தான் அதைச் சரிபார்ப்பதற்கு நானும் மேலே ஏறி நின்று தொட்டுப் பார்த்தேன், என் விரலிலே சிமின்ட் ஓட்டியதை நான் காணவில்லை என்று சொல்கிறார். நீதிபதி பால் சொல்கிறார், நான் தொட்டுப் பார்த்தேன், என் விரலிலே சிமின்ட் ஓட்டியதை நான் காணவில்லை என்று, அதை அரசு ஏற்றுக்கொள்கிறது. ஆனால், டாக்டர் கோபாலகிருஷ்ணன் ஓட்டியதை உணர்ந்தேன் என்று சொல்கிறார், கண்டேன் என்று சொல்லவில்லை, அந்த அளவுக்கு துளாய், துசாய் கிறியதாய் பூசப்பட்டதுபோல் ஒரு உணர்வு. ஆனால், நீதிபதி அர்கள் மேலே ஏறித் தொட்டுப் பார்த்து ஓட்டவில்லை என்று சொல்வதற்கும், நான் காணவில்லை என்று சொல்வதற்கும், உணரவில்லை என்று சொல்வதற்கும் இருக்கிற வேறுபாட்டை வைத்துக்கொண்டு நீதிபதி பால் சொல்வதை இப்பொழுது ஏற்றுக்கொள்ளுகின்ற அரசாங்கம், இந்தப் பகுதியிலே நீதிபதி பால் சொல்வதை முழுக்க

[திரு. குமரி அனந்தன்] [1982 பிப்ரவரி 11]

முழுக்க உண்மை என்று சொல்லுகின்ற அரசாங்கம், அந்தப் பகுதியிலே டாக்டர் கோபாலகிருஷ்ணன் தலமையில் இருக்கின்ற குழுவைக் கலைப்பது நியாயம் என்று சொல்வதை மட்டும் ஏன் ஏற்க மறுக்கிறது? என்ன காரணம்? என்ன தேவை வந்தது?

நான் நட்பு முறையிலேயே சொல்கிறேன்; பாசத்தின் அடிப்படையிலே சொல்கிறேன்; எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக நீதிக் கிடைக்க வேண்டும் என்கின்ற முறையிலே சொல்லுகிறேன். இந்த அறங்காவர் குழு இவ்வளவு ஐயப்பாட்டிற்கும் மேலேயும் அங்கே இருக்க வேண்டுமென்று அரசு முடிவு செய்வது எந்த வகையிலேயும் பொருத்தமானதல்ல என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்னும் ஒரு படி மேலே போய்ச் சொல்லுகின்றேன். இசக்கிமுத்து சாவி கொடுக்கின்ற அவ்விற்கு நம்பிக்கைக்குரியவன். அதே இசக்கிமுத்து இன்னொரு இடத்திலே சொல்கிறான். அறங்காவல் குழுத் தலைவர் சொல்கிறார், நான் இரண்டரை மணிக்கெல்லாம் வண்டியேறி சென்னைக்கு வந்தேன் என்று. சென்னைக்கு வருவதிலே தலைபோகிற விஷயம் என்ன தெரியுமா? இங்கிருக்கின்ற ஒரு அமைச்சர் பெருமகனாரிடம் சில நாட்களை அறிமுகப் படுத்துவது; ஒரு மண விழாவிலே வாழ்த்துச் சொல்வது; ஒரு அமைச்சருக்குப் பிறந்தநாள் வாழ்த்துச் சொல்வது. இறந்துகிடக்கிறான் ஒருவன். தன்னுடைய அறங்காவல் குழுத் தலைவருடைய நிர்வாகத்தில் தொடர்புடைய ஒரு அதிகாரி இறந்துகிடக்கின்ற பொழுது பிறந்த நாள் வாழ்த்துச் சொல்ல சென்னைக்கு வந்தேன்; சென்னைக்கு வந்தது மட்டுமல்ல; டிசம்பர் மூன்றாம் தேதி வரையில் சென்னையிலேயே இருந்தேன் என்று சொன்னால் நீதிபதி அவர்கள் சொல்வதைப்போல இது சந்தேகத்திற்கு இடமானது மட்டுமல்ல; வியப்புக்குரியது மட்டுமல்ல, மனித உணர்வுகளுக்கே அப்பாற்பட்ட ஒன்றாக அவர்களுடைய நடவடிக்கைகள் காணப்படுகின்றன என்று சொன்னால் எந்தவிதமான ஐயப்படும் இல்லை. அவர் இரண்டரை மணிக்குப் புறப்பட்டேன் என்கிறார். சாவி கொடுக்கின்ற அளவிலே அவருக்கு நம்பிக்கைக்குரியவராக இருந்த இசக்கிமுத்து சொல்கிறார். நான்கு மணிக்குத்தான் புறப்பட்டார் என்று. சொல்பவர் இசக்கிமுத்து. இவருடைய நம்பிக்கைக்குரியவர். ஆதலாலே அவர் சொல்வதை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னால் அறங்காவல் குழுத் தலைவர் சொல்வது, மாறுபாடாக வேறுபாடாக இருக்கிறது.

இந்தச் சூழ்நிலையிலே அரசாங்கம் செய்திருக்க வேண்டியது என்ன என்பதைப் பற்றியும், அரசாங்கம் என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதைப்பற்றியும் இங்கே பேசிக்கொண்டிருக்கின்றோம். இன்னுடைய பணிவான வேண்டுகோள், இன்று கசந்தாலும் நாளை

1982 பிப்ரவரி 11]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

இனிக்கும் என்கின்ற காரணத்திற்காக என்னுடைய வேண்டுகோள் நண்பர்கள் என்பவர்கள் முகத்துக்கு நேரே சிரித்துக்கொண்டு இருப்பது மட்டுமல்லாமல், அகத்திலே அவர்களுடைய நல்லாழ்வைப் பற்றியும், நம்வாழ்வைப் பற்றி மட்டுமல்ல, நல்லாட்சியைப் பற்றியும் சிந்திக்கின்ற காரணத்தினாலே நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

வேதாகமத்திலே மிகச் சிறப்பாகச் சொல்லியிருப்பதைப் போலே அரசாங்கம் என்று சொல்லுகின்ற பெரிய இயந்திரம் எத்தனையோ சின்னச் சின்ன சக்கரங்களாலே சுழன்று கொண்டிருக்கின்றது. ஒரு சக்கரத்தைக் காப்பாற்றப் போய் இயந்திரத்தையே இழந்துவிடக் கூடாது. அரசாங்கம் என்பது பல அதிகாரிகளுடைய குழுக்களுடைய துணையோடு நின்று ஆளப்படுகின்ற ஒன்று; நடத்தப்படுகின்ற ஒன்று; செயல்படுத்தப்படுகின்ற ஒன்று. அதிலே ஒரு குழு எங்கேயோ தவறு செய்கிறது என்று சொன்னால் அந்தத் தவற்றைத் தட்டிக் கேட்பது மட்டுமல்ல; தேவைப்படுகின்ற நேரத்திலே அதை நீக்கித் தள்ளிவிடுவதும் தேவையான ஒன்றாக இருக்கிறது என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. ஏனென்றால் நீதிபதி பால் அவர்களுக்குச் சொல்லப்பட்டிருப்பது என்னவென்றால் என்ன சூழ்நிலையிலே சாவு ஏற்பட்டது என்பது மட்டுமல்ல; இனிமேல் இப்படி ஒன்றும் நடவரவண்ணம் என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதையும் கேட்டிருக்கின்ற காரணத்தினாலே அவர்கள் சொல்கிறார்கள் விசாரணையினுடைய உண்மையை விசாரணை மூலம் நாம் உண்மையைத் தெரிந்துக் கொள்வதற்கு அந்த அறைகளிலே யாருமே தங்கியிருக்கவில்லை. இந்த ஒரு அறையிலே மட்டும்தான் ஆள் இருந்தார். அங்கே பொதுமக்கள் யாருமே வருவதற்கு வாய்ப்பில்லை. அறங்காவல் குழு இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற நேரம் வரை அந்த அறங்காவல் குழுவினுடைய தலைமையிலே இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற மற்றப் பணியாளர்கள் துணிந்து வந்து சாட்சியம் சொல்ல மாட்டார்கள் என்ற காரணத்தால் அதைக் கலைப்பதற்கோ அல்லது தற்காலிகமாக நீக்கி விடுவதற்கோ வழி வகைகளைத் தேடுங்கள் என்று சொல்வதனை நாம் எப்படி அநியாயம் என்று சொல்ல முடியும் -

மீண்டும் நான் முதலிலே தொடங்கியதையே சொல்லுகின்றேன். அரசாங்கம் என்று சொல்லுகின்ற இந்த இயந்திரத்தில் மறந்து விடாதீர்கள். உன் வலது கண் உனக்கு இடர் உண்டாக்கினால் அதைப் பிடுங்கியெறிந்துவிடு; உன் வலது கை உனக்கு இடர் உண்டாக்கினால் அதனைத் தறித்து விடுவாய்; உன் சரீரம் முழுவதும் நரகத்தில் தள்ளப்படுவதைப் பார்க்கிலும் உன் அவயங்களிலே ஒன்று கெட்டுப் போவது உனக்கு நலமாய் இருக்கும் என்று சொல்கிற சாரணத்தினாலே அரசாங்கத்தினுடைய செயல்முறையிலே நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்ற அந்தக் குழு கலைக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்வதிலே நியாயம் இருக்கிறது என்பதோடு தோட்டி ஆறுமுகம் செத்ததைப்பற்றி ஒரு

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1982 பிப்ரவரி 11]

விசாரணை வைக்க வேண்டும் என்பதோடு, இதனை மத்திய புலனாய்வுக்கு விடக்கூடாது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தப் புலனாய்வு இங்கிருக்கின்றவர்களுடைய புலனாய்வுக்கு, அறங்காவல் குழுவைக் கலைத்ததற்குப் பின்னால் இங்கே இருக்கின்றவர்களுடைய புலனாய்வுக்கு விடப்பட்டு, புலன் ஆய்வு நடந்து நீதிநிலை நாட்டப்பட வேண்டுமென்பதிலே ஐயமில்லை. அந்த நீதியை நிலை நாட்டுவதற்கு எங்கேனும் தவறு வந்தால் இந்த மாமன்றம் மீண்டும் கொடுத்தேழ்ந்து நீதியை நிலைநாட்டுவதற்குத் துணை நிற்கும் என்கிற அடிப்படையிலே சொல்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-30).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் ஆணுமதியுடன் அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

திரு. குமரி அனந்தன்: தவறு இருக்கிற இடத்திலே, மாண்புமிகு முதலமைச்சருக்கும், மாண்புமிகு அறநிலையத்துறை அமைச்சருக்கும், அரசுக்கும் சொல்கின்றேன், தவறு செய்தவர்கள் யாராக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்கின்ற வகையிலே, இது மறுக்க முடியாத, மறைக்க முடியாத கொலைதான் என்பதிலே சந்தேகம் இல்லை. பால் அவர்களுடைய அந்த ரிப்போர்ட்டைப் படிக்கின்ற பொழுது அதுதான் நடந்திருக்கின்றது என்பது தெரிகின்றது.

அந்நேரத்தைச் சுப்பிரமணியம் வென்றார். சிவன் பிள்ளை சுப்பிரமணியரைச் சொல்கிறேன், நான். சிவன் சுப்பிரமணியம் அந்நேரத்தை வென்ற இடம் திருச்செந்தூர். சுப்பிரமணியம் பிள்ளையை அந்நேரம் மனம் கொண்ட சிலர் கொன்ற இடம் திருச்செந்தூர் என்று சொல்கின்ற பெயர் வருகின்ற பொழுது, யார் தவறு செய்தால், நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் மீதும் அறநிலையத் துறை அமைச்சர் மீதும் அவர்களோடு இருந்து கொண்டிருக்கின்றவர்கள் மீதும் வைத்திருக்கின்ற அன்பினாலும் நம்பிக்கையினாலும் சொல்கின்றேன் தவறு யார் செய்தாலும் சரி அதைத் தெரிந்து செய்தால் அது தேவன் என்றாலும் நான் விட மாட்டேன் என்று சொல்கின்ற வகையிலே நீங்கள் நிச்சயமாக இந்தக் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல் ஒன்று இந்தப் பால் கமிஷன் அறிக்கை மீது நடைபெறுகின்ற இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு சில கருத்துக்களைச் சொல்கிறோம் என்றால் உண்மையிலேயே தொடர்ந்து இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் நடக்கக்கூடாது என்பதாலும் இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் நடப்பதைத் தடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கின்ற ஆர்வம் இருக்கிற காரணத்தாலும் தான் இதனை சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன் இன்னும் ஒன்று;

1982 பிப்ரவரி 11]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

அரசாங்கம் இதை மறைக்க வேண்டும் இந்த ரிப்போர்ட்டை மறைக்க வேண்டுமென்று நினைத்தது என்று நான் கருதவில்லை அரசாங்கம்! இந்த ரிப்போர்ட்டை மறைக்க வேண்டுமென்று கருதி இருந்தால் அது மொழி பெயர்ப்புத் துறைக்கே அனுப்பி யிருக்காது நாம் சிறிது நேரம் அவசரப்படாமல் கூட இருந் திருக்கலாமோ என்று நான் கருதுகின்றேன் நாம் அவசரப் பட்டுவிட்ட காரணத்தினாலே, பிட்டிலே ஆவி வருவதற்கு முன்பு பாதியிலேயே எடுக்கின்ற ஒரு சூழ்நிலை வந்து விட்டதோ என்று கூட நான் கருதுகின்றேன்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நல்ல காரியத்தைச் செய் தார்கள் என்று சிலர் பாராட்டுகிறார்கள் ஏன் இந்தக் காரியத் தைச் செய்தார் என்று சிலர் சுட்டிக் காட்டுகிறார்கள் என் னுடைய பணிவான வேண்டுகோள் எதிர்க்கட்சித் தலைவ ருடைய வேலை மட்டுமல்ல எதிரிலே இருக்கின்றவர்களுடைய வேலை எல்லாம் இப்படி மறைக்கப்படுகின்ற ஒன்று வெளியே எடுக்கப்பட வேண்டியதுதான் ஆனால் இது மறைக்கப்பட்டதா? மறைக்கப்பட வேண்டுமென்ற நோக்கம் இருந்ததா? அப்படி இருந்தால் மொழி பெயர்ப்புத் துறைக்குப் பேரயிருக்குமா? தானாகக் கனிய வேண்டியதைத் தட்டிக் கனிய வைத்து விட் டாரோ என்று சொல்கின்ற ஆதர்ப்பு என்னக்குக் கொஞ்சம் உண்டு. 6 மாத காலத்திற்குள்ளே சட்டமன்றத்திலே வைக்க வேண்டு மென்று சொல்கின்ற வரம்புவரை காத்திருந்து அவர்கள் அதை வைக்காமல் இருந்திருந்தால் இந்தச் சட்டப் பேரவையிலே எதிர்க் கட்சித் தலைவருடைய குரலோடு எங்கள் குரல்கள் எல்லாம் சேர்ந்து ஒலித்திருக்கின்ற ஒரு பெரு வாய்ப்பு கிடைத்திருக்குமே அது நழுவிப் போய் விட்டதே என்ற கவலை எனக்கு உண்டு அதலாலே அதனைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னும் ஒன்று நீதி கேட்டு பாத யாத்திரைப் போவதைப் பற்றியும் நான் ஒன்று சொல்லவில்லை, நல்லதுதான் காந்திய வழிக்குக் கொஞ்சங் கொஞ்சமாக நீங்கள் எல்லோரும் திரும்புவது எங்களுக்குக் கிடைக்கின்ற மாபெரும் வெற்றி என்று கருதுகின் றேன். நான், 1967 ஆம் ஆண்டிலே நான் பாதயாத்திரை வந்த பொழுது சைவத்தின் அடிப்படையிலே வந்த பொழுது புலால் உண்ணக் கூடாது என்று கன்னியாக் குமரிக் கடலிலே காலை நனைத்து 625 மைல்கள் நானும் நண்பர் நெடுமாறன் போன்ற நண்பர்கள் துணையோடு நான் அந்தப் பாத யாத்திரையை மேற் கொண்ட நேரத்தில் 625 மைல்கள் நடந்து வந்த நேரத் திலே—புலாலைத் தொடுவதில்லை என்று வருகின்ற நேரத்திலே உங்கள் பத்திரிகைகள் பல குமரி அனந்தனும் மற்றவர்களும் நடந்து வந்த பாதையிலே கோழிகளை ஆடுகளைக் காணோம் என்று எழுதியது உண்டு, அதை நான் இப்பொழுது தப்பென்று சொன்னால் நீங்கள் கோபித்துக் கொள்வீர்கள் ஆதலாலே நீங்கள் போகின்ற நேரத்திலே இப்படியெல்லாம் நிகழும் என்று

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1982 பிப்ரவரி 11]

நான் சொல்ல மாட்டேன் ஏனென்றால் நாங்கள் வந்த நேரத்திலும் அப்படியெல்லாம் அதிகழவில்லை என்ற காரணத்திற்காகச் சொல்கின்றேன் நல்லதுதான், காந்திய வழியிலே வருவது நல்லது தான். அந்த காந்தியினுடைய பெயரை பெரும் தலைவருடைய பெயரை வைத்திருக்கின்ற காரணத்தாலே நான் சொல்வேன் அரசாங்கம் ஒரு அதிகாரியையோ ஒரு குழுவையோ காக்கப் போகின்ற காரணத்தினாலே தான் பாதுகாக்க வேண்டிய பெரிய நல்ல பெயரை இழக்க வேண்டியதில்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அந்த வகையிலே அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பது மட்டுமல்ல, அந்த அறங்காவலர் குழு உங்களுடைய அழகான ஆடையிலே பட்டிருக்கிற அழுக்கு. வெட்டி எறியுங்கள் என்று சொல்லி, இந்த நிலையிலே நீதிபதி பால் அவர்கள் நெஞ்சு நிமிர்ந்து சொன்ன நல்ல காரியங்களுக்கெல்லாம் பாராட்டு தெரிவித்து அமர்கிறேன், வணக்கம், நன்றி.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை 1982 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 12 ஆம் நாள் காலை 9-00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-34 மணிக்கு ஓத்தி வைக்கப் பெற்றது.

7. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

எதுவுமில்லை.

122219

**LIST OF AGENTS FOR THE SALE OF
TAMIL NADU GOVERNMENT PUBLICATIONS
IN MADRAS CITY.**

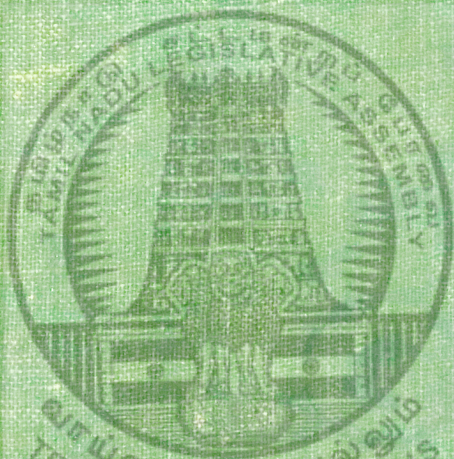
- 1 Account Test Institute, Egmore, Madras-8.
- 2 The City Book Company, Madras-4.
- 3 Higginbothams (Private) Limited, Madras-3.
- 4 P. Varadachary and Company, Madras-1.
- 5 O. Subbiah Chetty and Company, Madras-6.
- 6 The Universal Book House, Moore Market, Madras-8.
- 7 C. Sitharaman and Company, Madras-14.
- 8 Mohan Pathippagam and Book Depot, Madras-5.
- 9 C. Venkatesan Chetty and Company, No. 8-C, Pyroffs Road
Madras-5.
- 10 The South India Saiva Siddhanta Works Publishing Society
(Tirunelveli) Limited, Madras-1.
- 11 The Sangam Publishers, No. 11, Sunkurama Chetty Street,
Madras-1.
- 12 New Century Book House (Private) Limited, Madras-2.
- 13 Kalaivani Book Centre, No. 1, Ponniamman Koil Street,
Madras-3.

IN MOFFASIL OF TAMIL NADU.

- 1 A. Venkatasubban & Company, Vellore (North Arcot) District.
- 2 Bharathamatha Book Depot, Thanjavur (Tanjore District).
- 3 P. V. Nathan & Company, Kumbakonam (Tanjore) District.
- 4 Appar Book Stall, Thanjavur.
- 5 P. N. Swaminathan and Company, Bazaar Street, Pudukkottai.
- 6 Palaniappa Bros., Tiruchirappalli-2.
- 7 S. R. Subramania Pillai, Tirunelveli Junction. S.2
- 8 B. Aruldoss, Villupuram (South Arcot District).
- 9 Vasantham Stores, Booksellers, 9/31, Cross Cut Road, Coimbatore.
- 10 Mercury Book Company, 20, Karappa Gounder Street, Coimbatore.
- 11 S. M. Jegannatham Book House, 35, Nandhi Koil Street, Tirunelveli.
- 12 Ganesh Stores, South Car Street, Sivakasi.
- 13 Mary Martin, Booksellers, Kotagiri (The Nilgiris).
- 14 A. K. Chandriah Chettiar & Sons, Salem-1.
- 15 Parameswari Book Shop, No. 46D, Old Market Street, Salem.
- 16 Meenakshi Pathippagam, Pudukkottai.
- 17 K. V. Narayana Iyer & Sons, Dindigul, Madurai District.
- 18 Jayakumari Stores, Nagercoil (Kanyakumari District).
- 19 Baby Stores, Booksellers, Villupuram (South Arcot District).
- 20 Dinamani Stores, No. 3/1, Old Post Office Road, Coimbatore.
- 21 Kumaran Book Depot, Booksellers, Erode-1.
- 22 Vela Book Company, No. A, Annaji Rao Street, Erode-1.
- 23 Radhamani Stores, 6-A, Raja Street, Coimbatore-1.
- 24 Ajentha Book Centre, Salem-1.
- 25 Sri Vidya, 63, Tennure High Road, Tiruchy-2.
- 26 Sri Ramavilas Book Shop, 80, Amman Sannathi, Madurai-1.

IN OTHER STATES

- 1 Jain Book Agency, New Delhi.
- 2 International Book House, Trivandrum.
- 3 The Book Syndicate, Hyderabad-1.
- 4 Labour Law Publications, Hyderabad.
- 5 Puthaghaleyam, Pondicherry.
- 6 Prabu Book Service, Gurgaon, Haryana.
- 7 K. P. Bagchi & Company, 286, B. B. Ganguli Street, Calcutta-1.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS